

MARKEC

junij 2018

DAN ŠOLE MALO DRUGAČE

KOMORNI ZBOR

7 NOMINIRANCEV ZA NAGRADO MARKEC 2018

**PUSTILI SO ODLIČEN PEČAT NA ŠOLI!
IN NAGRADO PREJME ... VEČ NA STRANI 19**

NEPOZABNO ŠOLSKO LETO Z VRHUNSKIMI DOSEŽKI

NOELLE VILČNIK

**NAJBOLJŠA IGRALKA
FINALA DRŽAVNEGA
TEKMOVANJA
V NOGOMETU
ZA STAREJŠE UČENKE**

Postavili smo ji nekaj vprašanj.
INTERVJU na strani 13

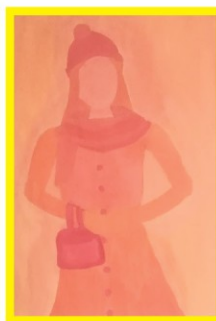
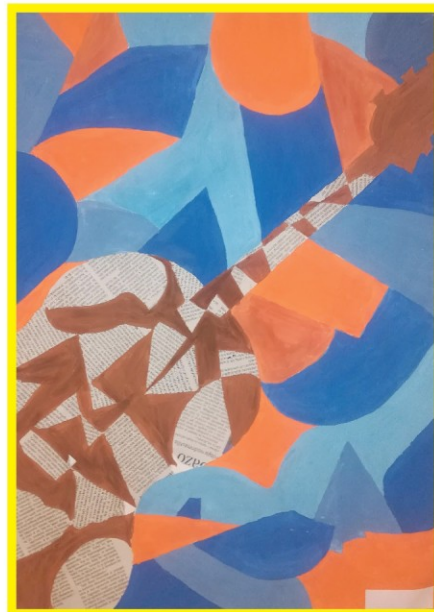
GAŠPER VRTAČNIK

**UČENEC Z NAJVEČIMI
PRIZNANJI
IZ TEKMOVANJ ZNANJ
V TEM ŠOLSKEM LETU**

Zaupal nam je nekaj skrivnosti
svojega uspeha!
INTERVJU na strani 12

ŠOLSKO LETO 2017/2018

PRIDNI KOT MRAVLJICE

Dr

S
nar
me
me

V
sm
veli
na
zab
pož
zee

M
glas

Pri r
.
.

Ure
Dor
Gre

Glav
Gra

Foto
Risb

Tisk
Nak

Mar

J

MARKEC

junij 2018, številka 11

Dragi učenci in učenke!

Spet se bliža konec pouka, narava že kliče po poletju, mene pa iskreno veseli, da me spet lahko vzamete v roke.

V zadnjih desetih mesecih smo na naši šoli nanizali res veliko vsega: veliko smo se naučili, nekaj tudi žal že pozabili, predvsem pa smo poželi odlične rezultate na zeeelo različnih področjih.

Državna prvakinja v fotografiji, ekipna zmaga starejših deklic v malem nogometu in tako osvojeno prvo mesto na državnem tekmovanju, ker nekaj zlatih priznanj pri čebelarjih, zlato priznanje iz fizike, matematike, zlata priznanja naših odličnih pevk so le nekateri izmed dosežkov, ki kažejo, da smo šolsko leto pripeljali do konca več kot odlično!

Vse to in še veliko več je dokumentirano in popisano na naslednjih straneh, kjer upam, da boste med prebiranjem mogoče našli tudi sebe. Vsak posameznik na naši šoli pripomore, da je končen mozaik popoln in lep, šola je pač nuja, znanje pa nekaj, kar nas definira in nekaj, česar nam nihče ne more vzeti. Saj veste: šola je zgradba s štirimi stenami – in prihodnostjo vmes.

Vaš Markec

MARKEC

glasilo učencev OŠ Markovci

Pri nastajanju glasila so sodelovali:

- člani izbirnega predmeta **ŠOLSKO NOVINARSTVO**
- člani **LITERARNO-NOVINARSKEGA KROŽKA**

Uredniški odbor:

Doroteja KOSTANJEVEC, Vida VAJDA, Janja HUNJET,
Gregor ZMAZEK

Glavna urednica: **Doroteja KOSTANJEVEC**

Grafično oblikovanje: **Gregor ZMAZEK**

Fotografije: **arhiv OŠ Markovci**

Risba na naslovnici: **Viktorija PUC, 9.b**

Tisk: **Artpro d.o.o.**

Naklada: **400 izvodov**

Markovci, junij 2018

KAZALO

ZDAJ PA GRE ZARES	4
PROJEKTI	6
DAN ŠOLE	11
NAJBOLJŠI MED NAJBOLJŠIMI	12
PRIŠEL, VIDEL, ZMAGAL	14
PREDEN GREŠ ...	18
NAGRADA MARKEC	20
SVET DOMIŠLJIJE	25
NIČ NAM NI TUJE	29
SVET RIM	33
KRATKOČASNIK	38

PRVIČ V ŠOLI

Prvi september je bil za 38 novih učencev OŠ Markovci prav poseben dan. Postali so prvošolci. Zaželeli smo jim, da bi se v šoli dobro počutili, veliko zanimivega doživeli ter da bi si skozi leta šolanja pridobili čim več znanja. Pričakovanj in želja je bilo v začetku šolskega leta prav gotovo ogromno. Kaj od tega se je našim prvošolčkom izpolnilo oz. kaj se jim je v letošnjem šolskem letu najbolj vtisnilo v spomin, pa so nam učenci zaupali sami.

OSEBNA IZKAZNICA RAZREDA

1. A

GENERACIJA
2011OŠ
MARKOVCIUčiteljica:
DARJA MILOŠIČ
Vzgojiteljica:
SILVA PILINGER

10 DEKLIC

LINA
SARA
NUŠA
JULIJA
NINA
INES
MARUŠA
MARIJA
LARISA
VERONIKA

9 DEČKOV

FILIP
ANEJ
LUKA
LUKA
JAKA
TJAN
MAJ
SERGEJ
JAN

OSEBNA IZKAZNICA RAZREDA

1. B

GENERACIJA
2011OŠ
MARKOVCIUčiteljica:
VESNA KOVAČEC
Vzgojiteljica:
SILVA PILINGER

10 DEKLIC

ADELA
DORIS
WARIS
ZARJA
TEA
MARUŠA
MIHAELA
NUŠA
AMALIJA
MELISA
MARIJA

8 DEČKOV

NEJC
LEO
JAKA
TILEN
JAKA
MAKSI
ANEJ
JURE

KAJ IMAMO V ŠOLI NAJRAJE?

Luka Kristovič: V ŠOLI JE ZELO DOBRA MALICA.

Jaka Majer: IMAMO PRIJAZNO UČITELJICO.

Larisa Škrinjar: PO MALICI SE LAHKO VSAK DAN IGRAM.

Lina Bezjak:
SREČNA SEM, KER SEM V ŠOLI IN NE VEČ V VRTCU.

Zarja Forštnerič:
RADA SEM V ŠOLI, KER SE POLNO VSEGA NAUČIMO.

Melisa Varga:
V OŠ MARKOVCI SEM PRIŠLA V MESECU APRILU, KER SMO SE PRESELILI. TUKAJ SEM SE HITRO NAVADILA. SPOZNALA SEM NOVE PRIJATELJE IN UČITELJE.

Mihaela Plohl Medved:
RADA SE POGOVARJAM S PRIJATELJICAMI IN Z UČITELJICAMI.

Tilen Fridauer: RAD TEKAM NA IGRIŠČU.

Waris Cimerman:
VŠEČ MI JE, DA SMO SE PRI GLASBENIH URICAH NAUČILI VELIKO PESMIC.

Maksi Sakelšek:
ZELO RAD SE IGRAM S PRIJATELJI. NAJRAJE SE IGRAMO Z LEGO KOCKAMI.

Anej Salihovič:
ŠOLA MI JE VŠEČ, KER IMAM VELIKO PRIJATELJEV.

Filip Gabrovec: MED POUKOM DOSTI POJEMO.

Sergej Veršič: PRI ŠPORTU SEM VESEL, KO SE RAZGIBAVAMO.

Jaka Florjanič:
V ŠOLI NAJRAJE TEKAM. NA KROSU SEM BIL DRUGI.

Julija Kukovec: VESELA SEM, KER ŽE BEREM KRAJŠE BESEDE.

Marija Vrtačnik:
RADA BEREM. DOMA PREBEREM SKORAJ VSAK DAN ENO KNJIGO.

Leo Brumec: NAJRAJE RAČUNAM.

Maj Veršič: ZANIMIVO MI JE BILO, KO SMO DELALI POSKUSE.

Doris Cimerman:
KOMAJ ČAKAM, DA PRIDE SREDA. TAKRAT JE NA URNIKU LIKOVNA. TUDI MED ODMORI S SOŠOLKAMI RADA USTVARJAM.

Veronika Voglar:
VELIKO IZDELUJEMO. IZDELALA SEM SI ZAJČKA ZA VELIKO NOČ.

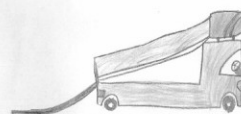
Nuša Podpečan: V ODMORU NAJRAJE BARVAM POBARVANKE.

Jaka Jerenec:
PRI ANGLEŠČINI GOVORIMO ANGLEŠKO. UČIMO SE ANGLEŠKE NOVE BESEDE IN PESMICE.

Nejc Brec:
PRI ZDRAVEM ŽIVLJENJSKEM SLOGU MI JE ZELO VŠEČ. TELOVADIMO NA POLIGONU.

Nuša Kozel: OB TORKIH OBIŠČEMO KNJIŽNICO.

DAN ŠOLE
ŠLI SMO NA IGRIŠČE
TAM SMO ŠLI NA GIMNASTIKO
POTEM SMO ŠLI NA MINI
PLANICO. ŠLI SMO TUDI MALICAT
POTEM SMO SE ŠLI IGRAT.
POTEM PA SMO ŠLI NAŽAJ V
ŠOLO IN SMO ŠLI DOMOV
TAK JE BIL MOJ DAN ŠOLE.

JURE VRTAČNIK 1.B

PLAVALNI TEČAJ
PO POUKU SMO ŠLI
V TOPLICE. V GARDEROBI
SMO SE PREOBLEKLI.
ČAKAL NAS JE PLAVALNI
UČITELJ. NA NAJPRED
SMO BILI V MALEM
BAZENU NATO SMO
PLAVALI V VELIKEM
BAZENU. IMELI SMO SE
ZELO LEPO.

SARA HVALEC 1.A

PLAVALNI TEČAJ
ŠLI SMO V PTUJSKE TOPLICE.
PELJALI SMO SE Z AVTOBU-
SOM. V MALEM BAZENU SMO
SE IGRALI. ZELO DOBRO SEM
PLAVAL ŽABICO. BILI SMO NA
TOBUGANJU. NAKONCU SMO ZA
NAGRADO DOBILI BOMBONE.

LUKA KRAJNC 1.A

DAN ŠOLE
NAJPRED SMO POČAKALI UČITELJICO
V GARDEROBI. POTEM SMO SE
ODPRAVILI V ZABOVCE PEŠ.
KO SMO PRISPELI V ZABOVCE,
SMO SE RAZGIBALI. POTEM SMO
ŠLI NA GIMNASTIKO. TAM SMO
TELOVADILI. PO GIMNASTIKI SMO
ŠLI NA MINI PLANICO OBULI SMO
SI SMUČI. POTEM SMO SI NADELALI
ČELADO IN SMO SE SPUSTILI. NA KONCU
SMO JEDLI SLADOLED.

ADELA
ČIGULA
1.B

POLETNA ŠOLA V NARAVI

Šola v naravi, Simonov zaliv, četrty dan

V četrtek, 14.9. smo imeli budilke ob 7.00. Učitelji so nas že čakali za jutranji tek, ki nas je dodobra prebudil. Po teku smo se osvežili in preoblekli, saj nas je ta dan čakal izlet z ladjo. Še prej pa seveda zajtrk. Ta dan smo zajtrkovali piščančje klobase in sir. Pili smo kakav. Vsak dan smo si lahko sami vzeli še Viki kremo, maslo, marmelado in več vrst sadja. Po končanem zajtrku smo odšli na pomol, kjer nas je že čakala ladja Delfin, ki nas je odpeljala v Piran. Punce smo lahko na poti tja sedele naprej na krmi. Bilo je zelo zabavno, tu in tam nas je poškrbilo morje.

V Piranu smo si najprej ogledali akvarij. V njem smo videli veliko prebivalcev morja, najbolj so mi bili všeč morski konjički in morene. Nato smo si ogledali še Tartinijev trg, kjer stoji kip Guiseppeja Tartinija. Učitelji so nam povedali nekaj zanimivosti o Piranu. Najbolj mi je v spominu ostala hiša Benečanka. Po ogledu ozkih ulic Pirana smo si privoščili še sladoled. Nato smo se z ladjo odpravili nazaj v Simonov zaliv, kjer nas je že čakalo kosilo. Bilo je slastno!

Po popoldanskem počitku nas je že čakalo tekmovanje v plavanju. Osvojila sem prvo mesto med puncami, v tekmi z zmagovalcem med fanti pa sem prav tako zmagala. Ko smo končali s tekmovanjem, smo se odpravili v sobe, kjer smo izpilili še zadnje podrobnosti naših točk, kajti sledila je predstavitev sob. Nekateri so se res potrudili. Imeli smo še podelitev priznanj za najboljše plavalce in najbolj pospravljene sobe.

Po večerji smo šli v sobe, kjer smo začeli pakirati svojo prtljago, saj nas je naslednji dan že čakala pot domov! Za zaključek dogodivščin polnega dneva, smo si lahko ogledali še košarkarsko tekmo naše reprezentance. Po zmagi smo vedeli zaspali.

Pia Zemljarič 5.b

Petek, 15. 9. 2017; peti dan

Danes je zadnji dan pet dnevne šole v naravi. Nekateri veseli, drugi žalostni, ker je zadnji dan. Zbudili smo se, uredili in odšli na zajtrk, ki je bil kot po navadi odličen. Po zajtrku pa smo se na žalost odpravili. Najprej v Sečoveljske soline. Ker našega voznika turističnega avtobusa še ni bilo, smo si najprej lahko šli kupit sol. Nato pa v turistični avtobus, ki nas je popeljal do dveh muzejev solinarstva, ob enem nas je pričakala naša vodička, ki nam je povedala, kaj sploh je solinarstvo, kdo so bili solinarji, kaj so počeli in v katerih mesecih so pridelovali sol. Ker nas je čas že pošteno preganjal, smo na žalost morali nazaj v naše Markovce. Med vožnjo smo se še enkrat ustavili na počivališču. Tam smo pomalicali nato pa se odpravili v Markovce, kjer so nas pričakali naši starši in s tem se je naša pet dnevna šola v naravi zaključila.

Eva Zemljarič, 5.a

ZDRAV ŽIVLJENJSKI SLOG

V Sloveniji je gibalno in telesno stanje otrok in mladine boljše od stanja v večini evropskih držav, vendar pa tudi slovenski otroci niso imuni na negativne spremembe v sodobnem načinu življenja in tudi pri nas je že nekaj let možno zaznati negativne trende razvoja. V želji, da se čim prej obrne trend padanja gibalnih sposobnosti pri slovenskih otrocih, je bil zasnovan program Zdrav življenjski slog (ZŽS). Danes je program ZŽS največji intervencijski program v Sloveniji na področju zdravja in socialne vključenosti, ki se uresničuje preko športnega udejstvovanja. Zdrav življenjski slog, ki ga financirata Evropska unija (iz Evropskega socialnega sklada) in Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport, želi dodatno spodbuditi zainteresirane osnovnošolske otroke k oblikovanju zdravega življenjskega sloga, povečati gibalno zmogljivost otrok vključenih v program, ter oblikovati trajne navade za redno ukvarjanje s športom in privzemanje zdravega življenjskega sloga. Program trenutno dopušča, da se vanj vključujejo vsi otroci, ki izrazijo željo po dodatni gibalni aktivnosti in zagotavlja možnost sodelovanja vsem otrokom ne glede na spol, starost, ekonomski status, stanje gibalne zmogljivosti, itd.

Cilj programa ZŽS je zagotoviti vsem zainteresiranim učencem vsaj dve uri dodatne brezplačne športne aktivnosti oz., skupaj s športno vzgojo, 5 ur tedensko (športna vzgoja + program ZŽS). Program ZŽS se na OŠ Markovci odvija v času pouka in v času pouka prostih dni in ne posega v izvajanje obveznega vzgojno-izobraževalnega programa šole. V okviru programa ZŽS je otrokom predstavljenih najmanj 12 športnih panog, ki se odvijajo v dvorani, zunanjih športnih površinah ali v naravnem okolju. Predstavljeni so jim tudi urbani športi ter podrobneje vsaj 3 športne panoge iz športnega okoliša, v katerem se nahaja osnovna šola, v sodelovanju z lokalnimi športnimi društvi. Na ta način se učenci intenzivneje spoznajo z vsebinami različnih športnih panog in se zaradi dobrega poznavanja možnosti športnega udejstvovanja v lokalnem okolju v večjem številu vključujejo v društva in s tem širijo zavest o zdravem življenjskem slogu. Na urah se učenci spoznava tudi s sodobnimi športi, kateri se na urah športne vzgoje skorajda ne izvajajo, to so: bejzbol, ragbi, Ultimate frizbi, rolanje, kotalkanje, hokej, orientacija v naravi, ritmična gimnastika, akrobatika in podobno ... Zraven vsega naštetega je naš namen tudi ta, da so otroci na urah ZŽS čim bolj svobodno aktivni, da pokurijo vso odvečno energijo. To velja še posebej za nižjo starostno skupino; da vsaj za dve uri na teden odklopijo svojo rutino »resnega« pouka in se poskušajo sprostiti v takšni meri, da se vsaj za trenutek odmaknejo vsem stresnim dejavnikom, s katerimi se vsakodnevno srečujejo.

Rezultati izvajanja programa kažejo, da je prišlo do pozitivne spremembe v gibalnih sposobnostih pri otrocih, vključenih v program, v primerjavi z ostalimi učenci. Največji napredek je pri koordinaciji gibanja vsega telesa, mišični moči trupa, rok in ramenskega obroča ter aerobni vzdržljivosti, ki je najpomembnejši dejavnik gibalnih sposobnosti za izboljšanje zdravega življenjskega sloga otrok in mladine. Program ZŽS se je v zadnjih letih zelo razširil po vsem slovenskem prostoru, postal medijsko zelo prepoznaven ter izredno pomemben sestavni del vzgojno-izobraževalnega sistema.

Špela Horvat

ZIMSKA ŠOLA V NARAVI

04. 12. 2017 smo se učenci 6. razreda OŠ Markovci odpravili na Roglo. Iz Markovcev smo krenili ob 08.00 uri. Imeli smo super voznika, ki nas je varno pripeljal na Roglo. Ko smo prispeli na Roglo, smo najprej smučarsko opremo odnesli v malo hiško. Nato smo dobili ključ od apartmaja. Dobila sem ključ številka 305. Imeli smo malo časa, da smo si razpakirali kovčke in pripravili na smučanje. Na smučišče smo prišli ob 11.30 uri. Razdelili smo se na dve veliki skupini. V prvi skupini so bili boljši v drugi pa slabši smučarji. Jaz sem bila v drugi skupini, vendar verjamem, da če se bom še bolj potrudila, bom zagotovo enkrat dobra v smučanju. Ko smo se naučili osnovnih veščin smučanja, smo šli na progo Uniorčka. Med smučanjem so nas zelo bolele noge, zato so nas učiteljica Špela, učitelj Drago, Sebastijan in gospod ravnatelj Ivan zelo spodbujali, da nam ni zmanjkalo energije za smučanje. Po smučanju smo se odpravili v sobe, se preoblekli, najedli in pospravili sobe. Ob 18. uri smo se zbrali na hodniku in se odpravili v hotel na ogled prostorov. V prostoru telovadnice hotela smo videli judoiste, kako trenirajo. Oblečeni so bili v kimone. Ob 19. uri smo se odpravili na večerjo. Večerja je bila zelo dobra, sladica pa odlična. Po večerji smo se odpravili v svoje sobe. Komaj čakam naslednji dan, da gremo ponovno smučat.

Kaja Kumer, 6. a

Napočil je dan, ko smo se 4. decembra 2017 odpravili na Roglo v zimsko šolo v naravi. Zjutraj sem se zbudila ob 7. uri in se oblekla ter najedla. Nato sva skupaj z atijem odšla pred šolo, kjer smo se zbrali učenci šestih razredov. Tam sem smučarsko opremo in kovček odložila na avtobus, s katerim smo odpeljali na Roglo. Ko smo prispeli, smo najprej pospravili smuči, nato pa kovčke odnesli v sobe, kjer smo spali. V sobi sem spala skupaj z Manco, Nušo in Lejo. Ko sem se oblekla v smučarsko opremo, smo odšli na smučišče. Tam smo se najprej šli igrati Bratec reši me. Nato smo delali različne vaje. Ko smo se naučili zaustavljati na smučeh, smo odšli na progo Uniorček. Tam smo se na hrib vozili z vlečnico. Bila sem v skupini Snežinke, učila pa nas je učiteljica Špela. Ob 15. uri smo odšli v sobe, kjer smo se najedli ter pospravili sobe. Ob 18. uri smo se dobili z učitelji, s seboj pa smo vzeli zvezke za geografijo. Potem smo odšli na ogled hotela. Nato smo tam imeli večerjo. Po večerji pa smo imeli geografijo. Učili smo se tudi plesno točko za božično prireditev. Ko smo prišli nazaj v sobe, smo se umili ter odšli spat. Lahko noč!

Sara Janžekovič, 6. b

Tretji dan šole v naravi. Ko je budilka zazvonila, sem se zbudila ter se uredila za zajtrk. Ob osmi uri smo odšli na zajtrk praznih želodcev, od zajtrka pa polni.

Po zajtrku smo seveda odšli smučat. Naša skupina se je odšla smučati na Mašin Žago. Na njej sem le enkrat padla. Ta čas je hitro minil, zato smo odšli na kosilo.

Za kosilo smo jedli čevapčiče, krompirček, solato ter juhico. Čez kakšnih 20 minut smo odšli za uro in pol na smučišče.

Moja skupina je že odšla na Košuto. Na Košuti mi se ni izšlo prav dobro, saj sem kar trikrat padla. In tako je ta ena ura in pol hitro minila. Zato smo ob 16. 25 odšli v telovadnico.

Deklice smo dolgo vadile za božično-novoletno prireditev. Fantje pa so z veseljem igrali nogomet. Telovadnico smo si delili z osnovno šolo Olge Meglič.

Ko smo odšli iz telovadnice, smo že imeli okusno večerjo, ki smo jo imeli ob devetnajsti uri. Jedli smo krompir, ribe, ter seveda sladico.

Po večerji smo imeli prost čas za obnovo o današnjem dnevu, osebno higieno ter za gledanje Reke ljubezni.

TA DAN SE JE LEPO KONČAL IN TUDI NASLEDNJI SE BO!

Klara Tement, 6. a

Četrti dan šole v naravi smo se zbudili ob 7. uri zjutraj. Preoblekli smo se in odšli na zajtrk. Po zajtrku smo šli v sobe in se preoblekli v kombinezone. Vzeli smo smuči in se smučali do kosila. Kosilo je bilo zelo dobro. Ko smo se najedle, smo šle v sobe in vadile skeč. Naša soba se je imenovala DREAM GIRLS. Čas je hitro minil in že smo šli nazaj na smučišče. Smučali smo se približno dve uri. Ko smo odhajali s smučišča, so učitelji rekli, da si moramo vzeti rokavice in čelado, saj smo kasneje šli na adrenalinske sanke. Bilo je zelo kul in strašljivo, ker smo se sankali skoraj v temi, tu pa tam je bila kakšna lučka. Ko smo vsi prišli s sank, smo šli v sobe in si vzeli vse potrebne stvari za nastop. Naša soba je s skečem predstavila bivanje v naši sobi. Ko smo se vse sobe predstavile, smo odšli v Snežno dvorano, kjer smo učenci OŠ Markovci in OŠ Olge Meglič imeli zabavo - disko. Po dveh urah zabave smo bili že zelo utrujeni, tako da smo z veseljem odšli spat.

Saša Bratuša, 6. a

ŠOLA V NARAVI – SMUČANJE – 4. DAN

Zbudila sem se ob 7.00. Uredila sem se in šli smo na zajtrk. Že takoj po zajtrku smo se šli smučat do kosila.

Po kosilu smo se odpočili in šli spet smučat. Imeli smo tekmovalno v veleslalomu. Tekmovali smo vsi in bilo je super! Z vožnjo smo končali zelo prej, saj smo šli še na adrenalinske sanke. Preden se je spustila tema, smo že čakali v vrsti, da bi se peljali. Na sankah sta lahko sedela dva. Jaz sem se peljala s Sašo. Bilo je super!

Pred večerjo se je vsaka soba predstavila s točko. Lahko smo imeli skeč ali pa smo zapeli kakšno pesem. Skoraj vsi smo imeli skeč. Naša skupina tudi.

Ko smo se vsi predstavili, smo povečerali in odšli v disko. Snežno dvorano smo si delili z OŠ Olge Meglič. Imeli smo plesni in pevski dvboj. Plesali smo kakšni dve uri.

Še vedno polni energije smo šli v sobe spat. Umili smo se in spakirali nekaj stvari, da jutri ne bi imeli veliko dela.

Sofija Vrtačnik, 6. a

ČUDOVITA ZIMSKA ŠOLA V NARAVI

Za nami je čudovitih pet dni zimske šole v naravi. Preživeli smo jih na Rogli. Vsak dan je bil posebno doživetje, ampak najboljši zame pa je bil tretji dan.

Začel se je z bujenjem učitelja Draga. Po obilnem in dobrem zajtrku smo se kot vsak dan odpravili na smučišče. Na Uniorčku smo najprej ponovili vaje, ki smo se jih naučili v preteklih dneh, nato pa smo se z mojo skupino odpravili na Jaso. Že na Jasi smo smučali zelo hitro, še zahtevnejša proga pa je bila Košuta, ki je bila zelo uničena in ledena. Po smučanju smo se odpravili na kosilo. Nato je sledilo še nekaj smučanja in dogodivščine v telovadnici. Preizkusili smo se namreč v plezanju po plezalni steni. Za konec smo lahko fantje nekaj časa igrali nogomet, punce pa so vadile za božično prireditev. Tudi večerja ta dan je bila odlična. Na jedilniku so namreč bile ribe, ki jih obožujem. Dan se je zaključil z večernim ogledom nogometne tekme med Seviljo in Mariborom. Naši nogometaši so se izkazali zelo dobro.

V šoli v naravi smo se res imeli krasno in škoda je, da ni smučanje v šolskem programu vsako leto.

Jure Letnik, 6. a

V ponedeljek, 4. 12. 2017, smo se učenci šestih razredov odpravili v zimsko šolo v naravi. Zjutraj sem se oblekel in poslovil od domačih, potem pa sem se z atijem odpravil na avtobusno postajo pred šolo, tam sem stvari zložil na avtobus in smo se odpravili na Roglo.

Ko smo prispeli, smo si stvari spakirali v sobo in smo se že odpravili smučat. Uredili smo se po skupinah in se šli smučat. Smučali smo po progi "bejbiki".

Po končanem smučanju smo šli v sobe in si oddahnili od napornega smučanja in se učili. Ob 18.00 smo šli v sosednji hotel in si ga ogledali, po končanem ogledu smo šli v veliko sobo in smo imeli geografijo in smo tudi vadili za božično prireditev.

Vsi smo že bili lačni in smo se odpravili na večerjo. Ob 22. uri smo morali že spat, zato je bilo konec dneva.

Jan Forstnarič, 6. b

BILI SMO V PLANETARIJU

18. septembra je na višji stopnji potekal naravoslovni dan. Učenci od šestega do devetega razreda smo imeli različne delavnice. Obiskali so nas predstavniki združenja Odiseja planetariji in nam pripravili zanimive postaje. V prvi učilnici je beseda tekla o svetlobi, lečah in laserjih, tema se je zdela zanimiva tudi tistim, ki jih takšne stvari po navadi ne pritegnejo. V drugi učilnici je gospa iz planetarija izvajala poskuse s tekočim dušikom. Vsi smo bili osupli, ko je iz dušika vzela banano in jo s kladivom razbila na delčke. Tretja učilnica se je spremenila v delavnico, saj smo iz dveh praznih plastenk, koščka kartona in nekaj lepilnega traka izdelali čisto svoje rakete. Četrta postaja je bila v novi telovadnici, kjer je stala velika, črna, napihljiva stvar podobna igluju. Ko smo se skozi ozek rokav prebili v notranjost in se posedli na tla, se je pričela pustolovščina. Projekcija, ki nas je popeljala v vesolje, se je po mnenju vseh končala prehitro. Ob dvanajstih smo se vsi učenci zbrali na velikem travnatem igrišču in tekmovali v spustu svojih raket. Nekaj jih je poletelo daleč proti nebu, nekatere pa so se očitno bale višine in raje ostale kar pri tleh. Ta naravoslovni dan je bil zelo zabaven in verjamem, da nam bo vsem ostal v spominu.

Lea Krajncič, 9. a

MALTA

To je bil še en zelo lep, nepozaben dan, ki smo ga preživali v prijetni družbi. Zjutraj smo se dobili pred ptujskim minoritskim samostanom in že takoj začeli s pripravami za predstavitev Malte. Letošnja tema so bili o športu na Malti, zato smo imeli pripravljenih veliko izdelkov v zvezi z jadranjem, balinanjem in konjskimi igrami. Trudili smo se po svojih najboljših močeh in okrasili stojnico. Kmalu zatem smo že prijetno sprejeli prve obiskovalce in jih pogostili z našimi izdelki.

Obiskovalcem smo razložili nekaj značilnosti o tej manjši evropski državi, ob tem pa se tudi sami naučili nekaj novega. Predstavo smo popestrili tudi s plesom. Dan je bil prečudovit, pa tudi vreme nam je bilo naklonjeno, zato smo zelo uživali. Na koncu smo se še vsi skupaj odpravili v park evropskih zastav, kjer smo opazovali dvig zastave in v zrak spustili balone.

Kristina Fideršek, 8. a

ŠOLSKI EKOVRT NA OŠ MARKOVCI

Elementi, ki jih vsebuje ali še jih bo vseboval vseboval NAŠ šolski vrt po načelih permakulture in ekološke pridelave:

- POLJINE (po domače »grede«). Lahko so dvignjene grede, visoke grede in visoke gomile. Zaradi kolobarjenja je najbolje, če jih načrtujemo vsaj 16. Lahko so različno velike. Od enega kvadratnega metra do 10 kvadratnih metrov ali več. Odvisno od prostora in rastline, ki jo želimo gojiti ter KOLOBARJA za rastline (dobri-slabi sosedi = mešani posevki) - setveni načrt (skica-tloris). V letošnjem šolskem letu je povdarek na pridobivanju semen, zato smo večino rastlin pustili »v cvet«.
- VISOKE GREDE so z lesenim ogradjem do višine 1 meter.
- VISOKE GOMILE so brez ogrodja. Izgleda kot hribček. Večja pridelovalna površina.
- KOMPOSTNIK-KOMPOSTIRANJE – zbiranje in predelava organskih odpadkov. (zeleni in rjavi del), streha, zračnost)
- ZBIRANJE DEŽEVNICE – mlaka (za zalivanje) Projekt Eathink – Misli globalno, jej lokalno! – Inštitut za trajnostni razvoj Ljubljana - sofinanciranje
- HOTELI ZA ŽUŽELKE
- PTIČJE KRMILNICE
- RASTLINJAK
- ZATOČIŠČE ZA JEŽA
- ZELIŠČNA SPIRALNA GREDA Z VRTNO MLAKO
- UČILNICA NA PROSTEM v stari preši
- CETLICE NA SONČNI LEGI pred prešo
- CVETLICE IN RASTLINE NA SENČNI LEGI pod drevesom in grmom
- "KISLI DEL" VRTA – azeleje, rododendroni in ameriške borovnice (mlaka za zbiranje deževnice - Projekt Eathink – sofinanciranje (Inštitut za trajnostni razvoj)
- JAGODIČEVJE (jagode, maline, ribezi, josta, aronija, ...)
- GNEZDO ZA ČMRLJE

Ob koncu leta 2016 smo pridobili znak ŠOLSKI EKOVRT, ki ga podeljuje Inštitut za trajnostni razvoj Ljubljana in potrjuje, da delamo pravilno in po smernicah ekološke pridelave ter permakulture in dejavnosti peljemo v pravo smer.

Podelitev znaka ŠOLSKI EKOVRT je potekala 24. 11. 2016 v okviru sejma NARAVA-ZDRAVJE, kjer je bil speljan tudi jesenski seminar mreže šolskih ekovrtov Slovenije.

Na ta znak smo vpleteni v delo na šolskem ekovrtu zelo ponosni, ker nam daje zagon za delo v prihodnje. Veliko vlogo so tukaj odigrali ravnatelj mag. Ivan Štrafela, starši, ki svoje otroke vzpodbujajo k izobraževanju in delu na tem področju. Brez njihove pomoči danes vrt ne bi izgledal tako lepo.

Primož GALUN, prof.
mentor šolskega ekovrta na OŠ Markovci

BRANJE NE POZNA MEJA

Branje nas bogati, širi meje, prebuja domišljijo in nas vodi v svetove, ki so še tako nedosegljivi. Prav zato se je letošnje šolsko leto naša šola vključila v mednarodni bralni projekt imenovan Branje ne pozna meja oz. Čitanje bez granica, kjer smo sodelovali s hrvaško šolo Veliko Trojstvo. Knjižničar Milvan Milunič in učiteljica Doroteja Kostanjevec sta z izbranimi učenci (Maša Fras in Sara Merc 7.a, Larisa Strelec in Tamara Slanič 7.b, Gašper Vrtačnik, Lea Roškar, Teodora Sitar 8.b, Marko Kovačec, Lea Krajncič 9.a ter Viktorija Kolarič iz 8.a) prebirala knjigo z naslovom Tovaršija Petra Grče, naši partnerji s Hrvaške šole pa so brali Bratovščino sinjega galeba. Dejavnosti so potekale skozi celo šolsko leto, v mesecu maju pa smo izvedli tudi videokonferenco, kjer sta obe šoli pokazali svoje izdelke, učenci pa so se lahko preizkusili tudi v govorjenju v hrvaščini, kar je danes že prava umetnost.

MM in DK

RAZISKOVALNA NALOGA

26. REGIJSKO SREČANJE MLADIH RAZISKOVALCEV SPODNJEGA PODRAVJA IN PRLEKIJE V ŠOLSKEM LETU 2017/18

Tudi letos smo se trije učenci iz 8. a in 8. b razreda: Ajda Mikša, Blaž Bratuša in Blažka Horvat z mentorico mag. Aleksandro Čeh udeležili regijskega srečanja Mladih raziskovalcev, ki je potekalo 23. 3. 2018 v SŠC Ptuj. Pripravili smo raziskovalno nalogo z naslovom »Grema se špilat! – Stare pozabljene igre.«, za katero smo prejeli SREBRNO PRIZNANJE.

Raziskovalna naloga je temeljila na starih pozabljenih igrah, igrah naših babic in dedkov. Zanimalo nas je, katere izmed teh iger so se ohranile do danes, katere so pozabljene. Izhajali smo iz ustnega izročila naših sorodnikov. Stare pozabljene igre smo predstavili tudi našim najmlajšim na šoli, saj skozi igro spoznavamo sebe in druge, širimo svojo domišljijo, rešujemo konflikte, sproščamo jezo in razvijamo naše spretnosti in čute. Zanimal nas je njihov odziv, saj v ospredju stoji računalniška tehnologija. Otroci se danes gibljejo premalo, zato je bil naš cilj, da otrokom približamo stare gibalne igre. Računalniške igrice in vsa plastična krama ne morejo nadomestiti izkušenj pridobljenih z igro vrstnikov na prostem.

Naučili smo se novih oz. starih iger, ki so danes že čisto v pozabi. Pomembno se nam zdi, da na takšne stvari ne pozabljamo, da

se jih zapiše, saj so del naše družine, našega kraja in naše kulturne dediščine.

Z anketo pa smo ugotovili, katerih iger so se igrali naši stari starši in starši, katere so šle v pozabo in katerih se z veseljem igramo še danes.

Zato, dragi otroci, gremo se špilat!

Ajda Mikša, Blaž Bratuša in Blažka Horvat

PUST 2018: MIŠKE V SIRU

Učenci naše šole se vsako leto pridružimo povorki s svojo skupinsko masko. Letos smo bili miške v siru. Priprave so se začele že nekaj tednov prej.

Izdelava maske pa ni bila tako preprosta. Vsak razred je imel tehniški dan, na katerem smo imeli narediti sir, ušesa in miške. Najbolj zahtevno je bilo izdelati sir, v katerega smo se stlačile miške. Za izdelavo smo potrebovali velike kartonaste škatle, ki so morale biti določene mere za vsako miško posebej. Med izdelovanjem sira, nas je nekaj izdelovalo tudi mišja ušesa. Na škatle smo prilepili majhne miške in na naše sire narisali kroge, ki smo jih na eni strani malo poudarili, da so izgledali kot sirne luknje. V tej skupinski maski je sodelovalo veliko učencev, učiteljev in tudi gospod ravnatelj.

Na dan povorke smo imeli tudi manjše težave s hojo, ker so bili siri zelo veliki. Vsaka miška je imela na obrazu narisani smrek in brčice. Povorka je potekala zelo dobro, bili pa smo tudi malo izmučeni zaradi naporene hoje.

Ema Vauda, 5. b

MLADINSKA OBČINSKA SEJA

V četrtek, 15. februarja, so v občinskih prostorih naše občine pripravili DAN ODPRTIH VRAT, v sejni so prostore povabili učence iz osnovne šole, tema je bila PROMETNA VARNOST V OBČINI MARKOVCI. Mi smo se povabili odzvali, tako se je ob 17. uri pričela seja s svetniki učenci.

Osmošolci **Blaž Bratuša, Zala Kukovec in Lea Roškar**; devetošolci **Lucija Janžekovič, Ana Čuš, Sara Kitak, Marko Kovačec, Miha Majcen, Zala Stolec, Viktorija Puc** ter **Eva Kokot** so v živo izvedli občinsko sejo s svojim županom, v vlogi katerega se je odlično izkazal učenec osmega razreda **Gašper Vrtačnik**. Gašper je po seji povedal, da je bila to zanj posebna izkušnja, ki mu je prinesla nekaj novih spoznanj, vendar se v tej vlogi zaenkrat ne vidi.

Učenci so se že teden dni prej dobivali in se s pomočjo mentorjev Vide Vajda in Gregorja Zmazka pripravljali na diskusijo. Pripravili so si pobude in mnenja ter razpravljali, o čem bi bilo smiselno spregovoriti, npr. urejenost igrišč, dvorana za kulturnike, kolesarske steze, urejenost postajališč ... Pohvalili so trenutno prometno situacijo in dve lepi novi krožišči, vendar so izpostavili manjkajočo kōriko med pustnimi liki. Učenci so si zastavili, da bi debata potekala čim bolj smiselno in konstruktivno.

V času seje, ki so jo v živo prenašali po lokalni televiziji, so

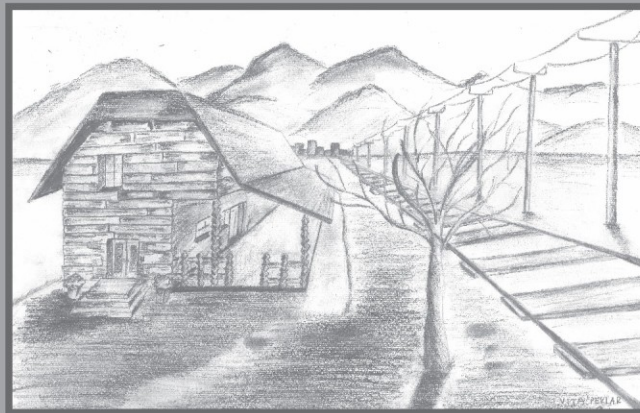

LIKOVNA RAZSTAVA VITE PEKLAR IN VIKTORIJE PUC

V okviru kulturnega maratona, ki je potekal 6. februarja, sta se letos dve naši učenki prvič predstavili s svojo likovno razstavo. V avli predmetne stopnje smo imeli na ogled likovna dela dveh mladih ustvarjalk. Svoje likovne stvaritve sta razstavljali Vita Peklar in Viktorija Puc, učenki devetega razreda.

Vita in Viktorija sta vsa leta šolanja članici likovnega krožka, pomagata pri pripravi scen za šolske kulturne prireditve, že več let uspešno sodelujeta na različnih likovnih natečajih ter kolonijah, tokrat pa sta se prvič predstavili s samostojno likovno razstavo, ki je bila v avli na ogled do konca meseca februarja. Njuna mentorica in svetovalka je učiteljica Olga Zorko, ki je nanju in na njuno ustvarjanje zelo ponosna.

bili seveda prisotni pravi svetniki, na čelu z županom Milanom Gabrovcem, ki se je učencem svetnikom po končani seji tudi zahvalil.

Za vse osnovnošolce je bila to neponovljiva izkušnja, mogoče pa se bo kdo izmed njih kdaj dejansko poizkusil v takšni ali podobni vlogi.

VV

Četrtek, 26. 4. 2018,
si bomo učenci zapomnili
po dnevu šole, ki smo ga obeležili
malo drugače kot smo navajeni. To ni bil
navaden dan šole. Ob 8.30 smo se namreč
peš odpravili proti igrišču v Zabovce. Pričakali so
nas GID Ptuj, Klub tajskega boksa Ptuj, animacija
bratov Malek, Baseball Slovenija ter mini Planica
animatorji, s kateri smo preživeli več kot odličen
dan. Preizkusili smo lahko vse omenjene aktivnosti,
tekmovali pa smo lahko tudi v odbojki na mivki ter
vedno odlični košarki. Tudi malica ni bila navadna.
Naši kuharji so nam pripravili čevapčiče ter
hrenovke. Ker je bilo vroče, smo dobili tudi
sladoled. Po zabavnem dnevu smo se
nasmejanih ust odpravili domov.

Maša Žnidarič, 7. a

DAN ŠOLE
NAJPREJ SMO POČAKALI UČITELECE
V GARDEROBI.
POTEM SMO SE ODPRÁVILI
V ZABOVCE PEŠ.
KO SMO PRISPĚLI V ZABOVCE,
SMO SE RAZGIBALI. POTEM SMO
PRVO ŠLI NA GIMNASTIKO. TAM
SMO TELOVADILI. PO GIMNASTIKI
SMO ŠLI NA MINI PLANICO.
OBULI SMO SI SMUČI.
POTEM SMO SI NADELE ČELADO.
IN SMO SE SPUSTILI. NA KONCU
SMO JEDLI SLADOLED.
ADELA
CIGULA
A.B.

NOELLE VILČNIK

GAŠPER

POBRAL JE NAJVEČ ZLATIH ...

Osmošolec Gašper Vrtačnik je zvedav, nasmejan in prijazen fant, ki se letos na naši šoli ponaša z največ individualnimi priznanji iz različnih predmetov na regijskem in državnem nivoju. Dobil je kar tri zlata in dve srebrni priznanji, kar nekaj jim ima že iz prejšnjih let, zato verjetno na stenah njegove sobe ni več prostora, da bi jih izobesil.

Gašper, koliko zlatih in srebrnih priznanj se je že nabralo v tvoji zbirki in na katerih področjih? Kje si letos osvojil priznanja?

Imam že 6 srebrnih in 9 zlatih priznanj s tekmovanj iz znanja matematike, razvedrilne matematike, fizike, vesele šole in čebelarstva.

Kako se pripravljáš na tekmovanja? Za kaj porabiš največ časa? Kaj ti je bilo najtežje?

Pri matematiki in fiziki rešujem stare pole, pri ostalih predmetih pa ponavljam snov s pomočjo ključnih besed in vprašanj. Največ časa porabim za fiziko in veselo šolo, ker sta najtežji.

Kateri izmed predmetov, v katerih si že osvojil priznanja, te najbolj veseli? Kako se mu posvečaš?

Najbolj me veseli matematika, ker pa mi ne povzroča težav, ji ne povzročam pretirane pozornosti. Vendar pa včasih za razvedrilo rešim kakšen sudoku ali kakuro.

Na katerega izmed tvojih rezultatov si najbolj ponosen?

Najbolj sem ponosen na zlato priznanje iz fizike, saj je to eno najtežjih področij.

Vemo, da rad bereš, nam zaupaš, kaj najraje bereš, imaš morda najljubšo knjigo, pesnika, pisatelja ...? Kaj ti pomeni branje?

Najraje berem pustolovske romane. Moj najljubši pisatelj je Karl May.

Gašper, kje se vidiš čez 15 let, ali že imaš načrtano šolsko in poklicno pot?

Ne vem še, kaj bom po poklicu. Po osnovni šoli bom verjetno šel v gimnazijo ali v kemijsko.

Glede na to, kako vsestranski si, imaš sploh kaj prostega časa? Katere so tvoje priložnostne aktivnosti?

V času, ko nimam tekmovanj mi ostane precej prostega časa. Takrat igrar klavir ali pa sem na svežem zraku.

Gašper, najlepša hvala, da si si vzel čas za nas, želimo ti še veliko uspehov in sreče na tvoji poti.

DRŽAVNE PRVAKINJE

KAJA KRISTOVIČ

V letošnjem šolskem letu je naša učenka devetega razreda, Kaja Kristovič postala državna prvakinja v prav posebni kategoriji – fotografiranje. Kaj več o svoji strasti nam bo povedala v naslednjem intervjuju.

Kaja, ukvarjaš se s prav posebno stvarjo (fotografijo), nam lahko poveš več o tem?

S fotografijo se rada ukvarjam, ker lahko svet ustaviš s klikom na gumb (in malo photoshopa :)) ter tako ustvariš čudovite trenutke, hkrati pa svet spremeniš na lepše in bolje pa čeprav samo za trenutek ...

Kdo te je navdušil za fotografiranje?

Za fotografijo se zanimam že od majhnih nog, vendar sem tisto iskrico začutila med potepanjem po Londonu s svojo sestrčno Evo Vidovič, ki me je tudi "prvič seznanila" s "pravili" fotografije. Z njo tudi zelo rada potujem ter odkrivam kotičke Slovenije in sosednjih držav.

Kaj so tvoji najljubši motivi in kako se lotiš dela?

V zadnjem času najraje slikam portrete in razne detajle na človeškem

V večna finalni n in kultu polfinalu končnic med OŠ vsa prič Trebnje cele dvo Končni Vilčnik, so prika OŠ Mar naslov. Horvat Barbara

obrazu, se fotograf večino ko fotograf fotograf Pinteres

Kako po
Po opr

Ali so t
fotogra
Ja, moj svojo sr v Ljublj anglešč Ameriški podjetje samo ž

S čim s
Poleg fo bi sedla mešane

Ali ima
Med tuj Juuso H

Kaj nar
Pred tel lesa. Na tekmova imeli dv fotograf fotograf kjer sme in jih pre

V NOGOMETU

V večnamenski športni dvorani OŠ Markovci je 11. 5. 2018 potekal finalni nogometni turnir za starejše učenke. Po otvoritvi tekmovanja in kulturnem programu je žreb odločil o nasprotnih ekipah v polfinalu. Domače igralke OŠ Markovci so v prvi tekmi, po razburljivi končnici z OŠ Mozirje, prišle do zmage. Težko pričakovani finale med OŠ Markovci in lanskimi prvakinjami OŠ Trebnje je upravičil vsa pričakovanja. Po rahli pobudi v začetku tekme s strani OŠ Trebnje so se igralke OŠ Markovci sprostile in ob bučnem navijanju cele dvorane povedle z golom najmlajše igralke turnirja, Eli Bezjak. Končni rezultat in gol za 2:0 je s kazenskim strelom dosegla Noelle Vilčnik, ki je bila izbrana tudi za najboljšo igalko turnirja. Vse ekipe so prikazale tehnično, taktično vsečno igro, vendar je domača ekipa OŠ Markovci prikazala največ znanja in zasluženost osvojila državni naslov. Državne prvakinja so postale: Bezjak Eli, Forštnarič Neža, Horvat Blažka, Kitak Klara, Pajnikher Amelie, Štern Staša, Tement Barbara, Žnidarič Maša in Vilčnik Noelle.

Organizator in mentor: Zlatko Marčič

DRŽAVNA PRVAKINJA

obrazu, ter pokrajine - naravo, še posebej ob sončnih zahodih. Največkrat se fotografiranja lotim spontano in prav to je razlog, da imam fotoaparata večino časa pri sebi, saj bi lahko ujela najlepši trenutek ravno takrat, ko fotoaparata nimam pri sebi. Če pa se z nekom dogovorim, da greva fotografirati, se najprej zmeniva za datum, nato pa pogledam ideje na Pinterestu, da dobim inspiracijo za nove kompozicije in okolja.

Kako poteka tvoj dan?

Po opravljeni domači nalogi, najraje sedem za računalnik in urejam slike.

Ali so tvoji načrti za prihodnost kako povezani s tvojo strastjo do fotografiranja?

Ja, moji načrti za prihodnost so tesno povezani s fotografijo, saj sem za svojo srednjo šolo izbrala prav Srednjo šolo za oblikovanje in fotografijo v Ljubljani. Po končani srednji šoli (ali nekaj let kasneje, ko bi obvladala angleščino :)), bi rada svoje znanje o fotografiji nadaljevala na kakšni Ameriški fakulteti. Kasneje pa bi rada delala za kakšno agencijo ali podjetje, saj bi lahko tako hkrati potovala po svetu. Ampak to so zaenkrat samo želje in cilji.

S čim se poleg fotografiranja še rada ukvarjaš?

Poleg fotografije je moja strast še glasba. Tako skoraj ne mine dan, da ne bi sedla za klavir in kaj zaigrala. Zraven tega pa prepevam še v Cerkvenem mešanem pevskem zboru.

Ali imaš kakšnega vzornika?

Med tujimi so mi vzorniki predvsem Peter McKinnon, Brandon Woelfe in Juuso Hämmäläinen, med slovenskimi pa Tibor Golob in Katja Grobelnik.

Kaj nam lahko poveš o tekmovanju, na katerem si zmagala?

Pred tekmovanjem sem se morala udeležiti natečaja z naslovom Toplina lesa. Nato je komisija izbrala dvajset učencev, ki so se uvrstili na državno tekmovanje. Tekmovanje je večino časa potekalo na terenu, saj smo imeli dve uri časa za fotografiranje Ljubljane. Posneti smo morali tri fotografije vode in tri fotografije 'življenje ob vodi brez vode'. Po dveh urah fotografiranja smo se odpravili na Fakulteto za računalništvo in informatiko, kjer smo imeli eno uro časa, da smo v programu Photoshop obdelali slike in jih prenesli v kolaž.

Najboljša športnica

Ko slišimo ime Noelle Vilčnik, ga takoj povežemo s športom. Vsestransko nadarjena športnica, ki jo srečujemo na hodnikih, je pravzaprav čisto preprosto dekle z jasno določenim ciljem – postati profesionalna nogometašica. Noelle je veliko pripomogla k največjemu uspehu naše šole, tj. k zmagi starejših deklic na državnem tekmovanju, torej osvojenemu 1. mestu. Odgovorila nam je na nekaj kratkih vprašanj, da jo spoznamo še v drugi luči.

Kaj zraven športa rada počneš?

Zraven športa rada likovno ustvarjam in pomagam pri hišnih opravilih.

Zakaj si se odločila za nogomet ter kaj ti šport pomeni?

Za nogomet sem se odločila, ker je to moj najljubši šport in se z njim ukvarjam že od malega. Šport mi pomeni največ zraven družine.

Kakšne cilje želiš doseči v življenju, kje se vidiš čez 10 let?

Želim priti v slovensko reprezentanco, čez 10 let se vidim kot članica le-te, kasneje pa še kje v tujini.

Za kateri klub igraš in, ali ste zadovoljni z rezultati?

Igram za NK Drava in ja, smo zadovoljni z rezultati.

Za kateri klub navijaš in za kateri klub si želiš igrati?

Navijam za Barcelono in za ta klub želim tudi igrati.

Katero številko imaš na dresu ter zakaj?

Na dresu nosim številko 5, ker mi veliko pomeni in mi prinaša srečo.

Od kdaj je šport del tvojega življenja?

Šport je del mojega življenja že od malih nog.

Kdo so hujši nasprotniki v športu: fantje ali dekleta?

V športu so hujši nasprotniki fantje zaradi bolj borbene in ostre igre.

Kako sprejemaš poraze?

Porazov ne sprejemam najbolje, a jih kljub temu moram sprejeti.

Kaj ti v življenju pomeni največ?

Največ mi pomeni družina, takoj za njo pa šport.

Imaš kakšen poseben ritual pred tekmami?

Ne, pred tekmami nimam posebnega rituala, razen treningov, ki jih izvajamo čez celotno leto.

Kdo je tvoj vzornik?

Moj vzornik je Lionel Messi, saj je odličen igralec in ima talent za nogomet.

Kako poteka tvoj dan, teden?

Zjutraj se začne z šolo, ko pridem domov iz šole, si pripravim stvari za šolo, potem pa se odpravim na trening.

Anastasia Lepoša, Maša Žnidarič, 7. b

KAJ SMO RAZISKALI IN V ČEM SMO TEKMOVALI

NAŠI NAJVEČJI DOSEŽKI V LETOŠNJEM ŠOLSKEM LETU

Že stari Kitajci so trdili, da je znanje zaklad, ki venomer spremlja svojega lastnika. Vsekakor je to zavedanje močno zakoreninjeno tudi v naših učencih. V ospredju naše šole ni samo znanje, ki ga pridobijo skozi učni proces, temveč tudi njihova velika želja po novih informacijah in izzivih. Ta se odraža v njihovih udejstvovanjih v mnogih projektih in na tekmovanjih.

Letošnje šolsko leto smo izjemne uspehe »želi« na področju naravoslovnih ved.

Marca je učencem ogromno zanimanja vzbudilo tekmovanje v znanju matematike za Vegova priznanja v šolskem letu 2017/2018 t.i. matematični »kenguru«. Nanj se je prijavilo kar 145 učencev od 1. do 9. razreda. 52 učencev je prejelo bronasta priznanja, 6 pa se jih je uvrstilo na državno tekmovanje. Tako so nas že naslednji mesec razveselili učenci, ki pravijo, da je matematika lahko tudi zabavna. 21. aprila so se torej na gimnaziji v Ormožu pomerili na državnem tekmovanju v znanju matematike za šolsko leto 2017/2018. Spremljala jih je mentorica, učiteljica Sabina Založnik. Učenci so se izjemno dokazali, saj je **Pia Zemljarič** prejela **zlato Vegovo priznanje**, **Tamara Slanič**, **Gašper Vrtačnik**, **Nejc Letnik** in **Eva Kostanjevec** pa so dobitniki srebrnih priznanj. Ob matematičnem tekmovanju pa seveda ne gre zanemariti tudi tekmovanja v znanju Vesele šole 2018, ki je na OŠ Markovci potekalo 13. marca 2018. Tudi nanj se je prijavilo precej učencev (kar 46). **Marko Kovačec** se je skupaj z **Gašperjem Vrtačnikom** in **Ajdo Mikša** iz 8. ter **Majem Bezjakom** iz 7.b razreda uvrstil na državno tekmovanje, ki je potekalo 11. aprila v OŠ Gorišnica. Prav vsi »veselošolci« so tam osvojili srebrna priznanja, na kar smo zelo ponosni.

Vsekakor pa ne smemo pozabiti na naše mlade fizike, ki so se pod vodstvom učiteljice Irene Križanec izkazali na področnem tekmovanju. Udeležili so se ga **Gašper Vrtačnik**, **Marko Bezjak** in **Nejc Letnik** iz 8. b razreda. Gašper in Marko sta osvojila srebrno Stefanovo priznanje. Gašper se je tudi uvrstil na državno tekmovanje in tam zasedel odlično 7. mesto med 137 tekmovalci. Seveda je to pomenilo odlično **zlato Stefanovo priznanje**, kar nas je zelo razveselilo.

Tudi kemija je naše močno področje, kar dokazuje rezultat z državnega tekmovanja na področju kemije, ki je potekalo 24. 3. 2018 na OŠ Breg. Za zlata in srebrna Preglova priznanja so tekmovali: **Marko Bezjak**, **Nejc Letnik**, **Gašper Vrtačnik** iz 8. b in **Viktorija Puc** iz 9. b. Iskreno čestitamo Viktoriji, ki se je zelo izkazala in osvojila srebrno Preglovo priznanje.

Konec meseca marca so se naši mladi raziskovalci oz. učenci 8. razredov, z mentorico mag. Aleksandro Čeh, odpravili na Ptuj v SŠC na Regijsko srečanje mladih raziskovalcev – BISTRA. Ekipo so sestavljali: **Blažka Horvat**, **Blaž Bratuša** in **Ajda Mikša**. Predstavili so raziskovalno nalogo z naslovom »Grema se špilat«. Opisovali so stare rajalne igre, pomen igre in igro danes. OŠ Markovci je dobila srebrno priznanje, na kar smo zelo ponosni.

V informacijski dobi si brez tujih jezikov skorajda ne moremo predstavljati našega vsakdana. Srečamo ga praktično vsepovsod, česar se predobro zavedamo tudi na naši šoli. Zato našim učencem skozi tekmovanja poskusimo še bolj približati tuja jezika: tako nemščino kot tudi angleščino. 18. 1. 2018 je na OŠ Olge Meglič potekalo območno tekmovanje iz znanja angleščine za devete razrede. Naši učenci osvojili izvrstne rezultate, saj je med 96 tekmovalci **Dominika Raušl** osvojila tretje mesto in s tem srebrno priznanje in se je tako uvrstila na državno tekmovanje, ki

je potekalo meseca marca. Srebrno priznanje je osvojila še **Viktorija Puc**. Prav tako se je Dominika odlično odrezala na državni ravni in z odlično napisanima sestavkoma dosegla srebrno priznanje.

Na državnem tekmovanju devetošolcev v znanju nemščine nas je odlično zastopala tudi devetošolka **Tea Hameršak**. 13. marca je na OŠ Janka Padežnika v Mariboru tudi ona osvojila izjemno srebrno priznanje.

Na območnem Cankarjevem tekmovanju, ki je potekalo 24. 1. 2018 so tekmovalke tri učenke: **Viktorija Puc**, **Lea Krajncič** ter **Lea Roškar**. Lea Roškar je prejela srebrno Cankarjevo tekmovanje.

V soboto, 18. 11. 2017, je v Ljutomeru potekalo državno tekmovanje iz razvedrilne matematike. Udeležila sta se ga **Sara Merc** (7.a), ki je osvojila srebrno priznanje in **Gašper Vrtačnik** (8.b), ki je osvojil **zlato priznanje**.

Da naša šola premore tudi odlične glasbenike in žanje uspehe tudi na glasbenem področju, dokazuje naš pogum za prijavo na internetno zborovsko tekmovanje. **MPZ** si je na internetnem tekmovanju pripel kar 88 točk in s tem srebrno priznanje, kar je odličen dosežek. Še boljša uvrstitev pa je uspela **komornemu zboru**, ki je osvojil zlato priznanje z osvojenimi 90-imi točkami.

Državno tekmovanje glasbena olimpiada je potekala 11. marca 2018, in sicer na Akademiji za glasbo v Ljubljani. Vsa tri uvrščena dekleta – **Lea Krajncič**, **Dominka Raušl** in **Eva Kokot** so osvojile srebrna priznanja, ki so krasen dosežek v tako zahtevnem tekmovanju na državnem nivoju.

Letos smo se lotili tudi prijav na posebni festival – festival inovativnih tehnologij. V soboto, 10. marca 2018 se je 6 učencev naše šole odpravilo na državno tekmovanje s področja inovativnih tehnologij. Največja in najmočnejša konkurenca je bila v digitalni fotografiji, zato smo zelo veseli, da je prav na tem področju naša učenka osvojila 1. mesto in **zlato priznanje**. Devetošolka **Kaja Kristovič** je tako s svojim znanjem in občutkom za fotografijo pometla z osnovnošolsko konkurenco in postala **državna prvakinja v digitalni fotografiji!** V video montaži se je izjemno izkazal tudi devetošolec **Marko Kovačec**, ki je osvojil 1. mesto in srebrno priznanje. Kaja in Marko sta zagotovo dokaz, da se nam na področju tehnologije prav gotovo ni treba bati za prihodnosti.

Odlične rezultate so dosegli tudi naši čebelarji, pod mentorstvom učiteljice Marjetke Kocuvan, na tekmovanju mladih čebelarjev, 5.5.2018, v Krškem, in sicer: **zlata priznanja** so dosegli: **Gašper Vrtačnik**, 8.b, **Kaja Kristovič**, 9.a, **Sara Merc** in **Maša Fras** iz 7.a razreda; srebrni priznanji pa **Lana Kristovič** in **Sara Jevšenak** iz 5.a.

Udeležujemo se torej različnih tekmovanj, z različnih področij. V petek, 13. 10. 2017, je potekalo šolsko tekmovanje iz znanja o sladkorni bolezni. Učenci **Marko Kovačec**, **Lucija Janžekovič** in **Viktorija Puc** iz devetih razredov so se uvrstili na državno tekmovanje, kjer je 18. 11. 2017, **Lucija Janžekovič** osvojila srebrno priznanje, **Viktorija Puc** pa je osvojila **zlato priznanje** pod mentorstvom učiteljice Jasne Cvitanič. 1.2.2018 je **Viktorija Puc** pod mentorstvom učiteljice Melite Vidovič dosegla srebrno priznanje iz znanja zgodovine na območnem tekmovanju v Spodnji Polskavi.

Naši učenci se vseh tekmovanj in projektov zelo radi udeležijo; kakršenkoli uspeh jih samo še spodbudi k nadaljnjemu delu. Dokazujejo, da je v znanju moč in ga je zmeraj možno še dodatno nadgrajevati.

Vsem iskreno čestitamo za dosežke!

KOMORNI ZBOR OSNOVNE ŠOLE MARKOVCI

NAŠI NAJVEČJI DOSEŽKI V LETOŠNJEM ŠOLSKEM LETU

Komorni zbor je pravzaprav še v pleničkah, saj je nastal septembra, v šolskem letu 2016/17. Ker pa v njem najdemo ambiciozne mlade ljudi, nas zdaj pozna že cela pevska Slovenija.

Mlade pevke in celo en pevec (trikrat hura za Blaža!!!) se ob vseh vajah MPZ vsako sredo, sedmo šolsko uro, srečujemo na še eni vaji. Pridnost in še kakšne sobotne vaje so nam že lani omogočile visoko uvrstitev na mednarodnem zborovskem tekmovanju v Požegi, kjer smo se za zmago potegovali kar v dveh kategorijah. Z najvišjim številom točk in zmago v obeh kategorijah smo tako dobile možnost, da se potegujemo za najvišjo nagrado Grand Prix. S pesmijo »So še rožce« smo pometle s konkurenco in postale absolutne zmagovalke.

Polni pričakovanj, navdiha in zagnanosti smo še naprej trdno »guli« tekmovalni program, s katerim smo že mesec kasneje na Regijskem tekmovanju JSKD osvojili zlato priznanje z odliko.

Sledil je konec šolskega leta, kar pomeni, da se je zasedba zelo spremenila, saj so nas zapustile starejše učenke. Ampak mi se ne damo in v svoje vrste smo povabile nove zagnane pevke in pevce. Takoj septembra smo z novo zasedbo začeli z intenzivnimi vajami, saj so nas povabili na Potujočo muziko v Cankarjev dom, kamor so povabili le najboljše mladinske zборе iz celotne Slovenije. S Štajerske in Pomurja smo bili izbrani le trije zbori – iz Maribora, Murske Sobote in mi, edini vaški zbor. Zahteven program smo vadili vse do decembra. In to ne samo vadili, pač pa vadili, vadili in vadili ... Da je učenje potekalo hitreje, smo se z drugima zboroma iz našega območja srečali tudi na intenzivnih vajah v Mariboru, kjer smo celo spali v šoli, dobili pa smo tudi izkušnjo učenja z učiteljicami drugih šol. Še enkrat več smo spoznali, kako zanimiva družčina smo, kako se znamo zabavati in uživati, pa tudi zelo trdo delati. Sledile so še vaje s priznanimi dirigenti v Murski Soboti ter nepozabno petje v Gallusovi dvorani – v največjem hramu kulture v Sloveniji – Cankarjevem domu.

Seveda to ne bi bili mi, če si v vsej stiski s časom ne bi nakopali še enega projekta. Tako smo se odločili, da se bomo skupaj z OPZ in MPZ preizkusili tudi na internetnem glasbenem tekmovanju. Snemanje je bilo zelo naporno, vendar na koncu se je obrestovalo, saj smo tudi tu osvojili zlato priznanje.

In potem naš glavni cilj tega šolskega leta.

Odlična uvrstitev na regijskem tekmovanju prejšnje leto nas je izstrelila med najboljši 20 mladinskih pevskih zborov državnega tekmovanja v Zagorju. Že sama uvrstitev tja je res dosežek, saj so mladinski zbori na vseh 483 osnovnih šolah, v naši konkurenci pa tekmujejo tudi zbori glasbenih šol.

Kljub časovnim stiskam, bruhanju, slabostim in dejstvu, da smo bili najmanjša zasedba, smo se odlično odrezali in osvojili zlato priznanje.

V niz nepozabnih doživetij se nam bodo zagotovo vtisnili spomini iz omenjenih dogodkov ter še na tisoče drobnih, na videz nepomembnih, trenutkov z vaj, kjer ni manjkalo smeha, debat o šoli, modi, glasbi, skratka o vsem mogočem ...

Ja, šolsko leto se spet končuje, zasedba pa se bo spet spremenila. Naslednje šolsko leto bo šlo spet vse znova. Vendar brez nas, devetošolk, ki bomo zagotovo barve našega odličnega pevskega okolja zastopale v mnogih zasedbah. Upamo pa, da bodo generacije za nami enako navdušeno in zagnano prepevale.

DOSEŽKI NA PODROČJU ŠPORTA

Tudi letošnje leto se je na naši šoli zvrstilo ogromno športnih dogodkov, ki so naše učence zavihteli na oder za zmagovalce. Kljub temu, da se učenci in učenke udeležujejo večjih športov, pa prevladujeta tradicionalna športa, ki vsako leto še posebej pritegneta. To sta nogomet in košarka. Ko so se počasi poslavljali zimski meseci, so športno obarvani meseci že kazali prve športne uspehe. Do njih ne vodijo bližnjice, temveč so zanje potrebna prizadevanja, trud in izjemne želje. Teh seveda našim učencem in mentorjem nikoli ne zmanjka.

V mesecu februarju so nas razveselile **starejše učenke**, ki so končale s tekmovanjem v **košarki v četrtfinalu državnega tekmovanja**. V 2. skupini so osvojile odlično **3. mesto**. Prav tako so se v košarki izkazala **mlajše učenke** (letnik 2005 in mlajše), ki so se 19. 2. v športni dvorani Majšperk udeležile **medobčinskega tekmovanja OŠ v košarki**. Med tremi ekipami je OŠ Markovci zmagala obe tekmi in osvojila odlično **prvo mesto**, s tem pa se uvrstila tudi na področno tekmovanje. Slednje je gostila naša šola, z zmago nad OŠ Majšperk pa smo se uvrstili v četrtfinale državnega tekmovanja. Izjemno ponosni smo torej lahko, da so bile tako mlajše kakor tudi starejše učenke zmagovalke medobčinskega in področnega tekmovanja v košarki. S tem nastopom na državnem tekmovanju so za letos zaključile s tekmovanji in dosegle končno **18. mesto v Sloveniji** med osnovnimi šolami. Gre za velik uspeh OŠ Markovci, h kateremu so prispevale naslednje učenke: **Lana Kristovič, Lea Janžekovič, Kaja Kumer, Manca Drevenšek, Zala Golob, Maša Fras, Anastasia Lepoša, Sara Merc, Ana Plošnjak, Noelle Vilčnik, Maša Žnidarič, Nika Kostanjevec, Ana Vrtačnik in Staša Štern**. Vsem košarkaricam seveda iskreno čestitamo.

Dokaz, da naša šola premore izjemne športnike in športnice, je tudi **nogomet**. V mesecu marcu so nas presenetile **starejše učenke**, ki so na polfinalnem nogometnem turnirju dosegle zgodovinski uspeh. V večnamenski športni dvorani OŠ Markovci je 27. 3. 2018 potekal polfinalni nogometni turnir 1. skupine za starejše deklice. Suvereno je 1. mesto je osvojila OŠ Markovci, ki je premagala popolnoma vse ekipe OŠ. Naše učenke so tako prišle do zgodovinskega uspeha k uvrstitvi v finale državnega tekmovanja. Kmalu je prišel dan, ki smo ga tako nestrpno pričakovali. Dan, ko se je na naši šoli odvil finalni nogometni turnir v nogometu za starejše učenke. 11. 5. 2018 je bilo že jutraj navijaško ozračje. Težko pričakovani finale med OŠ Markovci in lanskimi prvakinjami OŠ Trebnje je presegel vsa pričakovanja. OŠ Markovci je vodila na domačem terenu vse do konca tekme in vsi smo težko pričakovali zaključek tekme. Končni rezultat je bil 2:0. Po odločitvi trenerjev je **najboljša igralka turnirja** postala učenka OŠ Markovci **Noelle Vilčnik**. Ekipo državnih prvakinj so sestavljale naslednje učenke OŠ Markovci: **Bezjak Eli, Forštnarič Neža, Horvat Blažka, Kitak Klara, Pajnikher Amelie, Štern Staša, Tement Barbara, Žnidarič Maša in Vilčnik Noelle**. Vsem puncam iz srca čestitamo, saj je ta športni rezultat resnično presegel vsa pričakovanja.

V torek, dne 15. 5. 2018, je na mestnem štadionu Ptuj potekalo posamično **medobčinsko atletsko tekmovanje** za osnovne šole. Naši učenci se lahko ponašajo z **8 medaljami** različnega sijaja. Osvojili smo **3 prva mesta, 4 druga mesta in 1 tretje mesto** ter številna mesta med prvih 10 posameznikov v različnih atletskih disciplinah. **Prva mesta so dosegli: Noelle Vilčnik v šprintu na 60 m, Staša Štern v skoku v višino, Neža Forštnarič v skoku v višino; drugo mesto so zasedli Danej Rižnar v skoku v daljino, Jaka Solina Petrovič v metu žvižgača, Špela Kostanjevec v suvanju krogle ter Mojca Anžel v skoku v višino. Tretje mesto je usvojil tudi Žpatrik Holcer v teku na 1000 m.**

Čestitamo!

V TEH DEVETIH LETIH ...

Foto:
Kaja Kristovič

DOMINIKA

Zgodilo se je marsikaj, počenjali smo norčije, se boljše spoznali in se tudi od časa do časa skregali, a smo se hitro pobotali. Solze mi stopijo v oči, ko razmišljam o vseh naših dogodivščinah ter o naših zelo različnih poteh. Vendar se bom vedno spominjala teh nagajivih, veselih in nepozabnih devet let.

V teh devetih letih sem se ogromno naučila. Ne bom lagala, tudi dolgočasila sem se in gledala skozi okno, se pritoževala, a poskušala sem biti čim bolj pridna. Predvsem pa sem bolje spoznavala svoje sošolce, z njimi norela, se jokala, smejala in se neizmerno zabavala.

EVA

MARKO

V teh osnovnošolskih letih sem dobil veliko prijateljev, spoznal pa sem, da je življenje včasih tudi kruto, skratka, pripravili smo se na življenje. Šolo si bom zato zapomnil po dobrih in slabih stvareh. Najbolj nepozabni pa bodo ravno zabavni trenutki s temi novimi prijatelji, ki sem jih dobil že v vrtcu. Najprej pa bom verjetno pozabil, kako natančno se delijo celice, vezi, enačbe in kaj natančno je delal Stalin leta 1945 ...

KAJA

V tem času smo spletili prijateljske vezi, povezovali pa nas bodo zabavni, smešni trenutki in spomini, ki smo jih skupaj doživeli v teh devetih letih. Zrasli smo tako v višino kot po znanju.

NICK

V teh devetih letih sem naredil veliko slabega, a tudi veliko dobrega. Razjezil sem učitelje in nasmejal prijatelje. Na vse nisem ponosen, na nekaj pa sem. Lahko bi mogoče imel kako slabo oceno manj, večkrat naredil domačo nalogo, malo manj klepetal, a učiteljica pravi, da sem bil dober v nastopih, še posebej pri skečih. Ja, smeh imam rad.

V teh devetih letih sem odrasla, spoznala, kaj so pravi prijatelji, okusila žalost, jezo in srečo, pa tudi veselje. Naučila sem se veliko novega, odkrila svoje talente, spoznala, da so največji cepci prijazni in ljubeči. Jezila sem učitelje in dobivala moje prve enke – pravijo, da nisi pravi učenec, dokler ne dobiš enke in jaz se tega strogo držim.

MANJA

SERGEJ

V devetih letih sem spoznal marsikaj novega. Na primer, kakšne lepe čase smo imeli skupaj, vendar nisem imel vedno istih sošolcev in sošolk, ampak sem se naučil, s komer koli si, moraš ga spoštovati, ne glede na to, kako dolgo se poznaš z njim/njo. Pomembno je, da držimo skupaj do konca.

PATRIK

Najbolj se spomnim, kako sem skočil z razrednega okna in v copatih šprintal v trgovino po 20 paketkov svetovnega prvenstva. Šel sem nazaj v razred in jih odprl, a sem ugotovil, da ni bilo vredno, saj nisem dobil nič dobrega, razen to, da sem štirikrat potegnil Thiagota Silvo. Na koncu pa sem bil še kaznovan od učiteljice in nisem smel med odmori iz razreda.

TOMAŽ

Parkrat sem pomagal pri kakih prireditvah, udeleževal sem se športnih dnevor, enkrat sem bil odličen, dvakrat prav dober. Vedno sem naredil Hausaufgabe pri »njemački«, do sedmega razreda sem tudi opravil bralno značko. Razred sem včasih nasmejal, včasih sem jezil učitelje, podrl sem rekord pri pogovarjanju z ravnateljem, parkrat sem bil zraven, ko smo kaj ušpičili, parkrat pa me tudi niso dobili ...

VANESSA

V teh devetih letih smo se učili zadnji dan pred testom in slavili prvi dan praznikov. Ko smo še majhni bili, smo v šolo z večjo voljo šli. To so nam učitelji vzeli s spraševanjem in testi. Vendar so bili tudi lepi časi, na primer v odmorih, pa včasih tudi med poukom, še posebej hecanje in pogovor z učitelji.

V teh devetih letih sem dobil veliko prijateljev in slabih ocen. Včasih sem tudi nagajal, na primer v petem razredu, ko sem za Patrikom skočil čez okno. Najbolj pa so mi bili všeč odmori, tehniški in prosti dnevi, pa seveda dnevi, ko so bili učitelji v bolniški. Učiteljica za slovenščino pa pravi, da sem se izkazal na proslavi v vlogi Ivana Cankarja in da se ob mojih spisih da nasmejati.

TEO

ŽAN

To šolsko leto si bom zapomnil po veselih učiteljih, vedno bolj gre h koncu, bolj so veseli. Ampak za prej ne vem, kdo je bolj koga jezil, oni mene ali jaz njih.

LUCIJA

Spoznala sem veliko novih ljudi, s katerimi smo postali res dobri prijatelji, se naučila veliko za življenje pomembnih stvari in si nabrala kar nekaj koristnih izkušenj. Teh devet let pa se mi bo najbolj v spomin vtisnilo po naših doživetjih in prav posebnih trenutkih.

9. A

LEA

Prijatelji, kakšni smo postali, bomo za vedno ostali. Trenutki, ki smo jih skupaj doživeli, bodo v naših srcih preživeli.

V teh devetih letih sem se marsikaj naučila, pridobila veliko novega znanja, se predstavila na večjih prireditvah, s šolsko športno ekipo zmagovala na tekmah, gradila nova prijateljstva, veliko prepevala, saj glasba predstavlja velik del mojega življenja. S komornim zborom sem dosegla odlične rezultate na pevskih tekmovanjih. Pripravila sem se na novo, zrelejšo življenje, na neko novo življenjsko pot, bila sem vesela, ko smo imeli športne, tehniške, naravoslovne dneve in zaključne izlete, včasih pa tudi žalostna in razočarana. A najbolj pomembno mi je to, da zaključujem v dobri šoli.

ZALA

Monika

KJE SE VIDIM ČEZ 15/20 LET?

MONIKA

Jaz se vidim v osebi, ki rada riše, izdeluje in je sama po sebi kreativna. Moj sanjski poklic je modna oblikovalka, saj lahko skozi kose oblačil izražam svojo kreativnost in čustva. Za ta poklic moraš biti sicer zelo uspešen, kar mi mogoče v prvih nekaj letih še ne bo uspelo. Najprej bom šivilja, potem pa bom nadgrajevala svojo pot po svetu, v tujini. Želim si imeti svojo blagovno znamko, še prej pa s. p. – postati samostojna podjetnica. Moja pot do tega cilja bo dolga in naporna, ampak od sebe sem pripravljena dati vse najboljše.

V prihodnosti se vidim kot vzgojiteljica majhnih otrok, saj se že od malih nog zelo rada ukvarjam z otroki. Zraven njih se sprostim in nasmejim, predvsem pa me spravijo vedno v dobro voljo. Želim si postati tudi plesna učiteljica, saj skozi ples sprostim vse svoje negativne in izrazim pozitivne občutke. Moja pot do uresničenih sanj bo težka, naporna, a vseeno vesela s pogledom naprej.

ANA

Vidim se med množico otrok, ki se ob igri z mano zelo zabavajo. Rada imam otroke vseh starosti, zato bi veliko časa preživela z njimi kot vzgojiteljica v vrtcu. Ustvarila bi si družino in z njo živela v kakšnem večjem mestu v Sloveniji, kot je na primer Maribor. Ker sem velik pustolovec, bi z družino veliko prepotovala. Če bo mogoče, bi rada videla čim več sveta. Uživam tudi v glasbi, zato bi rada še naprej prepevala v kakšnem zboru.

Jaz se čez 15/20 let vidim kot zelo uspešen slikopleskar, imel bi svoje podjetje. Ne bi imel avta, ampak motor Kawasaki. Imel bi punco, morda pa že ženo. Živel bi v Stojncih 2a, saj sta starša rekla, da zadnji, ki bo ostal doma, dobi hišo. Čez 20 let pa bi se rad videl kot DJ, saj me zelo veseli glasba in ples.

TADEJ

TEA

Vidim se kot doštudirana učiteljica v osnovni šoli. Predstavljam si, da bom imela življenje v lastni hiši s svojo družino. Res je, da je težko napovedati prihodnost, le cilje bi naj vsakdo imel in jih sledil. Rečeno je, da moraš gledati pozitivno, a že majhen dogodek lahko vse spremeni. Življenje nam ponuja ogromno, le videti moramo. Mislim in verjamem, da mi bo uspelo, če bom le delala na tem.

Hm ... Čez približno 15 let se vidim, kako še vedno ne maram ideje, da moram pripovedovati o prihodnosti, če sploh ne vem, da je sigurno, kaj mislim, da se bo zgodilo. Nasploh se bojim napovedati mejnike svojega življenja, Bog ve, kaj bo. Samo vem, da bom vzela tisto, kar življenje vrže v mene, in iz tega naredila dobre priložnosti za čim boljši obstoj.

VIKTORIJA

VID

Čez 15 let se vidim s svojo družino v hiši na vasi zraven manjšega mesta. Imel bi dva otroke, katerima bi posvetil večino svojega prostega časa. Rad bi tudi čim več potoval po Evropi in si ogledal njene značilnosti. V življenju bi se rad peljal s križarko iz Italije v Španijo in v Veliko Britanijo.

WILLIAM

Takrat bom uspešen in vsi me bodo poznali po mojih lepo položenih ploščicah. Imel bom pametno, lepo in sposobno ženo z dvema ali tremi otroki. Ne nameravam živeti v mestu v stanovanju, temveč v hiši z večimi spalnicami, veliko in urejeno kuhinjo ter nasproti ležečo dnevno sobo z veliko televizijo in udobnim kavčem. V vseh prostorih bodo položene ploščice, ki jih bom sam položil, razen v dveh sobah: v eni bo fitness, v drugi pa bo igralnica za moje čudovite otroke (tam bo preproga). Tako nekako si predstavljam svoje življenje.

PATRIK

Čez 20 let se vidim srečnega, saj bom imel ženo in otroke. Imel bom normalno službo z normalno plačo. Imel bom hišo, bazen ter vrbo za senco. Imel bom tudi motor in avto, na motorju bom prevažal punco na dolge izlete, v avtu pa bom vozil dva zelo lepo vzgojena sinova. Delal bom osem ur v službi in imel nogomet za hobi.

V prihodnosti se vidim zaposlenega v vredni službi. Tudi potoval bi po svetu, saj je zanimivo odkrivati kraje, kjer še nisem bil. Imel bi hišo nekje na podežlju, saj velikih mest ne maram preveč. Tudi za prijatelje bi si vzel čas po službi ter zase in za svoje hobije. Poleti bi s punco in prijatelji šli uživati na morje, pozimi pa na primer smučati ali v toplice. Doma bi imel vrbo, ki bi mi delala senco.

MIHA

SARA

Čez nekaj let se vidim kot uspešna frizerka, zaposlena v Sloveniji. Upam, da bom takrat že imela lastno hišo, če ne, pa stanovanje. Da ne bi imela preveč prostega časa, pa bi imela tudi kakšnega otroka in pa seveda moža. Ker zraven tega obožujem glasbo, se vidim v kakem zboru. Ker zelo rada sodelujem z ljudmi, se ob vikendih vidim pri svoji družini in sorodnikih.

MAJA

Čez 20 let se vidim kot mama dveh otrok. Upam tudi, da bom imela službo kozmetičarke, ki si jo tako zelo želim že od vrtca. Želim si srečno družino, pred tem pa bi rada prepotovala vsaj polovico sveta. To si seveda želim, a na to, kar bo se na koncu zgodilo, jaz žal vedno nimam vpliva.

VITA

Sicer nisem jasnovidka, vendar si predstavljam, kako bom čez 15 let (ali celo prej) stala pred učilnico in učila francoščino, saj mi je ta jezik res nekaj posebnega. Ostala bom v Sloveniji, saj ne vidim razloga za preselitev. Imela bom majhno hiško, v stran od velikih mest in uživala v tišini. Z menoj bodo živeli moji otroci in mož, ki bo ljubezniv in ne otročji. Čez poletne počitnice bom odpotovala v Francijo, kjer me bo čakal lep vikend ob obali.

ŽAN

Vidim se na podežlju, kjer stoji velika hiša z dvema nadstropjema. V njej je velika kuhinja in dnevna soba z veliko televizijo in zvočniki. V drugem nadstropju je spalnica, tri velike spalnice in seveda računalniška soba. Zraven mene je tudi družina – dva otroke in žena. Spodaj je garaža in v njej je športni BMW.

Tadej

William

Sara Miha

Jch bin Tea

Patrik & Miha

ESSA

n slavili
majhni
To so
in testi.
primer v
kom, še
elji.

ridobila
reditvah,
ila nova

LA

PREDSTAVLJAMO 9-ŠOLCE, KI SO NAJVEČ PRISPEVALI K UGLEDU OSNOVNE ŠOLE MARKOVCI. SPOZNAJMO JIH:

LUCIJA JANŽEKOVIČ

Lucija je marljiva učenka z odličnimi organizacijskimi sposobnostmi, svoje interese pa je pokazala tudi v večih obšolskih dejavnostih. Je zagnana in pripravljena pomagati vsakomur. Zraven rednega pouka pa je bila uspešna tudi na različnih tekmovanjih v znanju, kjer je prejela bronasta priznanja in se tudi uvrščala na državna tekmovanja (videomontaža, sladkorna bolezen). Na državnem tekmovanju v znanju o sladkorni bolezni je dve leti zapored osvojila srebrno priznanje. Sodelovala je tudi pri marsikateri interesni dejavnosti – od komornega zbora do literarnega ustvarjanja. Je tudi edina iz te generacije, ki je osem let sodelovala pri šolski folklorni skupini. Lucija se je pokazala kot učenka in dekle sposobno na več področjih.

Eva je bistra punca, ki je uspešna na mnogih področjih. Vsa leta je med učenci z najboljšim učenim uspehom, šolo je zastopala na različnih tekmovanjih, tako skupinskih kot individualnih, na katerih je dosegala lepe uspehe. Lani je bila tretja na državnem tekmovanju iz videomontaže, letos pa je dosegla srebrno priznanje na glasbeni olimpijadi. Je uspešna na literarnem, športnem in na glasbenem področju. Ni bilo proslave, na kateri se Eva ne bi predstavila z besedo ali še večkrat s svojim glasbenim talentom. Zna se izražati tudi v poeziji, zato je veliko njenih prispevkov objavljenih v lokalnem časopisu, še posebej pa nam boža ušesa z igranjem na različne instrumente, kar smo lahko zasledili v šolski glasbeni skupini. Eva je bila tudi kapetanka šolske ekipe na področnih tekmovanjih.

EVA KOKOT

MARKO KOVAČEC

Marko je odgovoren in marljiv fant, ki razumno razmišlja, s svojim vedenjem in zagnanostjo pa je vzor sošolcem. Vsa leta šolanja je bil med učenci z najboljšimi učnimi rezultati, svoje znanje je dokazal tudi na različnih tekmovanjih, aktiven je v različnih interesnih dejavnostih, njegov spekter delovanja je širok – od športa (uspešno je sodeloval skorajda v vseh fantovskih športnih ekipah), literarnega udejstvovanja, ponaša se s srebrnim priznanjem na državnem tekmovanju iz slovenščine. Bil je tudi član ekipe, ki je na medobčinskem tekmovanju v prometu dosegla prvo mesto. Skorajda na vseh šolskih prireditvah je vsa leta nastopal kot eden izmed voditeljev. Dosegel je ogromno bronastih priznanj, zelo uspešen pa je bil tudi na državnem nivoju s srebrnimi odličji iz vesele šole in videomontaže, kjer je bil lani drugi v državi, letos pa je dosegel celo prvo mesto.

Lea je zelo odgovorna in resna punca z vodstvenimi sposobnostmi, zato so jo sošolci tudi večkrat izvolili za predsednico razreda in še naprej za predstavnico šolske skupnosti. S svojimi urejenimi zapiski je tudi sošolcem pomagala do boljšega učnega uspeha, brez problema je opravila tudi kakšno dodatno delo za šolo. Uspešna je zlasti na glasbenem in literarnem področju, letos je osvojila srebrno priznanje na glasbeni olimpijadi, lani pa srebrno priznanje na državnem tekmovanju iz slovenščine. Zna kritično razmišljati s svojo glavo, ponaša se z začetki lastne poezije in z zanimivim slogom pisanja. Že od začetka šolanja je vključena v različne interesne dejavnosti, večkrat pa je z lepim zvokom svoje trobente popestrila marsikatero šolsko prireditev.

KAJA KRISTOVIČ

Kaja je tiho dekle s prijaznim in spoštljivim odnosom do vsakogar. Je pridna in delavna, pripravljena priskočiti na pomoč. Kaja je bila vsa leta aktivna pri številnih šolskih dejavnostih. Ležijo ji predvsem naravoslovni predmeti, iz katerih je osvojila nekaj bronastih priznanj, najbolj pa je bila uspešna na državnem tekmovanju mladih čebelarjev, kjer se je več let zapored izkazala z osvojitvijo zlatega priznanja. V letošnjem letu je postala tudi državna prvakinja v digitalni fotografiji, njene fotografske sposobnosti v šoli pa s pridom uporabljamo. Izrazna umetnost ji nasploh leži, zato se je predstavila tudi v kiparski delavnici v Malečniku. Velikokrat je aktivno ustvarjala pri pripravi scen za prireditve, v zadnjih treh letih pa je zagnano sodelovala tudi pri pripravi šolskih video oddaj.

LEA KRAJNCIČ

Devetošolka Viktorija Puc je zvedavo, zagnano in zelo široko razgledano dekle, ki se zna izražati na različnih področjih. Vsa leta šolanja je izstopala s svojim zrelim razmišljanjem in z najboljšimi učnimi rezultati v generaciji, več let je bila tudi predsednica razreda. Njen izbor interesov je že od malih nog širok, najbolj pa je izstopala na jezikovnem, literarnem in predvsem na likovnem področju.

Njeno pisanje se odlikuje z lastnim kritičnim slogom, ustvarjalnost pa je pokazala pri pripravi scen za večino prireditev na šoli ter tudi z likovno razstavo. Šolo je zastopala na raznovrstnih natečajih in tekmovanjih, dosegla je veliko bronastih priznanj, največje uspehe pa je pokazala pri slovenščini, zgodovini, kemiji in angleščini, kjer je osvojila srebrno priznanje, iz znanja o sladkorni bolezni pa je dobila zlato priznanje.

ZALA STOLEC

Zala je odgovorno in zanesljivo dekle, vsa leta je bila vestna učenka, ki jo odlikuje izjemna marljivost. Zala še posebej izstopa na umetniškem področju, saj si bomo njo od punc najbolj zapomnili po uspešnem nastopanju na šolskih in drugih prireditvah - večkrat je nastopala kot ena izmed glavnih igralk. Igranje vlog ima verjetno v krvi, saj je na igralskem področju aktivna tudi izven šole v gledališki skupini. Letos je tudi zmagala na šolski prireditvi Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo, kasneje se je uvrstila še v veliki finale, ponaša pa se tudi z igranjem na flavto. Bila je tudi pomembna moderatorka šolskih video oddaj in ena izmed vidnejših pevk v šolskem mladinskem in komornem zboru.

VIKTORIJA PUC

VSESTRANSKA DEVETOŠOLKA VIKTORIJA PUC

DOBITNICA NAGRADA MARKEC 2018

Devetošolka Viktorija Puc je razgledano, preudarno in skromno dekle, ki zna jasno in konstruktivno izražati svoja stališča. Njena izbira besed je na mestu – s svojimi zreliimi mislimi preseneča sošolce in tudi odrasle. Viktorija je bila s svojim delovanjem vsa leta šolanja vzor sošolcem. Osvojila je največ individualnih priznanj iz različnih šolskih predmetov. V letošnji generaciji devetošolcev se Viktorija ponaša z najboljšim učenim uspehom, verjeli ali ne, nobenega preizkusa znanja ni pisala manj kot odlično.

Viktorija, kar nekaj priznanj se je že nabralo v tvoji zbirki. Za katero tekmovanje si se največ pripravljala?

Za vsako tekmovanje obstaja gradivo, v bistvu ocenjujejo, kako natančno znaš brati, zbirati informacije in uganiti, kaj hočejo od tebe. Prav pridejo tudi naloge iz prejšnjih let, saj tako dobiš občutek za njihova pričakovanja, kje te lahko pri točkah prelišči. Težja so tekmovanja, kjer se priklešči večinoma na tvoje znanje, kot so jeziki in matematika, zato pravim, da je največ priprave šlo za angleščino. Najtežja je bila kemija za državni nivo, ker bolj uživam v stvareh, ki so bolj intuitivne kot logične, ampak je bila prijeten zalogaj. Pri slovenščini je potrebno poznavanje izbrane literature, a je veliko odvisno od tega, kako je ocenjevalec všeč tvoj slog.

Katero izmed področij, kjer si že osvojila priznanja, te najbolj veseli? Kako se mu posvečaš?

Najbolj me veseli angleščina. Nasploh sem obdana z njo že od tretjega razreda, ko sem bila čisto prevzeta z Disneyem, ki me po nekaj letih ni več zanimal, ker so nadaljevanke ponavljali in prerasla sem vsebino, zdaj se temu televizijskemu programu zahvaljujem za moje korenine v jeziku – drugemu načinu razmišljanja, vendar sem vseeno prekopila na YouTube in vsakodnevno gledam svoje najljubše kanale. Prebrala sem tudi nekaj angleških klasik, ker menim, da se v prevodih izgubi velik kos čara dela.. Kljub moji prepojitvi z jezikom moje znanje ni še tam, kjer želim, da je, vendar je to dolgoletni proces.

Na katerega izmed svojih rezultatov si najbolj ponosna?

Seveda sem ponosna na zlato iz tekmovanja o sladkorni bolezni, ker je bilo na začetku leta in mi je všeč, da sem zanj premagala svojo lenobo. Ponosna sem tudi na srebro iz kemije, saj je bila res prijeten miselni zalogaj. Za las mi je ušlo več priznanj ter tudi kakšno državno tekmovanje kot angleščina lani, ko mi je le nekaj točk zmanjkalo do srebra, a je bilo moje prvo državno tekmovanje, zato imam le lepe spomine.

Vemo, da rada bereš, nam zaupaš svoje bralne izkušnje?

Knjige ti res dajo veliko znanja in te popeljejo v novo zgodbo, v stran od svoje realnosti in

življenja, ki ni vedno postlano z rožicami, vsake toliko časa se tudi naveličaš svojih tegob in se rad preplaviš z drugimi, tebi manj znanimi. Čeprav imam zdaj takšno mnenje o knjigah, je bilo ravno obratno, ko sem bila še mlajša. Niso nekaj, kar ti je takoj všeč, ampak jih začneš ceniti skozi čas, ko najdeš eno, ki te res potegne v novi svet, kot je zame bil Harry Potter (v angleščini). Slovenska literatura me bolj srečuje v šoli, najbolj mi je bila všeč Cankarjeva zaradi njegovega zanimivega značaja in sloga. Ko bom starejša, ga bom lažje razumela.

Letos si imela tudi likovno razstavo, si članica likovnega krožka, kaj ti pomeni risanje, katere risarske tehnike imaš najraje?

Razstava ni bila čisto samostojna, saj sva dela razstavljali skupaj s prijateljico in super sošolko Vito Peklar, s katero skupaj z drugimi super sošolkami obiskujemo krožek. Rade hodimo, saj se podružimo in kaj zanimivega ustvarimo. V risanju sem se drugače našla že v vrtcu. Ves čas vrtca sem risala in mami dajala svoje risbe, ki jih je ponosno obešala, kjer je pač bil prostor, še zdaj jih nekaj hrani. Pri risanju so me spodbujale še vzgojiteljice, zaradi katerih se mi zdi, da nisem odnehala. Zdaj učiteljica Olga, ki spodbuja vse nas mlade likovnike. Risanje je način izražanja, umetnost, za katero stoji um nekoga ter tega, kaj upodabljaš. Najraje imam tehnike, ki vključujejo čopič (razen akvarela).

Kaj ti je dala naša osnovna šola?

Korenine v življenje, če rečem preprosto. Najbolj pa znanje, kako se izražati in se sporazumevati z drugimi. Tudi veliko spominov, ki so nepozabni. Dosti prijateljstev z ljudmi, ki jih preprosto ne moreš pozabiti. Seveda priložnosti za veliko raznoraznih stvari.

Katero šolo si izbrala in kaj od izobraževanja pričakuješ?

Izbrala sem gimnazijo, saj sem že dolgo odločena še iti na fakulteto, točno na katero ne vem. Od izobraževanja pričakujem, da mi da znanje o našem prelepem svetu, pot do mišljenja s svojo glavo in kritično razmišljanje. Temelje, da bom lahko lepo živela in me nihče ne bo mogel pretentati s kapitalističnimi fintami. Znanje je tudi orodje za služenje kruha. Samostojnost.

Kaj bi svetovala našim osnovnošolcem – mogoče kakšna življenjska modrost?

Če se kdo najde, ki ima cilje, ki jih drugi ne razumejo, naj jih dalje lovi. Drugi ne živijo sto na uro s tabo in te jim niti ni treba razumeti kot sam sebe. Zato si tisti, ki ti občasno reče, da si pičlar, naj nos vtakne v stvar, ki pomenijo več kot brezvezne opazke. Dobro, da se naša šola ne lasti z veliko takimi. Ne vzemite vsega preveč resno, življenje ne vzame vsega resno, še neresno ne, je ravnotežje kot z vsem.

Viktorija, želimo ti, da še naprej polno izkoriščaš danosti, ki ti jih življenje prinaša. Hvala tudi vam.

učiteljica IRENA MURŠEC

Slavistka, kolesarka in strastna bralka, vse to je naša učiteljica Irena Muršec.

Z naslednjim šolskim letom se na naši šoli končuje prav posebno obdobje, ki ga je še posebej zaznamovala učiteljica slovenščine, gospa Irena Muršec, saj po dolgih 39 letih končuje svojo kariero in odhaja v zasluženi pokoj. Vsestranska gospa, ki jo srečujemo na hodnikih, ki nam razlaga našo lepo slovensko besedo in nas uči enega izmed temeljev slovenstva, t.j. slovenski jezik, nam je pred zasluženo upokojitvijo zaupala slednje:

Kdaj ste začeli delati na naši šoli in ali se spomnite prvega leta pri nas?

V Markovcih sem začela poučevati 1. septembra 1979. leta. Spominjam se, da sem bila zelo žalostna, ker sem kot štipendistka Izobraževalne skupnosti Ptuj morala priti v Markovce, čeprav sem imela službo v Mariboru. Če ne bi sprejela tega delovnega mesta, bi morala vračati štipendijo. V tistih časih je namreč zelo primanjkovalo učiteljev, služb je bilo kot listja in trave; ker sem v pogodbi za štipendijo podpisala, da bom dve leti poučevala tam, kjer je to najbolj potrebno, sem pristala in ostala v Markovcih.

Seveda se spominam tudi prvega leta – bilo je stresno, tako zame kot za učence, ker sem mislila, da moram vsakega izmed njih prav vsega naučiti. Spominam pa se tudi, da sta bila med mojimi prvimi učenci tudi današnja g. župan in g. ravnatelj.

Katere so glavne razlike v šolstvu pred 40. leti in danes?

Lahko bi rekla, da je samo še minutaža šolske ure ostala ista – če bi se današnji učenci znašli v šoli mojih začetkov, ne vem, če bi ostali »živi«, kajti znašli bi se v šoli, kjer ni bilo dodatne strokovne pomoči, ne napovedanega spraševanja, ne napovedanih testov, ne preverjanja znanja...

Ni bilo delovnih zvezkov, računalnikov, televizije ... vse te novodobne izobraževalne tehnologije. Poučevali smo s knjigo, tablo in zvezkom. Veliko učencev je imelo bodisi popravne izpite bodisi so ponavljali razred. Odnosi učenci, starši, učitelji so bili popolnoma drugačni. Učitelji smo imeli veliko večjo avtoriteto (če jo danes sploh še imamo), večina učencev je bila tudi bolj spoštljiva do odraslih ...

Ali vam je katero šolsko leto, generacija še posebej ostala v spominu in zakaj?

Skozi moje roke je v Markovcih odšlo kar 39 generacij. Veliko spominov je ostalo, več dobrih kot slabih. Najbolj pa se spominim prve generacije (8. a, b, c – vsak razred preko 30 učencev), prav gotovo pa mi bo v spominu ostala tudi moja zadnja generacija.

Kako poteka vaš dan?

Sem jutranji človek, uživam v jutranjih urah, ko se narava prebuja, ko je vse še spokojno, mirno, zato zgodaj vstajam in v miru opravim jutranja opravila. Po službi in po obveznih gospodinjstkih opravilih rada sedem na kolo, se odpravim na sprehod v naravo, se sproščam na vrtu... ker pa sem še vedno v službi, delam tudi za šolo.

Kakšni so načrti za penzijo?

Nimam veliko načrtov. Držala se bom Župančičevega verza «PREDAJ SE VETROM – NAJ GRE KAMOR HOČE...» «Bo, kakor pač bo. Predvsem pa imam v načrtu čim dalj časa uživati sadove svojega 40-letnega dela.

Česa o vas še ne vemo?

Sploh ne vem, kaj veste o meni. Morda tudi kaj, kar ne drži. Morda ne veste tega, da se kljub strogosti in zadržanosti v šoli zelo rada smejim, sem vesele narave, športnica z dušo in telesom, rada se družim, obožujem knjige ...

Prosim, če odgovorite na hitro!

Vaša najljubša knjiga je:

Omejila se bom na slovensko literaturo: knjiga: Vladimir Bartol, Alamut

Najljubši pesnik/pisatelj je:

pesnik: Tone Pavček

pisatelj: Tone Partljič

Zakaj ste se odločili za študij slovenščine?

Ja, ker sem Slovenka (smeh). V resnici pa – moj prvi študijski predmet je bil nemščina. Želela sem študirati nemščino, ker pa enopredmetni študij takrat ni bil možen, sem nemščini priključila še slovenščino. Tudi slovenščino kot predmet sem imela vedno rada, predvsem pa so knjige že od malih nog moje življenje. Brez njih si ga ne znam predstavljati.

Poslovila bi se z naslednjimi besedami. Vesela sem, da sem se odločila za ta poklic. Z veseljem sem ga opravljala. V naslednjem življenju bom znova učiteljica. Bom pa premislila, kaj bom poučevala.

ELIZABETA ČUŠ

Kmalu v zasluženi pokoj odhaja tudi naša tajnica, gospa Elizabeta Čuš. Prosili smo jo, da preden odide, odgovori še na nekaj vprašanj, in nam glede na bogate izkušnje, ki jih je med svojim službovanjem pridno osvajala, opiše svojo pot pri nas.

Ali se spomnite 1. službenega dne v Markovcih in ali ste si kakšno leto pri nas še posebej zapomnili?

Bilo je daljnega leta 1978 (natanko pred 40 leti) v stari šoli (sedanja občinska stavba). V službo sem se pripeljala s kolesom »ponijem« iz Moškanjcev. Takrat je bilo na šoli 520 učencev in 18 zaposlenih; v primerjavi z danes, ko imamo na šoli 341 učencev in 169 otrok v vrtcu ter skupaj 74 zaposlenih. Zaposleni smo nosili delovne halje. Učitelji rdeče, ostali modre. Pogled nazaj, za 40 let, je kar pester: otroci oz. učenci so se izobraževali v Cicibanovi šoli, mali šoli, nato je osemletko nadgradila še devetletna OŠ.

Imeli smo delovne sobote, nabiralne akcije za šolsko mlečno kuhinjo in naše delo je bilo dokaj pestro tudi brez računalnika. Bila sem vse v eni osebi: tajnik in blagajnik. Denar, ki smo ga »kasirali« za malico, je hišnik nosil na pošto. V stari šolski stavbi je potekal še dvoizmenski pouk. Učitelji so poučevali dopoldan in popoldan. Ob koncu šolskega leta so se pisale karakteristike učencev po strogo zaupnem načelu. Preizkuse znanja za učence oz. teste sem učiteljcem razmnoževala na »ciklograf«. V začetku osemdesetih let sem dobila električni pisalni stroj in to je bil za tisti čas velik napredek.

V devetdesetih letih smo postopoma prehajali na obdobje računalništva, kar je istočasno tudi posodabljal vso šolsko dokumentacijo in kadrovske evidenco. Leta 2001 smo pod šolsko okrilje dobili vrtec. Bilo je zelo pestro in zanimivo. Ko so starši otrok (bivši učenci) prišli vpisovat otroke v vrtec, so komentirali: »Ali ste vi še zmeraj tu?«

Vse generacije OŠ Markovci so imele veliko srečo, da so odrasčale v zdravem podeželskem okolju; in pridobile kvaliteto podlago za nadaljnje izobraževanje iz vrst izvajalcev učno-vzgojnega procesa.

Koliko ravnateljev se je zamenjalo v času vaše službe tu v Markovcih?

V svojem službenem obdobju sem na šoli zamenjala tri ravnatelje. Mag. Karlo Krivec, takratni ravnatelj me je sprejel v službo. Zdajšnji ravnatelj, mag. Ivan Štrafela, pa je takrat bil učenec 7. razreda OŠ Markovci. Vmes je šoli ravnateljaval g. Jože Foltin, prof. likovne umetnosti.

Kaj imate najbolj radi pri svojem delu?

Zanimivi so bili »nazivi« mojega delovnega mesa: kot sem že rekla: naprej sem bila tajnik – blagajnik, nato šolska tajnica, nato administratorica, nato poslovna sekretarka in sedaj se upokojujem kot tajnik v VIZ. Zanimivo, ali ne? Obveznosti na delovnem mestu pa so bile zmeraj enake.

Kakšni so vaši načrti za penzijo?

Tretjega življenjskega obdobja se zelo veselim, saj bom imela verjetno več časa za družino, sebe in predvsem za vse tisto lepo, kar nam življenje prinaša iz dneva v dan. Predvsem v vlogi babice se zelo, zelo dobro počutim.

Česa o vas še ne vemo, oziroma po čem bi radi, da si vas zapomnimo?

Po čem bi se me zapomnili, to je že dano; kajti vsi, ki so imeli opravka s šolo, so neposredno imeli stik tudi z mano in prvi vtis ti pove vse o človeku.

Kako bi se opisali s petimi besedami?

Težko bi opisala sama sebe; rada imam prijetne ljudi, sem kritična do krivih in predvsem nimam »dlake na jeziku«.

Če bi v življenju lahko spremenili eno stvar, kaj bi to bilo?

S svojo modrostjo lahko rečem, da ni priporočljivo spreminjati stvari, na katere nimaš vpliva, kajti v življenju se vse stvari zgodijo z razlogom.

Kako vi vidite učence osnovne šole Markovci, kakšni ljudje smo tu?

Hvala, spoštovani učenci, da ste se spomnili tudi na mene, kajti vsi zaposleni na šoli smo bili predvsem tu zaradi vas, naših učencev.

ANEKDOTA Z MLAJŠIM BRATOM

Včasih se mi zdi, da bi bil kot edinec srečnejši. Vendar marsikdaj ugotovim, da je boljše imeti brata ali sestro, čeprav ti mnogokrat nagaja. Velikokrat naredijo kaj namesto tebe ali pa se z njimi pošališ, tako kot sem se jaz z mojim mlajšim bratom.

Ker imamo psa, ga moramo občasno peljati na sprehod. Tisti dan se mi niti ni ljubilo vstati iz sedežne garniture, kaj šele, da bi psa peljal na sprehod. Zato sem bratu obljubil, da če pelje psa na sprehod, mu dam 10 evrov. In res, psa je brez pomisleka peljal na sprehod. Medtem, ko je on bil na sprehodu s psom, sem jaz šel v njegovo sobo in iz njegovega hranilnika vzel 10 evrov. Ko se je vrnil, sem mu dal teh 10 evrov, on pa si jih je pospravil v hranilnik. Enako sem ponovil še petkrat. Ko je brat petič prišel iz sprehoda in od mene dobil 10 evrov, je bil prepričan, da ima v hranilniku že veliko denarja. Šel je pogledat in ugotovil, da ima še vedno samo 10 evrov. Takoj se mu je posvetilo, kaj sem mu naredil, zato me je zatožil očetu in mami. Oče in mami sta me pred njim kregala, ko pa je brat odšel, sta planila v smeh. Še zdaj se včasih spomnimo te anekdote in se ji smejimo.

Zaradi podobnih anekdot je v redu imeti mlajše oziroma starejše brate in sestre. Z brati oziroma sestrami je naše življenje bolj pestro, zato bodimo veseli, da jih imamo. Nejc Letnik, 8. b

COFEK POTUJE DO DEŽELE PALČKOV

V tem spisu nastopajo: Cofek, palček Talček in velikan Smetko. V tem zanimivem in zabavnem spisu bo Cofek odšel v palčkovo deželo.

V majhni kamni hišici je živel Cofek. Ni imel staršev, saj so mu umrli. Bil je razigran in vedno vesel.

Nekega lepega poletnega dne se je odpravil kopat v slap. Pripravil si je cofomljask. Cofomljask je bila pijača, v katero si je namešal blato, travo in vodo.

Nekega dne pa mu je prišlo na misel: »Kaj, če bi šel nekam na sprehod?«

Nihče ga ni razumel, kaj je govoril, saj je govoril cofko jezik.

Imel je majhen avtek, ampak zelo drugačen od našega. Vstopil je vanj in se odpeljal do neke dežele. Izstopil je in se razgledal. Nič mu ni bilo znano, saj te dežele ni poznal.

Nato pa je prišel mimo palček. Cofek ga je vprašal, kako mu je ime. Palček je rekel: »Jaz sem palček Talček. Sem poglavar vseh palčkov. In vsi me imajo radi.« Še Cofek se je predstavil: »Sem Cofek iz dežele cofkov. Kje pa sva?« je vprašal.

»Sva v deželi palčkov. Pridi za mano.« In sta šla po velikih skalnatih poteh. Prišla sta do palčkovega rova.

Palček Talček je rekel: »Pazi se velikana Smetka, iz smetnjaka vsak dan nosi smeti v svojo jamsko vilo.«

Minil je en teden. Cofek in palček Talček sta šla po gozdu in srečala velikana Smetka. Bil je velik, debel in zelo je smrdel. Velikan Smetko ju je lepo pozdravil.

Oba je povabil v svojo jamsko vilo. Takrat sta spoznala, da velikan Smetko ni slaba duša ampak dobra.

No, prišli smo do konca.

Cofek je naslednji dan odpotoval nazaj domov in seveda se je še velikokrat vrnil v palčkovo deželo.

Julija Zebec 4. b

DEŽELA ČASONIJE

V kraju Borovci je živela deklica z imenom Pia. Pia je imele lepe dolge svetlo rjave lase, modro majčko, svetlo rdeče hlače ter oranžne čevlje. Imela je psička z imenom Muni. Muni je imel rjavo dlako in svetel smrček. Najbolj si je želela oditi v čudežno deželo Časonije. Velikokrat je mamici in očku rekla, da si tako zelo želi iti v to čudežno deželo. Vsak večer si je rekla, jutri pa odpotujem v deželo Časonije.

Ko se je zjutraj zbudila, je zunaj zagledala nekakšno stvar, ki so ji v sedanosti rekli časovni stroj. Hitro se je oblekla in vzela Munija. Staršem je rekla: »Adijo.« Najprej je mislila skočiti, a se je kar naenkrat ustavila in si rekla: »Kaj če me časovni stroj odnese v drugo deželo?« A Pia se ni bala, skočila je in zaspala. Ko se je zbudila, je okoli sebe videla pujska, tigra in njenega kučka Munija. Misli je, da je v nebesih. Nato ji je tiger rekel, da ni v nebesih ampak v deželi Časonije. Deklica je vstala in rekla: »Saj tiger govori in pujski tudi in njen psiček tudi.« Pia je vprašala, kako jima je ime. Pujsku je ime Timi, tigru pa je bilo ime Piki. Pia je s tigrom in pujskom postala prijateljica. Vsi so vstali in se sprehodili po tej deželi. Odšli so tudi v trgovino, kjer so bile same ure za prodajo, seveda saj je dežela Časonije. Zvečer so odšli k Pikiju domov, kjer so spoznali tigrova brata Anžeta in Taja. Pojedli so večerjo, se poigrali in odšli spat. Posteljo so imeli v obliki ure, na kateri so bili tudi kazalci in številke. Vsak dan so se sprehajali po Časoniji. Ko pa se je nek dan zbudila, je zagledala nekakšne uralne vesoljce, ki so podirali hiše in ure. Takoj je zbudila vse njene prijatelje. Vsi so se hitro najedli in oblekli, ter odšli pogledat kaj se zunaj dogaja. Misli so, da sanjajo te uralne vesoljce, ampak ne. Vesoljcev niso sanjali. Vesoljci so bili resnični. »Kaj naj storimo?«, je vprašala tigr Piki. Piki ni vedel, kaj storiti, a je vedel kdo bo pravi za to uganko. Timi se je spomnil, da ve, koga bodo vprašali. Tiger Piki se je strinjal z njim in na ves glas sta zavpila: »To nalogo bosta uganila Anže in Taj!« Anže in Taj sta bila zelo pametna. Po dolgem razmišljanju sta le ugotovila. Anže je rekel, da moramo prinesiti eno kurje peresce, Taj pa je rekel, da moramo prinesiti šest krompirjev. Pia je bila presenečena, da potrebujemo eno kurjo peresce in šest krompirjev. Nato pa je Timi vprašal, kje naj dobijo te stvari. No, in spet se je začelo razmišljanje. Razmišljali so in razmišljali, ko se je Pia spomnila, da ima v nahrbtniku krompirje in Muni se je spomnil, da ima v kožuhu kurje pero, saj je včeraj lovil kure. Pia je iz nahrbtnika vzela krompirje, Muni pa iz kožuha peresce. Vse te sestavine so zmešali in nastala je omaka za vesoljce. Zdaj je Anže vprašal, kdo bo to omako dal vesoljcem v usta. Nihče se ni oglašil razen Pie. Vsi so enoglasno zavpili: »Pia, si pa res upaš!« Pia je rekla: »Seveda!« Poklicali so majhnega zmaja, ki se spremeni v velikega zmaja. Pia se je usedla nanj in ga zajezdila, ko se je začela vojna z vesoljci. Letela je zdaj sem, zdaj tja in ko je bila blizu ust vesoljcev je v njihova usta vtila to omako in vesoljci so izginili neznano kam. Vsi uralni vaščani, vse živali in vse ure so ji ploskali ter vzklikali: »Pia, Pia, Pia!« Nato pa so priredili zabavo in se zabavali do poznega jutra. Zjutraj pa je deklica zagledala spet časovni stroj, se poslovila od prijateljev ter z Munijem skočila v stroj. Ko je prispela domov, sta jo oče in mama vprašala kako je bilo. Povedala jima je vse, še prej pa je pogledala, če še njen Muni govori. Kaj mislite je govoril? Ne njen psiček več ni govoril, ter nikjer več ni bilo ur. Mogoče še zdaj očku in mamici pripoveduje, kako je bilo v Časoniji in še zdaj sanja o njej.

Julija Skuhala 4. b

DRAMILO ZA SLOVENCE

»Slovinc, tvoja zemlja je zdrava,« je v pesmi Dramilo zapisal Valentin Vodnik. In res je tako.

Slovenija je čudovita država. Imamo gorstva, morje in panonski svet. Ljudje smo si med seboj različni, vendar si znamo pomagati in stopiti skupaj, če je le treba. In to nas povezuje.

Mnogokrat smo bili podrejeni drugim narodom in nekateri izmed njih nas imajo še vedno za manjvredne in nas podcenjujejo.

Svetu smo prispevali ogromno raznovrstnih izumov in idej. Mnogi izmed nas so se povzpeli na sam svetovni vrh. Tudi dobredno. Davo Karničar je bil prvi na svetu, ki se je s smučmi spustil z Mount Everesta. Tina Maze je dosegla vse, kar se je doseči dalo. Jacobus Gallus je bil pomemben slovenski skladatelj. Imamo tudi ogromno izvrstnih pisateljev in pesnikov, ki so slovensko književnost povzdignili na višjo raven. Tu je še ogromno znanstvenikov in uspešnih podjetij, ki Slovenijo predstavljajo svetu. Iz Slovenije prihaja tudi Melanija Trump, ameriška prva dama.

Resnično smo lahko ponosni nase in na svojo domovino, saj nam nudi vse, kar potrebujemo za delo in uspeh. Naše šolstvo je urejeno, mladi dosegamo vse večje uspehe. Nekateri se udeležujejo celo tekmovanj na svetovni ravni. In skoraj vsak je lahko tako uspešen, če le da vse od sebe.

Tudi turisti zelo radi obiščejo Slovenijo. Če se sprehodimo po Ljubljani, lahko srečamo Japonce in Kitajce, Angleže, Nemce, Američane, Afričane in seveda še mnogo drugih narodov. Navdušeni so nad lepotami Slovenije.

Slovenci se mnogokrat sploh ne zavedamo, kakšno srečo imamo, da živimo tu. Torej, Slovenec, bodi ponosen nase in na svoj narod. Zapomni si, da za srečo ne potrebuješ bogastva, lepih oblek, čevljev in dobrega avtomobila. Potrebuješ le prave prijatelje. Vedno se trudi za uspeh. Imaš neverjetne možnosti, le izkoristiti jih moraš. Nikoli se ne pritožuj nad svojim življenjem, če za to nimaš razloga – bodi vzor ljudem okoli sebe, in življenje bo lepše. Lea Roškar, 8. b

ZIMSKE POČITNICE

Komaj sem čakal na zimske počitnice, da ne bom rabil vsak dan iti v šolo. Najbolj sem užival na snegu. S sestro Tijo in prijateljem Jakobom smo se sankali in delali labirint. S Tijo sva si postavila snežno obzidje, za katerim sva se skrivala, ko naju je ati napadal s kepami. V torek sem šel s stricem Andrejem in Jakobom na igrišče. Zraven je bil tudi njihov pes Laki. Tam smo se sankali in kepali. V sredo smo ati, jaz in Tija šli smučat. Med smučanjem smo šli na topel čaj, saj je bilo zelo mrzlo. S Tijo sva se zelo veselila skakalnice, ampak je na žalost ni bilo. Po dveh urah smučanja smo se odpravili proti domu, saj nas je že pošteno nazeblo. Najbolj sem se veselil sobote, ker nas je sosed Robi povabil na njegovo štiridesetletnico. Tam so bili tudi moji prijatelji: Anej, Jakob, Leon in še veliko drugih otrok. Večino časa smo preživeli na igralih. Tam smo se lovili, igrali skrivalnice in se žogali. Plezali smo na tunel in gledali starše, kako plešejo. Otroci smo se med sabo zelo zabavali. V nedeljo sta prišla k meni soseda Maruša in Jakob. Skupaj smo se igrali na snegu. Igrali smo se tudi šole v naravi. Zimske počitnice so hitro minile in spet smo v šolskih klopeh.

Anže Bezjak, 4. b

MOJE POČITNICE

Med jesenskimi počitnicami je bila pri meni prijateljica Sara.

Igrali sva se, plesali, rolali in plavalili v toplicah. Dan, preden smo šli v toplice, sva s Saro pripravljali prtljago. Imeli sva 4 kovčke (torbe). Jaz sem si vzela še podvodna očala. Ko je prišel dan odhoda, smo šli v trgovino, kjer smo kupili nekaj sadja, sladkarij in pijače. Ko smo prispeli, sva šli s Saro v bazen, ki je bil zelo mrzel, zato sem takoj skočila vanj. Srečala sem sošolca Žana. Igrali smo se in skakali na glavo. Čez nekaj časa je v toplice prišel ljubek dojenček s starši. Tudi z njim sva se igrali. Imel me je zelo zelo rad, saj se je vedno, ko me je videl, priplazil k meni in me objel. Potem so šli domov. Dojenček je bil žalosten in jaz tudi. Spoznala sem Tido, ki nam je govorila, kaj moramo narediti. Rekla je, da nas bo ocenjevala, kako dobro skočimo v vodo. Dobila sem oceno 5. To je najvišja ocena, kar jih je bilo. Skočila sem »rondat«. To je gimnastična prvina. Nato je Tida odšla domov. Videla sem tudi Edito iz naše šole. Tudi ona je kmalu šla domov. Potem sva s Saro šli na ležalnike. Tam sva malo gledali po telefonih. Ko sva tega imeli dovolj, sva spet šli v mrzel bazen. Igrali sva se, kot da sva ZMAGALI na OLIMPIJSKIH IGRAH. Najprej sva skakali na glavo, nato plavalili kravi, žabico, delfinčka in hrbtno. Lahko smo si izposodili črve za plavanje in se z njimi igrali. Igrala sem se, da jaham konjička. Nato sem črva vrnila. Začeli smo pospravljati in odšli smo domov.

TE POČITNICE SO MI BILE ZELO VŠEČ IN UPAM, DA BODO DRUGO LETO ŠE BOLJŠE. SEVEDA, ČE BOMO ŠLI NEKAM V TOPLE KRAJE!!!

Iva Solina Petrovič, 4. a

MOJE KROMPIRJEVE POČITNICE

Komaj sem čakal, da se bodo začele krompirjeve počitnice. V soboto zjutraj sem si pospravil sobo. Popoldne sem šel k Jaku na rojstni dan. Tam smo se lovili, igrali skrivalnice, tekmovali s kolesi in se igrali kmete. Jaz sem Timiju v nakladač nasipal listje, on pa je Žanu listje presipal v prikolico in tako smo vso listje odvozili z dvorišča. Samo je medtem s sesalnikom posejal vso listje okrog gospodarskega poslopja. Ob 16.00 je pome prišla mami. Ta dan je bil super.

Matej Hrga 4. a

VAJE V SLOGU - PRVIČ (lastna imena)

Desetan Stopovič v razred, Končnik se bo začelo. Mojmir je prekinjen, sploh ni obstajal med Tim Trenutek. Novak občutek, Nervoznik me zbada. Spominčnik pa napada. Vse sem Pozabnik! Tekmovalnik Anglešček je moj Prvak. Besedič iz Mislovič so izginile k Bogovič kam. Ampak za prvič v redu.

Viktorija Puc, 9. b

PLAVAJOČA DUDA

Pred približno sedmimi leti, ko je bil moj bratec še majhen, smo z družino poleti šli na morje v Umag.

Nekega lepega večera smo odšli na nek pomol. Bratec je bil star približno dve leti in je še vedno imel dudo. Tistega večera ga je najin ati nosil »štuporamo«. Opazovala sta rakce v vodi. Malo preveč sta se nagnila in mojemu bratcu je duda iz ust padla v vodo. Najprej smo se vsi začeli smejati, nato pa je moj bratec začel jokati. Rekli smo mu, naj dudi pomaha, kar je tudi storil.

Od tistega dogodka dalje je moj bratec verjel, da njegovo dudico uporabljajo majhne ribice in rakci.

Resnica pa je taka, da tista temno modra duda z rdečim rakcem na sredini, še vedno plava nekje po morju.

Te zgodbe se doma mnogokrat spomnimo in se ji tudi pošteno nasmejimo.

Lea Roškar, 8. b

POTOVANJE

Potovanje je zame res nekaj neverjetnega, saj zelo rad spoznavam nove kraje, kulture in nasploh stvari.

Do sedaj sem potoval predvsem po Sloveniji in tako spoznaval njene naravne lepote, ne toliko po svetu.

Zato mi sedaj potovanje po Sloveniji več ni tako zanimivo, bi pa priporočal potovanje po naši domovini ljudem iz drugih držav. Slovenija je majhna, a ima bogato naravo, bolj kot marsikatera druga država. Menim, da bi bili ljudje od drugod po svetu zelo presenečeni, ko bi prišli v Slovenijo in spoznali, kako zanimiva je ta majhna država. Do sedaj še nisem izkusil veliko lepote sveta, sem pa že bil v sosednjih državah in v Srbiji. V teh državah imajo ljudje podobno kulturo in se podobno obnašajo kot mi, zato bi rad odšel nekam čisto na drug konec sveta, na primer v Avstralijo ali v Brazilijo, kjer bi spoznal čisto nove kulture, videl bi, v kakšnih razmerah živijo ljudje drugod. Na svojih potovanjih veliko fotografiram, saj si hočem vsa nova doživetja zapomniti za vedno. Najraje potujem z avtom, saj me je z letalom, čeprav je hitreje, malce strah, poleg tega pa lahko na poti iz avta vidiš ali spoznaš veliko novih stvari.

V današnjem času pa oviro za potovanja po svetu gotovo predstavlja terorizem, zato najraje potujem z družino ali pa s prijatelji in se tako počutim varno.

Marko Kovačec, 9. a

ZAPUŠČAM OSNOVNOŠOLSKO KLOPI

Zdi se mi, da že celo življenje sedim za klopmi v osnovni šoli z istimi sošolci, istimi učitelji, v istih prostorih. Zdaj se bo to vse spremenilo. Čeprav sem vsak dan izgubila kak živec zaradi sošolcev, naši prostori tudi niso sanjski, učitelji ... pa so pač učitelji, sem žalostna. Žalostna, da bom to vse izgubila in prestrašena, obenem pa tudi vznemirjena, ker bom dobila nekaj novega.

Zavedam se, da je to zelo velik korak v mojem življenju. Tja, kam sem hodila vsak dan, me ne bo več. Hodila bom drugam. V prostor, kjer so vsi starejši, pametnejši in zrelejši. Tega me je zelo strah. No, morda bo ta prostor meni pisan na kožo in bom tam zelo zadovoljna in zato sem vznemirjena in že komaj čakam, da naredim prvi korak v nov svet.

Sigurno se bom velikokrat spomnila na osnovnošolske dni, na našo šolo, na prve in zadnje dni, no, pa tudi na vse ostale. Ne morem verjeti, ampak pogrešala bom celo učitelje. Večno jim bom hvaležna za vso znanje, ki so mi ga predali in za vse težave, ki so jih rešili.

Najbolj pa bom pogrešala sošolce in prijatelje, ki so mi vedno stali ob strani in skupaj z mano šli skozi vse šolske in najstniške težave, ki nam jih je prinesel ta naš majhen svet. Zato hvala sošolci, hvala učitelji in hvala OŠ Markovci!

Eva Kokot, 9. a

Božično- novoletne počitnice

Prejšnji teden smo imeli počitnice. Za božič smo krasili jelko. Zjutraj, ko sem se zbudil, sem pod jelko zagledal darila. Dobil sem nerf pištolo, frubi bonbone... Silvestrovo sem preživel doma. Zatiem smo spuščali rakete. Tako sem preživel počitnice.

POTOVANJE V ČUDEŽNO DEŽELO

Teja si je želela oditi v čarobno deželo. Neko noč so se ji uresničile sanje. Stopila je v tunel in prispela v deželo. Čudila se je, da ima na roki zapestnico. Pustila jo je in je odšla naprej, da bi si razgledala svet. Na poti je videla čudne ljudi. Fantje so bili oblečeni v bela oblačila, punce so imele razpuščene lase in modra krilca. Vprašala jih je, kdo so oni. Rekli so, da so prijatelji in se jim lahko pridruži. Razkazali so ji to deželo. Rekli so, da se v ponedeljek bliža dan velikega razcvetja ali božični dan. Nato so odšli v trgovino kupit vse za zabavo. Potrebovali so hrano, trakce, pisane lučke, okraske, več hrane in igrače. Teja je dobila še zastoj med. Nato so vsi skupaj odšli plesat. Po plesu so vsi žrebali listke, pri kom bo Teja spala. Največ točk je dobila Elisa. Nato sta z Eliso odšli k njej domov. Doma sta se igrali Človek ne jezi se, karte in remi. Bili sta zaspani in odšli spat. Ponoči se je Teja vrnila v resničen svet. Kaj mislite, če bi se to zgodilo vam, kaj bi naredili? Če bi bil na vašem mestu, bi poskušal narisati to zgodbo.

Jan Merc, 4. b

MOJE JESENSKE POČITNICE

V soboto sva z Matejem bila na rojstnem dnevu pri Jaku Lorbku. Ker nismo vedeli, po kateri cesti naj gremo, sva z Matejem prišla ob 13.20. Najprej smo noter gledali televizijo, nato smo se odločili, da gremo dirkat s kolesi. Dvakrat sem zmagal. Nekateri so čistili listje, nekateri pa smo dirkali.

Ko smo se utrudili, smo šli na malico. Po malici smo čistili listje. Na koncu sem šel dirkat na najdaljšo razdaljo. In zmagal sem jaz. Domov smo šli ob 16. uri. V torek je rojstni dan imela Teja. K njej smo prišli ob 15. uri. Najprej smo si delali šotor. Potem sem se šel ven rolat. Rolal sem se pri njih in šel do njene babice Milene. Teja je bila jezna, da ji nisem povedal, da se grem rolat. Nato sva z atijem odšla na sprehod po Dornavi. Šla sva do cerkve in nazaj.

Ko sva prišla, me Teja ni hotela poslušati, ker ji nisem povedal, da grem ven.

Nato sva se pobotala. Preden smo šli domov smo se igrali z žogico. Bilo je lepo.

Počitnice so prehitro minile.

Samo Kodrič 4. a

OMAHOVANJE

Mogoče ne vem kaj bi napisala ... samo kompliciram ... nimam idej ... zmanjkalo je črnih. Kaj če me zamoti telefon ... pes poje papir ... strela izklopi luči, zato svečo prevržem in zgori hiša. Pisanje je traparija ... preveč skrbi ... ceni te nihče zaradi tega, vsaj pred smrtjo ne. Samo v možgane vrtaš brez veze ... ali pač?

Viktorija Puc, 9. b

MOJE KROMPIRJEVE POČITNICE

V četrtek sem obiskal Jaka Lorbeka pri njemu doma. Skupaj sva se peljala s kolesi, ki so zelo hitro drvela po gramozu. Med vožnjo mi je Jaka pokazal njihovo njivo, ki je bila zelo dolga. Na njej pabila posajena oljna ogorščica (rips). Nazaj sva z vso silo poganjala kolesi, ker sva dirkala. Zmagal je seveda Jaka, ker je izkušen dirkač. Nato sva šla v hišo in igrala pikado. Vse tekme, od prve do pete, sem zmagal jaz. Jaka se je nato razburil in vrgel na tla puščice za pikado. Nato sva pogledala televizijo in začela z igro Neguj zemljišče. Jaz sem imel traktorja John Deer in New Holland. Ob 19.30 sem moral zapustiti Jaka, vendar je težil očetu in mami, da bi šel zraven mene. Mama od Jaka me odpeljala domov in jaz sem se poslovil od njih.

Te počitnice so zelo hitro minile.

Žan Habjanič, 4. a

URŠKA IN ROZAMUNDA SE SREČATA NA PLESU

Urška iz Povodnega moža in Rozamunda iz Turjaške Rozamunde sta karakterni zelo podobni osebi. Obe sta samovšečni in mislita, da sta najlepši.

Ples se je odvijal v soboto zvečer oz. ob polnoči. Povabljeni so bile vse glavne osebe iz del Franceta Prešerna. Seveda sta tam bili tudi Urška in Rozamunda. V trenutku, ko sta prišli, sta se takoj zagledali. Vsaka si je mislila: »Kaj pa ta dela tukaj?!« Ker so bile na mizah napisana imena, kje se kdo usede, sta Rozamunda in Urška kot nalašč sedeli skupaj. Jezno sta se usedli in si spet mislili enako: »Spet ta?!« Seveda je bila med njima tekmovalnost. Najprej sta tekmovali, katera bo prej dobila soplesalca. To je bila Urška, saj si je izbrala povodnega moža. Rozamunda je bila besna, a je tudi ona dobila soplesalca. To je bil močan in lep Ostrovrhar. Ko sta se utrudili, sta se usedli. Začeli sta se pogovarjati. Najprej je Urška vprašala Rozamundo: »Ti si Rozamunda, a ne?« »Ja, ti pa Urška?« ji reče Rozamunda. »Ja, a me poznaš?« ji odgovori Urška. »Ja, ti si tista, ki je bila tako naivna in verjela povodnemu možu.« »Ej, ti predznica, tega, da je povodni mož, ni mogel vedeti nihče vedeti. Sploh pa je tebe Ostrovrhar pustil zaradi lepše ženske, torej nisi najlepša, ampak sem jaz.« ji zatrdi Urška. Ko sta se tako prepirali, so ju slišali in videli vsi, ki so prišli na ples. Metali sta si hrano, vino ali tako rečeno vse, kar jima je bilo pri roki. Ko so drugi to gledali, ju niso več spoštovali in Rozamunda ter Urška sta se začeli zavedati, kakšno sramoto sta si nakopali. Opravičili sta se drug drugi in postali prijateljici.

Še vedno sta si bili konkurenca, ampak sta imeli boljši karakter. Skupaj sta hodili na izlete, na morje, v hribe, ... Imeli sta veliko snubcev in če eni eden od snubcev ni bil všeč, ga je poslala k drugi. Seveda nikoli nista našli svojega pravega moža, ampak sta našli resnično prijateljstvo.

Zala Stolec, 9. a

O POTOVANJU

Spomnim se, ko sem se prvič usedla v letalo. Bila sem stara sedem let. Šli smo v Tunizijo. Ob tem se spomnim kamel, velike plaže, odlične hrane in čudnih oblačil, ki jih v Sloveniji nimamo. Spomnim se pa tudi mojega strahu, saj ko smo prišli iz letala, sta bila dva moška oblečena v črno in z velikimi pištolami. Že takrat sem vedela, da rada potujem. V Tuniziji je bil vrtec za otroke, da so starši lahko uživali, ampak Tea je bila še premajhna. Nekega dne so nam v vrtcu na obraz narisali metulje. Spomnim se, da je Tea hotela imeti metulja, zato si je s kulico porisala cel obraz.

Pri mojih dvanajstih letih smo obiskali Švedsko. Bivali smo pri mamičini prijateljici, ki se je poročila s Švedom. Tam smo se naučile par besed, na primer »good dog«, kar pomeni dobro jutro. Če si dobro poslušal govor, si slišal veliko nemških besed v njem. Ta družina živi na podeželju, najbližje mesto je od njih oddaljeno tri ure. Petsto metrov stran od hiše imajo veliko jezero (največje na Švedskem). Poleti se kopajo, pozimi pa se družijo. Prejšnji mesec so prišli v Slovenijo in smo se z mamico zmenili, da če bomo pridni, gremo zopet na Švedsko.

Zelo rada potujem z družino. Bi kdaj sama potovala? Seveda, zelo rada obiskujem kraje, ki jih še ne poznam. Vpisala se bom na gostinsko in turistično šolo. Ko so nam razlagali, kakšne kraje vse bomo obiskali, sem dobila mravljinice.

Manja Slanič, 9. a

KDO JIM JE TO STORIL?

Otroci v Sloveniji smo lahko resnično srečni. Vsaj večina izmed nas. Imamo strašansko srečo, da smo se rodili ravno tukaj. Imamo srečo, da smo takšne rase, vere in da imamo urejene državne razmere in razmere doma.

S tem seveda nisem hotela reči, da so druge rase in vere manj vredne. Ker niso. Kdo jih je v zgodovini večkrat skoraj uničil? Kdo jih je imel za sužnje, jih zlorabljal in mučil? Kdo jih je množično pobijal? Kdo se ni zmenil zanje, ko so to najbolj potrebovali? Kdo jih je nagovarjal h kriminalnim dejanjem, in jih s tem očrnil? Kdo jim onesnažuje okolje? Kdo jih izkorišča? Mi. Odgovor na vsa ta in še mnoga druga vprašanja smo mi.

Kljub preštevilnim vojnami in raznim drugim grozotam v zgodovini človeštva se nismo nič naučili. Ponavljamo stare napake. Problem je v tem, da imajo ravno ti najhujši ljudje, ki nimajo pojma o sočutju in medsebojni pomoči, v rokah cel svet. Zaradi lastnega egoizma in teh podobnih reči, povzročajo vojne po celem svetu. Najbolj aktualne v tem trenutku so vojne v Siriji, Iranu, Iraku, v mnogih afriških državah in še kje. Vse pogostejša je uporaba atomskega orožja. Čez čas bomo ljudje zaredi tega zastrupljeni, bolni in vse pogostejše bomo umirali. Uničili bomo sami sebe.

Mnogi ljudje pa pred temi vojnami bežijo. Med njimi so seveda tudi otroci ravno naše starosti. Mnogi so v vojni izgubili svojo družino. Izgubili so jo na nekdanjih ulicah svoje domovine. Zakaj nekdanjih? To pa zato, ker so te ulice zdaj zgolj ruševine. Mnogi so svoje družine izgubili v borbi, med streljanjem po mestu.

Otroci so prisiljeni odleteti v svet in biti prepuščeni sami sebi. Vendar v svet ne odletijo kot ponosni in neustavljivi galebi, tako kot mi tukaj. Odletijo kot majhni, prestrašeni, polomljeni in nemočni majhni ptički,

ki imajo le malo možnosti, da sploh preživijo, kaj šele, da zaživijo normalno življenje. Kljub temu, da v njihovi domovini divjajo vojne, pa nam na vprašanje, ali bi se kdaj vrnili domov če bi lahko, odgovorijo z da.

Mnoge deklice po svetu so pri naš starosti že poročene in imajo otroke. Poročajo se s kar 30 let starejšimi moškimi, ki jih dnevno zlorablajo in mučijo ... si lahko to predstavljaš? Dekleta tukaj pogosto hodimo v »šoping«, ker nas pač to zabava, in ker res »nujno« potrebujemo ravno tisto majico in ravno tiste hlače. Rade bi točno tiste sive kavbojke, ki imajo strgana kolena, visok pas in malo zavihane hlačnice. Morda kdaj nočemo čisto navadne majice, ker takšnih pač nihče ne nosi. Dekleta drugod po svetu pa takšnega »šopinga« sploh ne poznajo. Še nikoli niso počele česa takega. Edini »šoping«, ki ga poznajo, je trgovina z ljudmi.

Mnogi otroci so zaslužnjeni. Mnogi hodijo na delo in zanj dobijo zelo malo denarja, če sploh kaj. To počnejo zato, da lahko preživljajo svojo družino. Ne hodijo v šolo, ne znajo pisati in brati. Ne znajo računati. Ne znajo se podpisati, ne vejo koliko so stari. Čaka jih temna prihodnost. Ogromno otrok zapirajo v tako imenovane »sobe umiranja«. To storijo s tistimi, ki so bolni. Bolne fante sicer tja zapirajo bolj redko. Pogostejše so deklice, saj ljudje tam menijo, da so manj vredne od fantov. No, ko deklice zaprejo v tiste sobe, jih tam pustijo nekaj dni. Sam si lahko predstavljaš, kaj jih pričaka, ko te sobe odprejo.

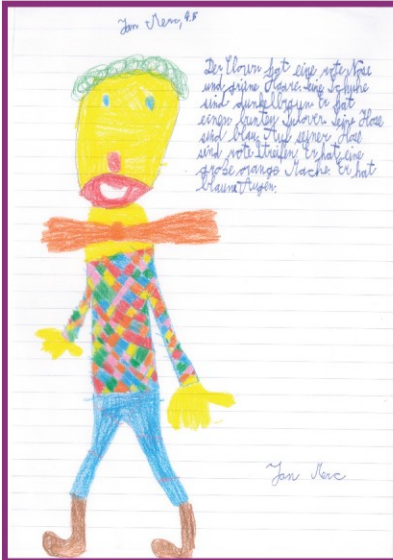
Otroci v Evropi smo lahko resnično srečni, imamo vse, kar potrebujemo za srečo, čeprav se nam včasih ne zdi tako. Popolnoma vsi ljudje smo rojeni na istem planetu. Ni pravično, da se med seboj borimo in se ubijamo. Vsem je bilo dano življenje, in vsi imamo pravico, da ga živimo.

Lea Roškar, 8. b

Er hat blaue Haare. Auf dem Kopf
hat er einen grünen großen Hut.
Er trägt rosa T-Shirt mit dem orangen
Punkten. Er trägt blauen Hosen
mit dem violetten Flecken-Karo.
Er hat graue Schuhe. Er hat zwei
Luftballone in der linken Hand.

Ana Stolec 5.b

Der Clown hat eine rote Nase und seine Haare sind schwarz und dunkelblau. Er hat einen braunen Pullover. Seine Haare sind blau. Auf seiner Nase sind rote Streifen. Er hat eine große orangefarbene Nase. Er hat braune Augen.

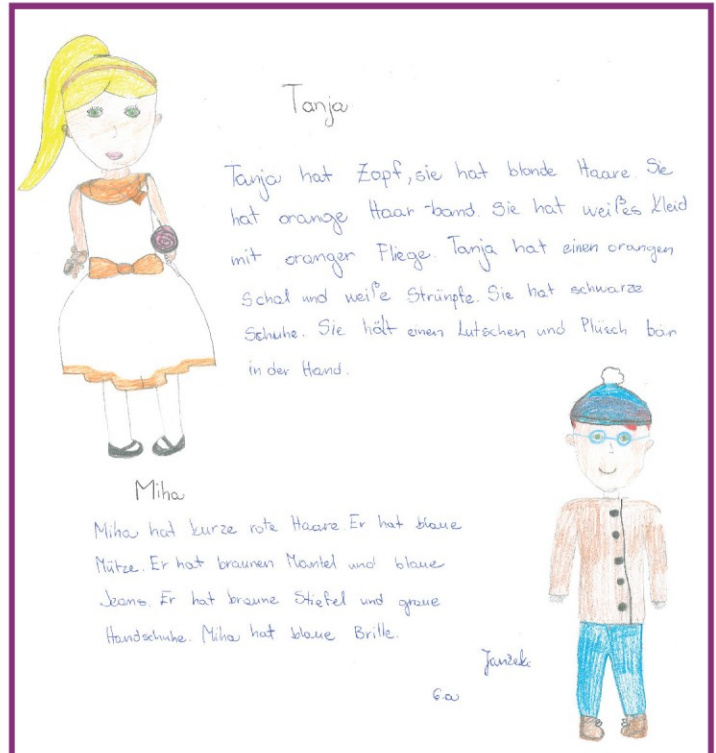
Jan Nov

Julija
Sie hat schulterlange braune Haare,
weißes Leibchen, rotes Rock, und schwarze
Schuhe.

Sie hat lange schwarze Haare, rotes Haar-band, rotes Kleid mit Blümchen, sie ist barmherz.

Julija
Zebec
4.b

Tanja

Tanja hat Zopf, sie hat blonde Haare. Sie hat orange Haar-band. Sie hat weißes Kleid mit orangen Pliege. Tanja hat einen orangen Schal und weiße Strümpfe. Sie hat schwarze Schuhe. Sie hält einen Lutschen und Plüsch bär in der Hand.

Mihai

Miha hat kurze rote Haare. Er hat blaue Mütze. Er hat braunen Mantel und blaue Jeans. Er hat braune Stiefel und graue Handschuhe. Miha hat blaue Brille.

Janžek

Mein Samstag

Am Samstag bin ich um 10.Uhr aufgestanden. Danach habe ich Frühstück gegessen. Am Vormittag habe ich auch für die Schule gelernt und unser Haus geputzt.

Am Sonntag habe ich Jogging gemacht. Ich mag Sport, besonders Tanzen. Ich habe TV geschaut.

Ich habe auch meine Freunde besucht, wir haben uns amüsiert, mit einander gesprochen und gelacht. Am Abend habe ich Musik gehört. Es ist ein schöner Tag gewesen.

Taja Lia Vidovič, 7. r

Am Wochenende

Am Samstag bin ich nicht zur Schule gegangen, ich bin nicht früh aufgestanden. Zuerst habe ich mit meiner Familie Frühstück gegessen, danach habe ich Klavier gespielt.

Danach habe ich ein interessantes Buch gelesen. Um 14.00 habe ich mit meinen Freunden gespielt. Dann ich bin in der Stadt Ptuj gewesen, wir sind zum Shopping gegangen und ich habe Eis gegessen. Danach sind ich und meine Familie sind zu meinen Grosseltern gegangen. Dort haben wir andere Verwandten gesehen.

Es war ein toller Tag.
Am Sonntag ist es auch schön gewesen, weil
ich viel Freizeit hatte.

Sara Merc, 7. r

Linea Cytoc 5.6

Sie trägt
Taja

Taja

Aida

Taja: hat schulterlange, orange
Haare, schwarze Bluse, blaue
Jeans und weiße Schuhe.
Taja hat rotes Armband
und blaue Ohrringe.

Aida: hat schulterlange
bröwne Haare. Aida hat
blaues Kleid und rote
schuhe. Aida hat schwarze
Halskette und Ohrringe.

Frühling

MORGENS SINGEN
DIE
VÖGEL.

DIE SONNE SCHEINT

IM MÄRZ
ODER APRIL
KOMMT DER

ES IST
WIE ER
WARM

Es
REGNET
OFT.

DIE BLUMEN BLÜHEN

TULPEN SIND TYPISCHE FRÜHLINGSBLUME

A drawing of a tree with a small house on its trunk. The house has a yellow roof and a red door. The tree has green leaves and a brown trunk.

Die Menschen gehen im Park spazieren.

The day of my best friends

Hello, my name is Nina. I will describe my best friend Ana's Day.

Ana wakes up at 6 o'clock. Ana gets up and she gets dressed. And then Ana goes to the bathroom. She washes her face, brushes her teeth and combs her hair. At quarter past six Ana goes to the kitchen and she prepares breakfast. And at half past six she has breakfast. Ana likes flakes with milk or yogurt. And she drinks tea or water. After breakfast Ana prepares a school bag. And then Ana watches TV from thirty-five past six to seven o'clock. Then Ana puts on her shoes and coat. At ten past seven, Ana goes to the bus stop and at twenty-five to eight Ana takes the bus. At twenty to eight she comes to school. And she meets with me and her friends. Ana studies from twenty to eight to two o'clock. Ana goes home by bus. And then Ana has dinner. She eats pasta with cheese. Then at half past two Ana does her homework. Then she studies. At three o'clock Ana watches TV to quarter past three. After that she talks on the phone with me or her friends or Ana plays computer games or plays with her friends. At six o'clock Ana goes to dance school. And at quarter past six Ana has a dance lesson. She finishes at quarter past seven or half past seven. Ana comes home and she has supper. For supper she eats a pudding or sandwich. Then at quarter to eight, Ana washes her face, brushes her teeth, has a shower and comb her hair. At eight o'clock Ana watches TV to nine o'clock. And then she goes to bed and she reads her favorite book or reads magazine Cool. She watches videos on Youtube or on Musical.ly. And at half past nine Ana goes to sleep. And this is Ana's day.

CHOCOLATE CAKE

CREAM
1/2 cup heavy cream
1/2 cup sugar
1/2 cup vanilla extract
1/2 cup milk
1/2 cup butter
1/2 cup flour
1/2 cup cocoa powder
1/2 cup baking powder
1/2 cup baking soda
1/2 cup salt

INGREDIENTS
1/2 cup heavy cream
1/2 cup sugar
1/2 cup vanilla extract
1/2 cup milk
1/2 cup butter
1/2 cup flour
1/2 cup cocoa powder
1/2 cup baking powder
1/2 cup baking soda
1/2 cup salt

BISCUIT
1/2 cup heavy cream
1/2 cup sugar
1/2 cup vanilla extract
1/2 cup milk
1/2 cup butter
1/2 cup flour
1/2 cup cocoa powder
1/2 cup baking powder
1/2 cup baking soda
1/2 cup salt

SPAGHETTI CARBONARA

INGREDIENTS

- 400g spaghetti
- 2 eggs
- 1 teaspoon oil
- 200g ham
- some milk
- a splash of carbonara sauce

INSTRUCTIONS

Put some water in a saucepan. Bring it to the boil. Add the spaghetti and boil it for 10 minutes. Drain the spaghetti and put it in a large bowl. Add the oil, the ham, the eggs, the milk and the carbonara sauce. Mix everything well. Cook for 2 minutes and serve hot.

CAKE

Ingredients:

You will need:

- 3 packets of strawberries
- 1 big box of chocolate
- 2l of whipped cream
- 1 biscuit
- 2 spoons of flour
- 2 spoons of oil
- 1 vanilla sugar
- 4 eggs
- 1 spoon of cocoa

Directions:

Put 4 eggs in the dish and mix them. Then put 2 spoons of flour, 2 spoons of oil, 1 vanilla sugar and 1 spoon of cocoa. Mix everything well. Put the mix in an oven. Bake for 450°. Bake them for 20 minutes. Then repeat this for 3 times. Put 2l of whipped cream in the dish and mix it. Then 3 packets of chocolate. Put 4 biscuits into the mix. Spread the cream on the biscuits. Then repeat this 2 more times. Put the biscuits on top of the other layers. Everything will come. Put a chocolate. Decorate the cake with strawberries and the chocolate. Put the cake in the cold place.

BROWNIES

INGREDIENTS:

- 1 cup butter
- 1 cup white sugar
- 1 egg
- 1/2 cup brown sugar
- 1/2 cup cocoa powder
- 1/2 cup flour
- 1/2 cup baking powder
- 1/2 cup baking soda
- 1/2 cup salt

DIRECTIONS:

- Preheat oven to 350 degrees F (175 degrees C).
- Melt butter and sugar in a large saucepan. Add 1 cup butter. Stir in eggs, cocoa powder, and brown sugar. Beat in flour, baking powder, and baking soda. Spread the batter into prepared pans. Bake in preheated oven for 20 to 30 minutes. Do not overcook.

TRICKS:

- 3 tablespoons butter, softened
- 3 tablespoons unsalted cocoa powder
- 1/2 cup flour
- 1/2 cup baking powder
- 1/2 cup salt
- 1/2 cup white sugar

TRICKS:

- Mix 3 tablespoons softened butter, 3 tablespoons cocoa powder, 1/2 cup flour, 1/2 cup baking powder, and 1/2 cup salt. Stir until smooth. Fold brownies while they are still warm.

MY FAMILY

4 people live in our house. That would be my dad, my mom, my sister Jana and me. We also have 2 pets- my dog Iker and my cat Jožek. I have a grandma who is my mother's mom and she lives in Orešje. My other grandma and my grandpa live in Moškajnci. They have a cat named Pika. I also have an uncle who is a doctor and an aunt who is a dentist. They have 3 children-my cousin Kaja who is 23 years old and my cousins Miha and Jaka who are fraternal twins and they are 19 years old. I really love my family and I'm glad that I'm a part of it.

Eva Kostanjevec 8.a

Kaja

My dog's name is Kaja. She's 4 years old. She's a golden retriever. Sometimes she's dangerous. She's got 4 legs, 2 black eyes, 2 big ears, a tail and a light brown fur. She's got whiskers. Kaja's paws are soft but her claws are sharp. She doesn't like my father. She likes meat. She hasn't got puppies. But she can get them.

She is my BEST FRIEND!!!

FROZEN FRUITY YOGHURT BITES

Ingredients:

- 1/2 cup natural yogurt
- 1/2 cup strawberries
- 1/2 cup blueberries
- 1/2 cup raspberries
- 1/2 cup kiwi
- 1/2 cup banana
- 1/2 cup orange
- 1/2 cup lemon
- 1/2 cup lime
- 1/2 cup apple
- 1/2 cup pear
- 1/2 cup peach
- 1/2 cup cherry
- 1/2 cup plum
- 1/2 cup apricot
- 1/2 cup nectarine
- 1/2 cup melon
- 1/2 cup watermelon
- 1/2 cup cantaloupe
- 1/2 cup honeydew
- 1/2 cup kiwifruit
- 1/2 cup fig
- 1/2 cup date
- 1/2 cup raisin
- 1/2 cup currant
- 1/2 cup goji berry
- 1/2 cup acai berry
- 1/2 cup pomegranate
- 1/2 cup mulberry
- 1/2 cup blackberry
- 1/2 cup elderberry
- 1/2 cup loquat
- 1/2 cup passion fruit
- 1/2 cup tamarind
- 1/2 cup guava
- 1/2 cup jackfruit
- 1/2 cup starfruit
- 1/2 cup dragon fruit
- 1/2 cup lychee
- 1/2 cup longan
- 1/2 cup pomelo
- 1/2 cup shaddock
- 1/2 cup grapefruit
- 1/2 cup orange
- 1/2 cup lemon
- 1/2 cup lime
- 1/2 cup apple
- 1/2 cup pear
- 1/2 cup peach
- 1/2 cup cherry
- 1/2 cup plum
- 1/2 cup apricot
- 1/2 cup nectarine
- 1/2 cup melon
- 1/2 cup watermelon
- 1/2 cup cantaloupe
- 1/2 cup kiwifruit
- 1/2 cup fig
- 1/2 cup date
- 1/2 cup raisin
- 1/2 cup currant
- 1/2 cup goji berry
- 1/2 cup acai berry
- 1/2 cup pomegranate
- 1/2 cup mulberry
- 1/2 cup blackberry
- 1/2 cup elderberry
- 1/2 cup loquat
- 1/2 cup passion fruit
- 1/2 cup tamarind
- 1/2 cup guava
- 1/2 cup jackfruit
- 1/2 cup starfruit
- 1/2 cup dragon fruit
- 1/2 cup lychee
- 1/2 cup longan
- 1/2 cup pomelo
- 1/2 cup shaddock
- 1/2 cup grapefruit
- 1/2 cup orange
- 1/2 cup lemon
- 1/2 cup lime
- 1/2 cup apple
- 1/2 cup pear
- 1/2 cup peach
- 1/2 cup cherry
- 1/2 cup plum
- 1/2 cup apricot
- 1/2 cup nectarine
- 1/2 cup melon
- 1/2 cup watermelon
- 1/2 cup cantaloupe
- 1/2 cup kiwifruit
- 1/2 cup fig
- 1/2 cup date
- 1/2 cup raisin
- 1/2 cup currant
- 1/2 cup goji berry
- 1/2 cup acai berry
- 1/2 cup pomegranate
- 1/2 cup mulberry
- 1/2 cup blackberry
- 1/2 cup elderberry
- 1/2 cup loquat
- 1/2 cup passion fruit
- 1/2 cup tamarind
- 1/2 cup guava
- 1/2 cup jackfruit
- 1/2 cup starfruit
- 1/2 cup dragon fruit
- 1/2 cup lychee
- 1/2 cup longan
- 1/2 cup pomelo
- 1/2 cup shaddock
- 1/2 cup grapefruit
- 1/2 cup orange
- 1/2 cup lemon
- 1/2 cup lime
- 1/2 cup apple
- 1/2 cup pear
- 1/2 cup peach
- 1/2 cup cherry
- 1/2 cup plum
- 1/2 cup apricot
- 1/2 cup nectarine
- 1/2 cup melon
- 1/2 cup watermelon
- 1/2 cup cantaloupe
- 1/2 cup kiwifruit
- 1/2 cup fig
- 1/2 cup date
- 1/2 cup raisin
- 1/2 cup currant
- 1/2 cup goji berry
- 1/2 cup acai berry
- 1/2 cup pomegranate
- 1/2 cup mulberry
- 1/2 cup blackberry
- 1/2 cup elderberry
- 1/2 cup loquat
- 1/2 cup passion fruit
- 1/2 cup tamarind
- 1/2 cup guava
- 1/2 cup jackfruit
- 1/2 cup starfruit
- 1/2 cup dragon fruit
- 1/2 cup lychee
- 1/2 cup longan
- 1/2 cup pomelo
- 1/2 cup shaddock
- 1/2 cup grapefruit
- 1/2 cup orange
- 1/2 cup lemon
- 1/2 cup lime
- 1/2 cup apple
- 1/2 cup pear
- 1/2 cup peach
- 1/2 cup cherry
- 1/2 cup plum
- 1/2 cup apricot
- 1/2 cup nectarine
- 1/2 cup melon
- 1/2 cup watermelon
- 1/2 cup cantaloupe
- 1/2 cup kiwifruit
- 1/2 cup fig
- 1/2 cup date
- 1/2 cup raisin
- 1/2 cup currant
- 1/2 cup goji berry
- 1/2 cup acai berry
- 1/2 cup pomegranate
- 1/2 cup mulberry
- 1/2 cup blackberry
- 1/2 cup elderberry
- 1/2 cup loquat
- 1/2 cup passion fruit
- 1/2 cup tamarind
- 1/2 cup guava
- 1/2 cup jackfruit
- 1/2 cup starfruit
- 1/2 cup dragon fruit
- 1/2 cup lychee
- 1/2 cup longan
- 1/2 cup pomelo
- 1/2 cup shaddock
- 1/2 cup grapefruit
- 1/2 cup orange
- 1/2 cup lemon
- 1/2 cup lime
- 1/2 cup apple
- 1/2 cup pear
- 1/2 cup peach
- 1/2 cup cherry
- 1/2 cup plum
- 1/2 cup apricot
- 1/2 cup nectarine
- 1/2 cup melon
- 1/2 cup watermelon
- 1/2 cup cantaloupe
- 1/2 cup kiwifruit
- 1/2 cup fig
- 1/2 cup date
- 1/2 cup raisin
- 1/2 cup currant
- 1/2 cup goji berry
- 1/2 cup acai berry
- 1/2 cup pomegranate
- 1/2 cup mulberry
- 1/2 cup blackberry
- 1/2 cup elderberry
- 1/2 cup loquat
- 1/2 cup passion fruit
- 1/2 cup tamarind
- 1/2 cup guava
- 1/2 cup jackfruit
- 1/2 cup starfruit
- 1/2 cup dragon fruit
- 1/2 cup lychee
- 1/2 cup longan
- 1/2 cup pomelo
- 1/2 cup shaddock
- 1/2 cup grapefruit
- 1/2 cup orange
- 1/2 cup lemon
- 1/2 cup lime
- 1/2 cup apple
- 1/2 cup pear
- 1/2 cup peach
- 1/2 cup cherry
- 1/2 cup plum
- 1/2 cup apricot
- 1/2 cup nectarine
- 1/2 cup melon
- 1/2 cup watermelon
- 1/2 cup cantaloupe
- 1/2 cup kiwifruit
- 1/2 cup fig
- 1/2 cup date
- 1/2 cup raisin
- 1/2 cup currant
- 1/2 cup goji berry
- 1/2 cup acai berry
- 1/2 cup pomegranate
- 1/2 cup mulberry
- 1/2 cup blackberry
- 1/2 cup elderberry
- 1/2 cup loquat
- 1/2 cup passion fruit
- 1/2 cup tamarind
- 1/2 cup guava
- 1/2 cup jackfruit
- 1/2 cup starfruit
- 1/2 cup dragon fruit
- 1/2 cup lychee
- 1/2 cup longan
- 1/2 cup pomelo
- 1/2 cup shaddock
- 1/2 cup grapefruit
- 1/2 cup orange
- 1/2 cup lemon
- 1/2 cup lime
- 1/2 cup apple
- 1/2 cup pear
- 1/2 cup peach
- 1/2 cup cherry
- 1/2 cup plum
- 1/2 cup apricot
- 1/2 cup nectarine
- 1/2 cup melon
- 1/2 cup watermelon
- 1/2 cup cantaloupe
- 1/2 cup kiwifruit
- 1/2 cup fig
- 1/2 cup date
- 1/2 cup raisin
- 1/2 cup currant
- 1/2 cup goji berry
- 1/2 cup acai berry
- 1/2 cup pomegranate
- 1/2 cup mulberry
- 1/2 cup blackberry
- 1/2 cup elderberry
- 1/2 cup loquat
- 1/2 cup passion fruit
- 1/2 cup tamarind
- 1/2 cup guava
- 1/2 cup jackfruit
- 1/2 cup starfruit
- 1/2 cup dragon fruit
- 1/2 cup lychee
- 1/2 cup longan
- 1/2 cup pomelo
- 1/2 cup shaddock
- 1/2 cup grapefruit
- 1/2 cup orange
- 1/2 cup lemon
- 1/2 cup lime
- 1/2 cup apple
- 1/2 cup pear
- 1/2 cup peach
- 1/2 cup cherry
- 1/2 cup plum
- 1/2 cup apricot
- 1/2 cup nectarine
- 1/2 cup melon
- 1/2 cup watermelon
- 1/2 cup cantaloupe
- 1/2 cup kiwifruit
- 1/2 cup fig
- 1/2 cup date
- 1/2 cup raisin
- 1/2 cup currant
- 1/2 cup goji berry
- 1/2 cup acai berry
- 1/2 cup pomegranate
- 1/2 cup mulberry
- 1/2 cup blackberry
- 1/2 cup elderberry
- 1/2 cup loquat
- 1/2 cup passion fruit
- 1/2 cup tamarind
- 1/2 cup guava
- 1/2 cup jackfruit
- 1/2 cup starfruit
- 1/2 cup dragon fruit
- 1/2 cup lychee
- 1/2 cup longan
- 1/2 cup pomelo
- 1/2 cup shaddock
- 1/2 cup grapefruit
- 1/2 cup orange
- 1/2 cup lemon
- 1/2 cup lime
- 1/2 cup apple
- 1/2 cup pear
- 1/2 cup peach
- 1/2 cup cherry
- 1/2 cup plum
- 1/2 cup apricot
- 1/2 cup nectarine
- 1/2 cup melon
- 1/2 cup watermelon
- 1/2 cup cantaloupe
- 1/2 cup kiwifruit
- 1/2 cup fig
- 1/2 cup date
- 1/2 cup raisin
- 1/2 cup currant
- 1/2 cup goji berry
- 1/2 cup acai berry
- 1/2 cup pomegranate
- 1/2 cup mulberry
- 1/2 cup blackberry
- 1/2 cup elderberry
- 1/2 cup loquat
- 1/2 cup passion fruit
- 1/2 cup tamarind
- 1/2 cup guava
- 1/2 cup jackfruit
- 1/2 cup starfruit
- 1/2 cup dragon fruit
- 1/2 cup lychee
- 1/2 cup longan
- 1/2 cup pomelo
- 1/2 cup shaddock
- 1/2 cup grapefruit
- 1/2 cup orange
- 1/2 cup lemon
- 1/2 cup lime
- 1/2 cup apple
- 1/2 cup pear
- 1/2 cup peach
- 1/2 cup cherry
- 1/2 cup plum
- 1/2 cup apricot
- 1/2 cup nectarine
- 1/2 cup melon
- 1/2 cup watermelon
- 1/2 cup cantaloupe
- 1/2 cup kiwifruit
- 1/2 cup fig
- 1/2 cup date
- 1/2 cup raisin
- 1/2 cup currant
- 1/2 cup goji berry
- 1/2 cup acai berry
- 1/2 cup pomegranate
- 1/2 cup mulberry
- 1/2 cup blackberry
- 1/2 cup elderberry
- 1/2 cup loquat
- 1/2 cup passion fruit
- 1/2 cup tamarind
- 1/2 cup guava
- 1/2 cup jackfruit
- 1/2 cup starfruit
- 1/2 cup dragon fruit
- 1/2 cup lychee
- 1/2 cup longan
- 1/2 cup pomelo
- 1/2 cup shaddock
- 1/2 cup grapefruit
- 1/2 cup orange
- 1/2 cup lemon
- 1/2 cup lime
- 1/2 cup apple
- 1/2 cup pear
- 1/2 cup peach
- 1/2 cup cherry
- 1/2 cup plum
- 1/2 cup apricot
- 1/2 cup nectarine
- 1/2 cup melon
- 1/2 cup watermelon
- 1/2 cup cantaloupe
- 1/2 cup kiwifruit
- 1/2 cup fig
- 1/2 cup date
- 1/2 cup raisin
- 1/2 cup currant
- 1/2 cup goji berry
- 1/2 cup acai berry
- 1/2 cup pomegranate
- 1/2 cup mulberry
- 1/2 cup blackberry
- 1/2 cup elderberry
- 1/2 cup loquat
- 1/2 cup passion fruit
- 1/2 cup tamarind
- 1/2 cup guava
- 1/2 cup jackfruit
- 1/2 cup starfruit
- 1/2 cup dragon fruit
- 1/2 cup lychee
- 1/2 cup longan
- 1/2 cup pomelo
- 1/2 cup shaddock
- 1/2 cup grapefruit
- 1/2 cup orange
- 1/2 cup lemon
- 1/2 cup lime
- 1/2 cup apple
- 1/2 cup pear
- 1/2 cup peach
- 1/2 cup cherry
- 1/2 cup plum
- 1/2 cup apricot
- 1/2 cup nectarine
- 1/2 cup melon
- 1/2 cup watermelon
- 1/2 cup cantaloupe
- 1/2 cup kiwifruit
- 1/2 cup fig
- 1/2 cup date
- 1/2 cup raisin
- 1/2 cup currant
- 1/2 cup goji berry
- 1/2 cup acai berry
- 1/2 cup pomegranate
- 1/2 cup mulberry
- 1/2 cup blackberry
- 1/2 cup elderberry
- 1/2 cup loquat
- 1/2 cup passion fruit
- 1/2 cup tamarind
- 1/2 cup guava
- 1/2 cup jackfruit
- 1/2 cup starfruit
- 1/2 cup dragon fruit
- 1/2 cup lychee
- 1/2 cup longan
- 1/2 cup pomelo
- 1/2 cup shaddock
- 1/2 cup grapefruit
- 1/2 cup orange
- 1/2 cup lemon
- 1/2 cup lime
- 1/2 cup apple
- 1/2 cup pear
- 1/2 cup peach
- 1/2 cup cherry
- 1/2 cup plum
- 1/2 cup apricot
- 1/2 cup nectarine
- 1/2 cup melon
- 1/2 cup watermelon
- 1/2 cup cantaloupe
- 1/2 cup kiwifruit
- 1/2 cup fig
- 1/2 cup date
- 1/2 cup raisin
- 1/2 cup currant
- 1/2 cup goji berry
- 1/2 cup acai berry
- 1/2 cup pomegranate
- 1/2 cup mulberry
- 1/2 cup blackberry
- 1/2 cup elderberry
- 1/2 cup loquat
- 1/2 cup passion fruit
- 1/2 cup tamarind
- 1/2 cup guava
- 1/2 cup jackfruit
- 1/2 cup starfruit
- 1/2 cup dragon fruit
- 1/2 cup lychee
- 1/2 cup longan
- 1/2 cup pomelo
- 1/2 cup shaddock
- 1/2 cup grapefruit
- 1/2 cup orange
- 1/2 cup lemon
- 1/2 cup lime
- 1/2 cup apple
- 1/2 cup pear
- 1/2 cup peach
- 1/2 cup cherry
- 1/2 cup plum
- 1/2 cup apricot
- 1/2 cup nectarine
- 1/2 cup melon
- 1/2 cup watermelon
- 1/2 cup cantaloupe
- 1/2 cup kiwifruit
- 1/2 cup fig
- 1/2 cup date
- 1/2 cup raisin
- 1/2 cup currant
- 1/2 cup goji berry
- 1/2 cup acai berry
- 1/2 cup pomegranate
- 1/2 cup mulberry
- 1/2 cup blackberry
- 1/2 cup elderberry
- 1/2 cup loquat
- 1/2 cup passion fruit
- 1/2 cup tamarind
- 1/2 cup guava
- 1/2 cup jackfruit
- 1/2 cup starfruit
- 1/2 cup dragon fruit
- 1/2 cup lychee
- 1/2 cup longan
- 1/2 cup pomelo
- 1/2 cup shaddock
- 1/2 cup grapefruit
- 1/2 cup orange
- 1/2 cup lemon
- 1/2 cup lime
- 1/2 cup apple
- 1/2 cup pear
- 1/2 cup peach
- 1/2 cup cherry
- 1/2 cup plum
- 1/2 cup apricot
- 1/2 cup nectarine
- 1/2 cup melon
- 1/2 cup watermelon
- 1/2 cup cantaloupe
- 1/2 cup kiwifruit
- 1/2 cup fig
- 1/2 cup date
- 1/2 cup raisin
- 1/2 cup currant
- 1/2 cup goji berry
- 1/2 cup acai berry
- 1/2 cup pomegranate
- 1/2 cup mulberry
- 1/2 cup blackberry
- 1/2 cup elderberry
- 1/2 cup loquat
- 1/2 cup passion fruit
- 1/2 cup tamarind
- 1/2 cup guava
- 1/2 cup jackfruit
- 1/2 cup starfruit
- 1/2 cup dragon fruit
- 1/2 cup lychee
- 1/2 cup longan
- 1/2 cup pomelo
- 1/2 cup shaddock
- 1/2 cup grapefruit
- 1/2 cup orange
- 1/2 cup lemon
- 1/2 cup lime
- 1/2 cup apple
- 1/2 cup pear
- 1/2 cup peach
- 1/2 cup cherry
- 1/2 cup plum
- 1/2 cup apricot
- 1/2 cup nectarine
- 1/2 cup melon
- 1/2 cup watermelon
- 1/2 cup cantaloupe
- 1/2 cup kiwifruit
- 1/2 cup fig
- 1/2 cup date
- 1/2 cup raisin
- 1/2 cup currant
- 1/2 cup goji berry
- 1/2 cup acai berry
- 1/2 cup pomegranate
- 1/2 cup mulberry
- 1/2 cup blackberry
- 1/2 cup elderberry
- 1/2 cup loquat
- 1/2 cup passion fruit
- 1/2 cup tamarind
- 1/2 cup guava
- 1/2 cup jackfruit
- 1/2 cup starfruit
- 1/2 cup dragon fruit
- 1/2 cup lychee
- 1/2 cup longan
- 1/2 cup pomelo
- 1/2 cup shaddock
- 1/2 cup grapefruit
- 1/2 cup orange
- 1/2 cup lemon
- 1/2 cup lime
- 1/2 cup apple
- 1/2 cup pear
- 1/2 cup peach
- 1/2 cup cherry
- 1/2 cup plum
- 1/2 cup apricot
- 1/2 cup nectarine
- 1/2 cup melon
- 1/2 cup watermelon
- 1/2 cup cantaloupe
- 1/2 cup kiwifruit
- 1/2 cup fig
- 1/2 cup date
- 1/2 cup raisin
- 1/2 cup currant
- 1/2 cup goji berry
- 1/2 cup acai berry
- 1/2 cup pomegranate
- 1/2 cup mulberry
- 1/2 cup blackberry
- 1/2 cup elderberry
- 1/2 cup loquat
- 1/2 cup passion fruit
- 1/2 cup tamarind
- 1/2 cup guava
- 1/2 cup jackfruit
- 1/2 cup starfruit
- 1/2 cup dragon fruit
- 1/2 cup lychee
- 1/2 cup longan
- 1/2 cup pomelo
- 1/2 cup shaddock
- 1/2 cup grapefruit
- 1/2 cup orange
- 1/2 cup lemon
- 1/2 cup lime
- 1/2 cup apple
- 1/2 cup pear
- 1/2 cup peach
- 1/2 cup cherry
- 1/2 cup plum
- 1/2 cup apricot
- 1/2 cup nectarine
- 1/2 cup melon
- 1/2 cup watermelon
- 1/2 cup cantaloupe
- 1/2 cup kiwifruit
- 1/2 cup fig
- 1/2 cup date
- 1/2 cup raisin
- 1/2 cup currant
- 1/2 cup goji berry
- 1/2 cup acai berry
- 1/2 cup pomegranate
- 1/2 cup mulberry
- 1/2 cup blackberry
- 1/2 cup elderberry
- 1/2 cup loquat
- 1/2 cup passion fruit
- 1/2 cup tamarind
- 1/2 cup guava
- 1/2 cup jackfruit
- 1/2 cup starfruit
- 1/2 cup dragon fruit
- 1/2 cup lychee
- 1/2 cup longan
- 1/2 cup pomelo
- 1/2 cup shaddock
- 1/2 cup grapefruit
- 1/2 cup orange
- 1/2 cup lemon
- 1/2 cup lime
- 1/2 cup apple
- 1/2 cup pear
- 1/2 cup peach
- 1/2 cup cherry
- 1/2 cup plum
- 1/2 cup apricot
- 1/2 cup nectarine
- 1/2 cup melon
- 1/2 cup watermelon
- 1/2 cup cantaloupe
- 1/2 cup kiwifruit
- 1/2 cup fig
- 1/2 cup date
- 1/2 cup raisin
- 1/2 cup currant
- 1/2 cup goji berry
- 1/2 cup acai berry
- 1/2 cup pomegranate
- 1/2 cup mulberry
- 1/2 cup blackberry
- 1/2 cup elderberry
- 1/2 cup loquat
- 1/2 cup passion fruit
- 1/2 cup tamarind
- 1/2 cup guava
- 1/2 cup jackfruit
- 1/2 cup starfruit
- 1/2 cup dragon fruit
- 1/2 cup lychee
- 1/2 cup longan
- 1/2 cup pomelo
- 1/2 cup shaddock
- 1/2 cup grapefruit
- 1/2 cup orange
- 1/2 cup lemon
- 1/2 cup lime
- 1/2 cup apple
- 1/2 cup pear
- 1/2 cup peach
- 1/2 cup cherry
- 1/2 cup plum
- 1/2 cup apricot
- 1/2 cup nectarine
- 1/2 cup melon
- 1/2 cup watermelon
- 1/2 cup cantaloupe
- 1/2 cup kiwifruit
- 1/2 cup fig
- 1/2 cup date
- 1/2 cup raisin
- 1/2 cup currant
- 1/2 cup goji berry
- 1/2 cup acai berry
- 1/2 cup pomegranate
- 1/2 cup mulberry
- 1/2 cup blackberry
- 1/2 cup elderberry
- 1/2 cup loquat
- 1/2 cup passion fruit
- 1/2 cup tamarind
- 1/2 cup guava
- 1/2 cup jackfruit
- 1/2 cup starfruit
- 1/2 cup dragon fruit
- 1/2 cup lychee
- 1/2 cup longan
- 1/2 cup pomelo
- 1/2 cup shaddock
- 1/2 cup grapefruit
- 1/2 cup orange
- 1/2 cup lemon
- 1/2 cup lime
- 1/2 cup apple
- 1/2 cup pear
- 1/2 cup peach
- 1/2 cup cherry
- 1/2 cup plum
- 1/2 cup apricot
- 1/2 cup nectarine
- 1/2 cup melon
- 1/2 cup watermelon
- 1/2 cup cantaloupe
- 1/2 cup kiwifruit
- 1/2 cup fig
- 1/2 cup date
- 1/2 cup raisin
- 1/2 cup currant
- 1/

HEALTH

I believe most of us need help with our health. We all know what's good for our bodies, but we just don't follow our advice.

I'm guilty too. I absolutely need to start following the general advice we give ourselves, especially about sleep. My sleeping schedule doesn't exist anymore, and it's safe to say I don't sleep 8 hours a night.

On another note, we should exercise more. I'm mostly pointing a finger at my generation because we love to sit on our bottoms in front of our computers or other devices, sometimes to the point that we forget we have to go outside for a breath of fresh air. We should wear sunscreen or any other type of sun protection like caps and sunglasses when we go in the sun. When putting on your shoes for your next adventure, they should fit properly. Otherwise it disrupts your posture even more than all that sitting in front of the computer.

Also a no brainer is we all knew I was going to say we shouldn't eat junk food because it doesn't give us enough vitamins and minerals. Instead we should eat fruits, vegetables, and homemade food with healthy ingredients. But sometimes, you just want and need that piece of chocolate.

I take off my hat to those who have so much internal motivation to stick with a healthy lifestyle, maybe someday I'll be one of those people, we may never know. Viktorija Puc, 9. b

deadpan look on her face. She didn't want to be a part of any of this. She just wanted to be at home and read a good action-filled book with some elements of drama. But fate had different plans for her, and she was well aware she couldn't change it.

A week later, the students of both grade 9A and B started practicing the program. First, they went over the three dance numbers – two would be separate for boys and girls and one would be a joint number – and no, not the substance. Mira, of course, hated every last bit of it, even though she was very good at dancing. At the same time, talented musicians went over their musical numbers and learnt the choreography from their classmates in their free time, mostly on the weekends.

When all the choreography was learnt, it was time to learn their roles in skits they would perform. Not only that, but the dance instructor also started giving them lessons on pair dances, like waltz, cha-cha-cha and salsa. Mira actually enjoyed the skits and her role in one of them, as well as her best friend. They performed together in a skit, Rosalia as the teacher and Mira as the principal. Mira especially liked her role because of her dialog. It was very funny to "look down" on students.

Two weeks passed and the students learnt their roles in skits. They linked them together with dance numbers, as well as musical numbers and what they learnt in pair dances so far. All went smooth and without a mistake, which was strange for Mira. She thought for sure she would mess up in pair dances, but her dancing partner made sure to lead her the right way. After that, their dance instructor came and taught them their last two dances. Skipping to the present, it's the day of the junior prom. Mira is waiting in the ballroom where the whole ordeal would take place. Rosalia is with her, so she isn't bored. Soon, the door opens and reveals more girls and boys entering the place. All of them have gathered and they perform one last time before the prom and correct any mistakes made. After half an hour of waiting, the prom begins. When all the program is over, the principal has a speech and presents prizes to their rightful owners. The students then sing their class anthem and dance in pairs. After it ends, they have a feast. Mira and Rosalia quickly eat their meals and go home because of their strict parents, another thing from the wide range of things they had in common.

A few years later, Mira and Rosalia meet at a café they both enjoy going to. They greet each other and hug after not seeing each other in quite a while. They sit and order two teas since they don't like coffee. Even if they add sugar, it's still too bitter for them to drink.

The two best friends talk about their jobs. Rosalia works as a teacher at their old elementary school while Mira works as a full-time writer and book critic. Lastly, they landed on the topic of junior prom and begin reminiscing about their own.

"You know, it was kind of dumb of me to not care about junior prom," Mira said in a sad tone. She regretted her decision to not care about it.

"Same here," Rosalia replied in almost the same sad tone as Mira. "If only I would cherish the moment more."

Mira smiled. "Yes. I've been thinking of the past recently and how dumb I was to not care about junior prom in elementary. After all, it only happens once in your life."

"You're right," Rosalia replied, a smile gracing her lips. The friends talked about prom for 2 hours before they finally decided to part ways. They promised to stay in touch over social media and to cherish memories they make with all their might because they are irreversible.

Dominika Raušl, 9. a

JUNIOR PROM

Junior prom is coming soon and Mira is definitely not looking forward to it. She hates her over-excited female classmates and all the attention people around her are giving to the prom. It doesn't feel like a big deal everyone around her is making it out to be – well, except for her best friend, Rosalia, the only one who knows how she feels about the whole ordeal and shares some of her feelings towards junior prom.

All the hype around it started back in January of the same year when her classmates and homeroom teacher announced their plans for it. Their homeroom teacher, Mr. Ainsworth, already made appointments with the dance instructor. She was already thinking of the choreography for the students who were all paired up from December of last year. Since there was an equal number of male and female students, there was no need to search for someone from the lower grade to dance with a boy or a girl. Then it was her classmates' turn to announce their plans. They said it would be good if they presented the most memorable moments of the last 9 years they spent together and also add some musical and dance numbers. Mira hated dancing and singing, but she went along with it anyways because the females – except for Rosalia, of course – would peer pressure her into submission like when she decided to not wear a dress to junior prom. Even thinking about it gave Mira shivers down her spine...

When Mira's classmates finished talking, they asked if everyone agreed with it, and of course, everyone nodded or said yes at random times, creating a bit of chaos in their homeroom classroom. The teacher, as always, shushed them soon after and spoke to them for any ideas. The students put up their arms and shared their ideas with the whole class, and those who were very good ended up being put in the program for junior prom.

In April, the program was already put together. The same classmates who announced the ideas behind the program presented it. Mira put on a

MY HOLIDAYS

My last holidays were quite interesting. We went to Bled to visit my mother's godmother. Her weekend house is far away in the forest so we had a lot of privacy and fun. We went to Vogel, swimming pool and to a lot of other destinations. We went home after three fun days. Next three days were boring because nothing interesting and fun has happened to me and my sister wasn't at home. On Sunday we went to my grandma's and grandpa's birthday. We weren't having boring time it was actually great. So now I'm in school again so I can just say goodbye holidays and welcome back school.

Ajda Mikša, 8. b

DIALOG MED TRUBARJEM IN PREŠERNOM

T: Kej ti moje puhštabe nucaš?

P: Rabimo jih vsi, jaz pač z njimi verze sestavljam. Presenečeno.

T: Pa kakšne verze te! Kaj se tu neka Urška zala okoli plesišča suče, pa Rozamunda moža išče? Komu na čast?

P: Meni na čast, da svoje ljubezenske izgube črparam na papir in jih spravim iz misli, da še več lepega rdečega vinčka ne spijem.

T: Jest sem vam puhštabe dal za bog vere, moj namen je bil izpolnjen s prevodom biblije, pa lepo je, da umetnost poganjate, samo nekaj boljšega skupaj spravite, da se vas ta mladi v šolah ne navolijo. Razmišljaj koliko mladih nezainteresiranih otrok bo te tvoje verze moglo brati nekega dne.

P: Ja, jaz nisem kriv, da bom precenjen, daj to na kulturo. Moja poezija je moja, ti je ne boš na glavo obrnil. Pa hvala za puhštabe.

T: Ja ni problema. Nekdo si je moral glavo beliti s tem, da se je začelo, da ti lahko prideš in jih uporabiš. Zdaj pa grem v Cankarjeve sanje razgrajati. Lepo živi!

Odide iz Prešernovih sanj, se vseli v Cankarjeve za noč, to pa je tema za drugič.

Viktorija Puc, 9. b

Drevo iz nenavadno močjo

Nekoč je za dvetimi gorami in dvetimi vodami stal nenavaden grad. V njem je živel kraljevič. Bil je dobrega srca, vendar ni maral cvetja. Nkega dne je za svoj sedmi rojstni dan dobil čudno arno. Misli si je, da bo iz njega rastle cvetje, kar namreč pa je to čudno arno raste čez okno. Niti pomislil ni, da bi iz njega lahko rastle drevo. Čez tri leta, pa je kraljevič hodil naokrog in se zalubil v neko neveridno steno. Spraševal se je in spraševal, nato pa obstal in stmel v drevo, ki ga je gledalo in se zlato vrtelo v krošnji in po koreninah. Kraljevič je dal takoj ukazati, naj ga posekajo. A se preden je to rekel, ga je drevo ovilo s listjem in

nič več ni mogel narediti. Drevo ga je sprašalo, kaj kaj svari cvetje. Kraljevič mu je odgovoril, da je na cvetje alergičen. Drevo je zašutelo, da ni zloben in ga je spustilo. Postala sta najboljša prijatelja za vedno. Ko so carovnič, velikani in ostali zlobneži hoteli uničiti grad, jih je drevo preprečilo. Če še nista umela, potem se danes izrta

Jana Litnšek, 3. a

DEVET LISTOV DREVEA JE ODPADLO

Že devet let gledam tisto drevo in čakam, da bo z njega padel zadnji list. Nekatera leta so se vlekla kot kurja čreva, nekatera pa so minila, kot bi trenil. Še posebej zadnje leto. Kmalu bomo v srednjih šolah in nekateri si bomo bližje, kot si mislimo, nekateri pa kilometre narazen. Čeprav se nam zdaj vsem zdi, zakaj smo teh devet let metali v koš, vendar bomo kar hitro ugotovili, da nam bo to še kako prišlo prav. Čeprav se že veselim, da grem enkrat končno iz te šole, jo bom konec koncev zelo pogrešala. Veselim se tudi, da se bom končno rešila nadležnih sošolcev, ki so včasih, ko učiteljica ali učitelj stopi iz razreda, začeli

zganjati razne norčije, obnašali so se, kot da bi prišli iz vrtca. Zdaj bo pa le prišel čas, ko se bomo od vsega tega morali posloviti in narediti še en nov korak v življenju. Kmalu se bomo začeli spopadati z novimi sošolci, učitelji, novo šolo, čeprav bo od začetka težko. Ampak me to čisto nič ne skrbi, saj bom kmalu spoznala nove prijatelje in sošolce, ki mi bodo pomagali čez to novo obdobje. Vendar neke v predalčku mojega življenja bodo za vedno zapisana moja osnovnošolska leta.

Ana Čuš, 9. b

NAŠA OSNOVNOŠOLSKA LETA SO PREŠTETA, NOVA POT BO ZDAJ ZAČETA

Devet let, pet dni na teden, vsak dan po osem ur, prenašala sem jih. V klopih, na hodniku, na avtobusu ... vsepovsod, njih sošolce in sošolke. Teh devet let mi je minilo hitro. Zabavali smo se, tudi kregali, jokali ... Občutkov je bilo milijon. Zdaj bosta ostala samo dva, žalost in veselje. Veselje, ker sem spoznala tako čudovite ljudi in navezala zelo dobre stike z njimi, ter žalost, ker odhaja vsak na svojo stran, brez vsakdanjega videvanja. Samo slab mesec še bom gledala to šolo, učitelje, ostale učence, moj ter sosednji razred. Vesela sem za znanje ki sem ga dobila, prijateljstva in ljudi, katere sem spoznala. Kljub temu

da odhaja vsak svojo pot, bodo spomini in skupne prigode do učiteljev ali do ostalih stvari ostale v smešnem in lepem spominu. Zdaj bo vsak začel novo pot, upam da uspešno in z novimi odgovornostmi, ki ga bodo pripeljale do lepega, zadovoljnega življenja. Čez nekaj let se veselim srečanj in zaključkov, na katerih se bomo spominjali osnovnošolskih dni in prigod, ter stvari, ki si jih nismo upali povedati takrat.

Sara Kitak, 9. b

TRUBAR NAGOVARJA SLOVENCE

Lubi Slovenci! Pred 468 leti sem vam napisal prvi slovenski knjigi Katekizem in Abecednik. Ko sem pisal, sem se soočal z mnogimi težavami, suseg zaradi zapisa. Želel sem vam sastopno in enostavno napisati, to pa je meni posebno otežilo delo. Dosehmal slovenska beseda še ni bila zapisana. Marsikdo se sprašuje, kaj mi je bilo, da sem to počel in na koncu zaslužka ni bilo. To sem storil, da bi Slovenci, ki so v zgodovini veljali za narod kmetov inu vedno so bili na slabšem, da bi vi lubi moji mogli brati inu vas duhovniki ne bi več okrog prenašali. Zelo sem ponosen, da je danes slovstvo jako bogato inu lepo. Slovenci so po meni napisali dosti pejsni inu bukev. Ali strah mi nažene v kosti misel, da se danes vedno manj Slovincov zavzema za naš jezig. Jer težki so časi in puno je nadlog inu vseeno vam je. Svojih otrok ne spodbujate vedno pri branju, učite jih tuje jezike. To je dobro, ali meja mora biti, zato ne pretiravajte preveč, zavedite se, da je Slovenski jezik naš, samo vaš inu ako ga nočemo uhraniti, nikdo ga ne bo. Zato lubi Slovenci hranite in spoštujte svojo besedo!

Lea Kranjčič, 9. a

Plavalni tečaj

V teden od 26. 3. 2018 smo imeli plavalni tečaj. Vrh dam smo se igrali v garderobi od 7,40 ter se z avtobusom odpeljali v Terme Ptuj.

Na začetku me je bilo malo strah, ampak potem me ni bilo več.

Naša skupina se je imenovala Delfini in Tanki. Učili smo se plavati bravl naprej, bravl nazaj in šalico. In šli smo tudi v mračni bazen. Več mi je bilo ko smo plavali šalico v bazenu. Izhajali smo na glavo. Tanki je bil moj tečen.

BESEDOBANJE

Če žival ima val,
orka ima orkan,
če ribič poln je rib,
je v kitari kit.
Če čebela ni bela
je list poln glist,
pes je es,
peresnica iz peres
je kulica kul.

Matej Hrga, 4. a

Irena je samo ena,
Zjutraj jo budilka budi,
tako odhiti na avtobus, ki
zgleda kot avto z večimi kolesi.

Vidi dve kolesi in kar takoj
odhiti k lesi.
Ugotovi, da to ni avtobus
ampak, da je trolebus,
in si oddahne, da ni zamudila.

Žan Habjanič, Jaka Godec

V tej vasi, živijo sami asi.
Tam stoji hlev, ki čuva ga lev
v njem pa kokoš, z jajci za poln koš.

Mlinar si nov mlin sezida,
v njem pšenica kot enica,
moka čista kakor oka.

Na pobočju je Boč,
kjer so ovce za lovce.
Gobarjev kot gob.
Za zakonca ni konca.

Žiga Gajšt, 4. a

Pek, ki peče kruh,
včeraj prišel je iz hiše.
Prišel za njim še ves je suh,
mesar, ki samo klobase riše.

Prišel je še velik kmet,
ki traktorju je voz imel pripet.
Prišle so še štiri miši,
da vidijo, kaj se godi pri hiši.

So koline danes tu pri nas,
preden nas prežene mrz.
Kruh bo topel pek nam dal,
zraven se bo vroč ocvirk podal.

Jaka Lorbek, 4. a

GAZELA

V življenju se ti zgodi mnogo stvari, življenje ne spi,
lahko te sreča lovi ali te nesreča dobi, življenje ne spi.
Nikoli ne veš, kdaj se življenje konča,
ali te kdo brez sramu pretenta, življenje ne spi.
Kot širni oblaki na nebu lebdijo,
ljudje na zemlji še danes živijo, življenje ne spi.
Rastline na zemlji dobro obrodijo,
v kapljicah dežja se na novo zbudijo, življenje ne spi.
Od nesreče ali starosti se grob zapre,
potem se spet druga zgodba začne, življenje ne spi.

Žan Glažar, 9. b

GAZELA

Realnost je kruta, zato karkoli delaš, sanjaj.
Ko za vraga več ne veš, kaj počenjaš, sanjaj.
Ko za sanje pretežka je glava, se za sekundo ustavi.
Kljub temu kadar naprej stopaš, sanjaj.
Edini čas, ko sanje niso potrebne, je čas njihovega lova.
Takrat ko se zaganjaš za lepoto sveta, sanjaj.
Svet brez sanj bil bi nezanimiv,
zato ne pusti, da domišljijo sam sebi ugašaš, sanjaj!

Viktorija Puc, 9. b

DENAR

Ko denar so iznašli Feničani,
vse tam je brž zacvetelo,
vse tam je brž zaživelo,
začeli posvečati so se prvi pisavi.

Denar so od njih prevzeli še Grki,
to videli tudi so stari Rimljani.
Ko k njim so prišli še Germani, Slovani,
od denarja postali so spet celi mrki.

In zdaj ta denar je že tu,
in zdaj ta denar je že tam.
In včasih prestraši te z bu!

Ker je to pač denar,
in denar je res car,
ker je denar sveta vladar.

Lea Roškar, 8. b

GAZELA

Bilo je lepega sončnega dne, na trati.
Ptčki so žvrgoleli in peli, na trati.
Odeja je bila na tleh, ljubezen v očeh.
Sreča in veselje v očeh, na trati.
Bila sta zaljubljena, od sreče izgubljena.
Ničesar ju ni ločilo, na trati.
Čar ljubezni se je izgubil v bolezn.
Ostal bo vedno v spominu, na trati.

Monika Muhič, 9. b

TETA ROZA

Teta **Roza**, je prava **groza**,
vsak njen **ton**, zveni kot **bonton**.
Niso je samo **besede**, le **sede**
popije **čaj**, takšen je njen **značaj**.

Teta **Roza** je ena sama **proza**,
plava voda, teče **lava**
Čebela cela **bela**
vesela **leta**, teta skriva svoja **leta**.

V vodi stoji **bosa**, ko jo oblije **rosa**
nato zavpije:
"Te ribe niso **zdrave**,
saj so z reke **Drave**!"

Lana Podrenek, 4. a

ŽIVLJENJE

V življenju so vzponi in padci,
veselje in smeh.
Življenje je lepo, vam pravim zares.

V življenju je žalost,
so lepi trenutki,
a ne obupaj nad dobrimi trenutki.

Življenje je lepo kot pisan kak cvet,
včasih je slabo kot kak ovenel cvet,
a prevladuje vsekakor pisan ta svet.

Urban Amon, 8. a

KONS
OŠ

Bedno.
Učenje, učenje, učenje.
Kruh.
Učenci proti učitelju.
Zlom.
H²O.
Vrata so odprla novo pot – v pekel.
Nič novega: učenje,
vedno isto: teženje.

Zala Stolec in Eva Kokot, 9. a

ŽIVLJENJE

Življenje na dan priteka
kot kakšna tekoča reka.
Nežno, krhko, neobgleno
se odvija in razvija,
teče čez brzice, slapove
s sabo nosi izkušnje nove.

Vsak dan nova spoznanja
in neka pričakovanja
nam prinaša,
sreče naj nikoli ne odnaša.

Kristina Fideršek, 8. r

ZAPIHAL JE
VETRIČ

Življenje je lepo,
vse je oprto,
včasih je tu malce zašlo
in lahko je tudi zaprto.

Življenje je lepo,
ljubezen te čaka,
ura tiktaka,
nič te ne počaka.

Življenje je lepo,
ker se kot žarek sonca iskri
in kot iskrice v očeh razprši.

Nejc Jakomini, 8. b

Zapihal je vetrič,
zapihal močno,
prijel me za roko,
pobožal lepo.

Posušil je solze,
pobožal srce,
zapihal močnejše,
zdaj sonce me greje.

Srce lepše bije,
nasmeh se mi vije,
je žalost odšla,
z veselja srca.

Lea Krajncič, 9. a

NEKAJ JE V ZRAKU

V zraku vonj cvetlic diši,
nova čustva prebudi.
Radost odmeva v ljudeh,
iskrice vsak ima v očeh

Rože v jutru že drhtijo,
ptice iz krajev daljnih priletijo.
Sonce s svetlimi žarki sije,
in s toploto nas oblije.

Narava zdaj se prebudi,
in Amor nas z ljubeznijo obdari.

Mojca Anžel, 8. a

VSE JE BREZ VEZE

Čisto vse je brez zveze,
šolska torba, ki ima veliko teže,
vsi šolski predmeti, domače naloge,
hlače, ki ne pašejo na noge.

Čisto vse je brez zveze,
bolani zobje brez proteze,
tablete, ki ne zdravijo jeze,
čisto vse je brez zveze.

Premajhna hiša, premajhna soba,
čisto vse je prava zloba.
Pokvarjen telefon, pokvarjen računalnik,
sta zdaj uporabna kot pri mladostnikih likalnik.

Primož Dvoršak, 8. b

KOT BILKA TRAVE

Življenje je kot bilka trave,
vsakomur dela težave.
A težave niso vse,
vedno pozitivna najde se.
Na svetu živim, da se učim,
da lepo živim
in se vsako jutro veselo zbudim.
Tok me vodi po reki mojega življenja,
včasih tudi do napačnega mišljenja.
A vedno se reši vsaka težava.
Brez problemov lahko se živi,
življenje je lepše, ko ni skrbi.
Sreča, veselje in novi zalet
na poti življenja te vodijo spet.

Zala Stolec, 9. a

KAJ JE ŽIVLJENJE?

Kaj je življenje?
Je navadno trpljenje?
Je pisano?
Ali je kot mavrica narisano?

Razmišljam in glavo si belim,
zakaj to je muka nekaterim.
Zakaj nekaterim je kraljica
in dišeče kot cvetica?

Sedim in razmišljam,
se mami približam,
zaupam ji moje mišljenje,
z vprašanjem, kaj je to življenje?

Se mama nasmehne mi
in v očeh vidim ji,
da življenje je eno samo,
zato nasmehnem se z mamo.

Ves čas se smejiva,
slabe stvari pokosiva.
Živiva življenje,
ki ni prav nobeno trpljenje.
Zato vsak ga uživa naj,
da bo lepši njegov vsakdan.

Ajda Mikša, 8. b

POLETJE

Kadar poleti sonce zasije,
ko na nebu so le oblaki trije,
najraje zunaj na travi zaspim,
domače naloge nobene ne naredim.

Brez skrbi le tam ležim
in pri sebi si govorim:
»Oh, ko le vedno bilo bi tako,
da v šoli ne bi bilo mi hudo.«

A vem, da šola ni tak tolovaj
in da najlepše mi bo tedaj,
ko spet prijateljev polna bo vreča,
le ocene niso ravno moja sreča.

Eva Kokot, 9. a

POLETJE

Poletje se je zdaj končalo,
zdaj več ni časa za zabavo,
saj informacij bo za polno glavo,
da ne bomo padli kot pokvarjeno padalo.

Spet bomo napolnili zvezke,
za katere so starši plačali velike zneske.
Komaj že čakam, da se bo šola končala,
da se bom končno lahko naspala.

Kaja Kristovič, 9. a

OTROŠKE SANJE

Otroške sanje so take, da moraš vanje verjeti.
Tudi če glavna želja sanj izpuhti, si jo moraš še
vedno želeli.

Vsaka punčka si zeli samoroga,
vsak fantek nosoroga.
Vsak otrok hišico iz sladoleda,
vsaki medvedek žlico meda.
Vsaka učiteljica učence marlive,
vsaki kmet dolge in velike njive.
Vsak kralj svojo krono,
vsak slikar svojo slikarsko mono.
Vsak pesnik dobre rime,
snežaki želijo si zime.
Hroščki želijo si livade
in spet otroki čokolade.

Čeprav nekatere želje nemogoče so,
sii jih vseeno želimo in razmišljamo: kar bo, pa bo.

Viktorija Kolarič, 8. a

VESELJE

Zdravo je veselje,
saj vse skrbi ti zmelje.
Ko si vesel,
si vesel cel.
Od glave do pet,
v koš gre trepet.

Ker si vesel,
ti bo sladoled dobro del.
Če vesel ne bi bil,
bi se ti sladoled stopil.

Sara Janžekovič, 6. b

LAKOTA

Vse smo ji dali,
še vedno ni zadovoljna.
Zdaj gledajo jo otroci milo,
starko, ki ni nič dobrovoljna.

Drug za drugim umirajo,
gorje ti naj bo starka,
ki vzela si nam vse.

Otroci pomirajo,
smrti se upirajo,
ti pa nasmeh imaš še večji.

Pretrgala si nitko,
otroka, ki živeti si želi,
a ogenj zanj nič več ne gori.

Ajda Mikša, 8. b

KO SE ZAZREM

Ko zazrem se v daljavo,
gozd v vetru zašumi,
v vetru zašumi,
se v daljavo blede.

Morda pa nekje drugje
gozd na ves glas kriči,
saj počasi in tiho
ljudje ga morijo.

V okolici bližnji
črna zemlja leži,
zelene pomladi si srčno želi.
Toda v srcu mojem
razprostira se sivina,
mi upe požira in svetloba umira.

Dominika Raušl, 9. a

POLETJE

Poletje je čas, ko cvetje zadiši
in šolski zvonec zadnjič zazvoni.
Šolske skrbi so odveč, saj šole več ni.
Počitnice so kakor ptica, ki hitro odleti.

Poletje je čas, ko v morju čofotamo,
se igramo in super se imamo.
Poleti sonce zažari, cvetje zadiši in morje zaživi.
Poletja veselimi se vsi, ko prihajajo jesenski dnevi
žalostnih obrazov vračamo v šolo se vsi.

Ana Ertl, 6. b

FRANCE PREŠEREN

Fig figa je gospod,
Rad piše pesmi povsod
Aha, rad gleda tudi dekle.
Na enkrat pa povodni mož,
Celo njemu zabode nož!
Eko, ni dolgo, da najde drugo,

Pesem ji zapiše strastno, kod bi se boril s kugo!
Res je fina gospa, zato ga zavrne, hitro kakor se le da.
Enako zabode mu nož,
Še potem pa postane mož.
Eno si je izbral katero?
Rdeč in zardeč pove njeno ime!
Ej, a nekega dne zatisne oči,
Nato, nas vse zapusti.

Lana Kristovič, 5. a

SLUŽBENA

Služimo za kruh!
Služimo za kruh!
Služimo za drugi napuh,
nad nami je največji požeruh,
ki je za naše zahteve gluha.

Služimo zase!
Služimo zase!
Družinske zadeve dajemo nase,
vse denarne težave požremo vase,
zdaj več nimamo za klobase.

Viktorija Puc, 9. b

RAZISKOVALČEV LET

Iz prs skočilo bi srce,
kot sonce bi bilo,
razsvetljevalo bi ta svet,
začelo preudaren let.

Možgani pa ostanejo v glavi,
skrbijo za svoj dom,
čakajo na srce,
ki še vedno v svojo smer gre.

Viktorija Puc, 9. b

POVODNI MOŽ

Bela Ljubljana,
prestonica Kranjske,
tam živijo,
deklice sanjske.

V nedeljo popoldan
vse so plesale,
s fanti se šalile
in se smejale.

Le Urška ne pleše,
plesalca nima,
noben fantič,
nje ne zanima.

Naenkrat prikaže,
na plesu se heroj,
Urška si misli:
"Ta bo pa moj."

Heroj povabi Urško:
"Al' bi z mano zaplesala?"
Urška pravi: "Ja."
In že sta se sukala.
Hitro sta se vrtela,
lep ples je bil to.
Takšnega Ljubljančan,
več videl ne bo.

Potem pa sta
v reko planila,
temna ju voda,
je zagnila.

Gasper Vrtačnik, 8. b

Najlepša iz deklic je Urška bila,
na plesu plesalca si je zbirala.
A ker plesalca pravega ni našla,
se je usedla na klopco in čakala.

Dokler ura ni sedem odbila,
se Urška iz klopce ni premaknila.
Čakala je, da pride »ta pravi«,
vsi so mislili, da ni pri pravi.

A naenkrat se pripelje limuzina,
vsa bleščeča, lepa, fina.
In iz nje stopi »ta pravi«,
da se Urški kar cmok
v grlu napravi.

Stopi do nje mladenič mlad,
prosil bi za ples jo rad.
A ne upa si povedat,
kaj šele v oči jo gledat.
Urška res je čisto bleda,
vse kar vidi v njem je zmeda.
Žalostna je Urška in zelo ogorčena,
zato samega mladenča tam pusti in z
dolгим nosom domov odhiti.

Mojca Anžel, 8. r

V DALJAVI

V daljavi, glej, sonce vzhaja,
luna za gore odhaja,
luna za gore odhaja,
k nam po dan prihaja.

Sonce svetlo bo ves dan
odganjalo žalost v stran,
odganjalo žalost v stran
in jaz bom odšla v svet prostran.

Tam na mirni in tihi poljani
našla bom nov dan,
našla bom nov dan
in od tam več odšla ne bom.

Lucija Janžekovič, 9. a

SONET

Ko sem se zbudila,
sem se iz pižame slekla
in v kavbojke preoblekla
ter se jezila.

Jezila sem se zaradi šole,
zakaj moramo vanjo hoditi
in se neprestano učiti,
komaj čakam na konec te more.

Potem pa dočakam tople dni
in konec bo trpljenja
in vseh skrbi.

A potem bom spet na začetku,
spet bo polno snovi
in spet mi petek popoldan diši.

Maja Popošek, 9. b

V DALJAVI

V daljavi vidim kup ljudi,
brez skrbi vsak se drugemu smeji.
Drug od drugega v stran hiti,
človek pred drugim beži.

V črno temo jih veter nosi,
oni pa samo stojijo,
v obraze sive bledijo.

Ti ljudje niso, za kar se izdajajo,
videzi le zavajajo.
Zato raje pohitim
in jih na miru pustim
ter svoje življenje dalje živim.

Marko Kovačec, 9. a

Šola

Stresno spraševanje in grozne ocene,
mi skačejo po glavi kot gromske strele.
En teden je še do konca,
žalo potrpiamo še do zadnjega zvonca.

Konec je 6.b razreda,
konec je zadnjega šolskega dneva.
Počitnice so končno prišle na dan,
in zato noben dan ne bo več tako grozan.

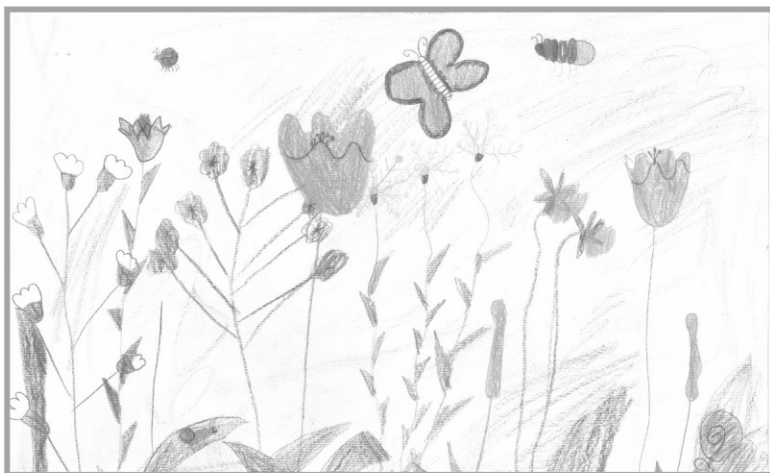
Manca Drevenšek

Poletne počitnice

klima. kurbos

Pesem

Ko klopi spet zapustimo, vsi se že smejimo.
V počitnice hitimo in na toplo morje odhitimo.
Julija na plaži sedimo, avgusta pa v trgovini
v nove torbe strmimo. Septembra spet v šolo
hitimo in v zvezke spet se zatopimo. Na našo
šolo spet novi obrazi prihajajo, stari pa odhajajo.
Spet v novo šolsko leto se podamo in nove
ocene pridobivamo. Več nalog, več ocen in
več snovi, saj sedmi smo mi.

MARKEC - GLASILO OŠ MARKOVCI

Narava

V naravi najdemo različne stvari,
od dreves do ptic
in stvari, ki jih v naši glavi sploh ni.
Včasih se nam zdi, da narave sploh ni,
a ko ozremo se okrog, narava je pred našimi
očmi spred.

Narava vedno je okoli nas,
tudi takrat, ko je suša
ali neskončen mrak.
Spomladi se narava prebudi,
a pozimi znova zaspi.

V naravi vidimo živali,
ki so v sanjah junaki mali.
Cel svet okoli nas zažari,
le v to čudovito naravo se oxri.

Nina Kvočelj, 6.b

NAŠA ŠOLA

V naši šoli se učimo,
da na znanju pridobimo.
Včasih so učitelji strogi,
učenci pa takrat ubogi.

Odmore bi podaljšali,
pouk pa čisto skrajšali.
Prvošolci so komaj v šolo stopili,
devetošolci bi jo že zapustili.

Ko šolski zvonec zazvoni,
odhitimo iz šole vsi.
Sicer čaka še naloga,
to prava je nadloga!

Kar nekaj nas v glasbeni igra,
prostega časa bolj malo je doma.
Počitnice pravi so užitek,
sok tam pravi je napitek.

Jan Majer, 6. a

Tina

Medalja

Za

Šport

ZALA STOLEC
EVA KOKOT

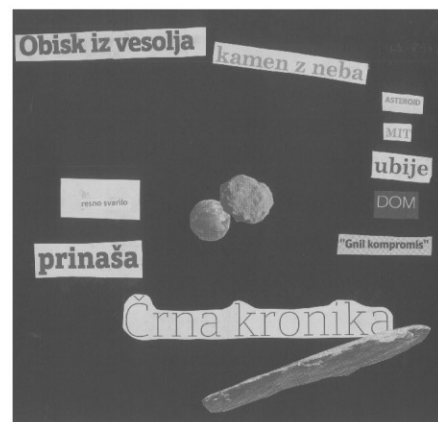
Ypela in Monika 9.b
Kodanjevec Muhic

življenje je est balon,
Saj se napolni počasi
in zelo hitro napenja in pravi
če ga brezbrzi pustimo
se hitro v razoro izgubimo
zato se trudimo ga držimo
in s tem pozirimo
da življenje bo napet
s tlenimi veselja,
brez solonja mislijo
tako bo bolj zanimivo
s hvala živimo
ponosni in o tem dam
da tuji se lahko
vsega poskušajo.

AJDA MIKŠA

9.b, Maja Bpšek in Sara Kitak

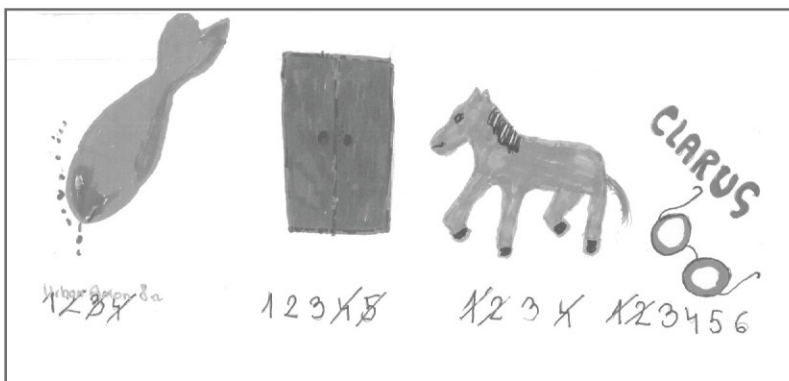
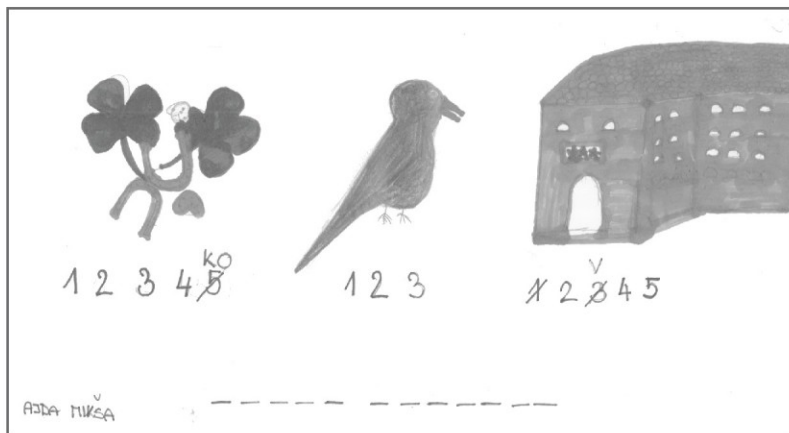

VIKTORIJA PUC

PATRIK HOLCER
MIHA MAJČEN

KRISTINA FIDERŠEK

REBUSI

ISKANKA SLOVNICA

ISKANKA SLOVNICA

V mreži je 8 slovničnih pojmov. Poišči jih.

Š	T	E	V	N	I	K	O	K	G	N
S	F	D	E	T	H	K	F	I	L	A
P	A	O	K	D	B	T	E	N	A	N
K	I	M	S	F	O	L	G	L	G	E
U	H	J	O	J	B	K	F	I	O	D
N	P	R	I	S	L	O	V	N	L	O
B	R	M	I	T	T	J	F	E	S	L
C	I	C	O	A	M	A	G	M	K	O
Š	D	E	T	N	Z	H	L	A	I	Č
Ž	E	D	K	Č	A	F	A	N	V	N
R	V	R	P	O	Ž	Z	G	L	I	I
T	N	A	S	U	R	O	O	Z	D	K
O	I	O	N	Č	G	K	L	Č	R	Z
V	K	D	J	R	E	H	H	V	C	V

Neža Forštnarič in Teodora Sitar, 8. r

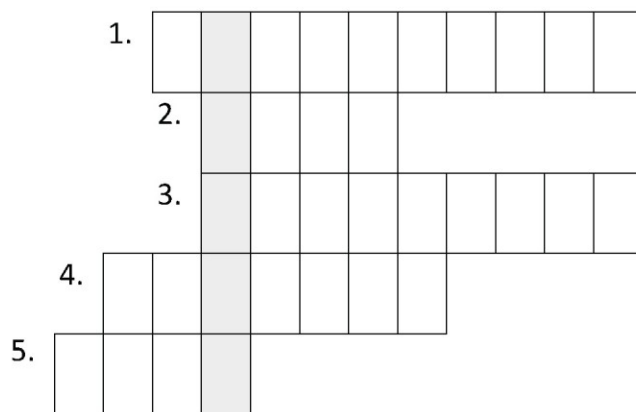
Rešitve: NEDOLČNIK, NAMENILNIK, PRISLOV, SAMOSTALNIK, GLAGOLSKI VID, PRIDEVNIK, GLAGOL, ŠTEVNIK

SUDOKU

			4			2		
		2					1	8
5		6	9				3	
	6	9				3		
	5						2	1
8			1	5	7	6		9
				3		9	6	
9			6		2		5	
						7		2

KRIŽANKA

Reši križanko. Pojmi so povezani z življenjem in delom našega največjega pesnika.

- Ime najbolj znane balade Franceta Prešerna
- Ime Prešernovega rojstnega kraja
- Obdobje, v katerem je živel Prešeren
- Mesec Prešernove smrti
- Ime Prešernove mame

Sestavil: Domen Tomažič, 8. r

PRIDNI KOT MRAVLJICE

ZADNJE NOVICE, KI SO NASTALE MED OBLIKOVANJEM TEGA GLASILA

DRŽAVNI PODPRVAK

V soboto, 26. 5. 2018, je na OŠ Majde Vrhovnik v Ljubljani potekalo 50. zaključno državno tekmovanje "Kaj veš o prometu".

Po predhodnih tekmovanjih se je na državno tekmovanje uvrstil Nejc Jakomini, ki je pokazal odlično znanje in spretnost na vseh področjih - pri preverjanju teoretičnega znanja o cestno-prometnih predpisih, pri spretnostni vožnji na poligonu in pri dolgi in zelo zahtevni vožnji po ljubljanskih ulicah.

Skupni seštevek točk mu je prinesel odlično 2. mesto v državi.

Čestitamo!

ODLIČNI REZULTATI V ATLETIKI

V torek, dne 29.5.2018, je na mestnem štadionu Ptuj potekalo posamično področno atletsko tekmovanje za osnovne šole. Naši učenci se lahko ponašajo z 4 medaljami različnega sijaja.

Osvajali smo eno prvo mesto in tri druga mesta, ter nekaj mest med prvih 10 v različnih atletskih disciplinah.

Vsi tekmovalci z medaljami so se uvrstili tudi na finale državnega tekmovanja, ki bo 6.6.2018 v Žalcu in so tako že med 20 najboljšimi posamezniki v različnih atletskih disciplinah v Sloveniji med osnovnimi šolami.

REZULTATI:

1.	Neža Forštnarič	skok v višino
2.	Staša Štern	skok v višino
2.	Noelle Vilčnik	šprint – 60 m
2.	Eva Kokot	skok v višino

Čestitamo!

Mentor: Zlatko Marčič

ŠOLSKO LETO
2017/18

9. RAZRED

GENERACIJA
2003

Ana Čuš, Nick MAROH, Lucija JANŽEKOVIČ, William VENNÉ, Lea KRAJNČIČ, Vid FORŠTNARIČ, Eva KOKOT, Miha MAJČEN, Špela KOSTANJEVER, Patrik PIVKO, Zala STOLEC,
Dominika RAUŠL, Tadej VIDOVIČ, Vanessa MALNAR, Žan GLAŽAR, Viktorija PUC, Marko KOVAČEC, Kaja KRISTOVIČ, Patrik HOLCER, Maja POPOŠEK, Sergej VÖLKNER, Tea HAMERŠAK,
Sara KITAK, Tomaž ROŠKAR, Vita PEKLAR, Teo STRELEC, Manja SLANIČ, Žan KOLEDNIK, Monika MUHIČ

Gregor ZMAZEK <<<< **9.A** RAZREDNIKA **9.B** >>>> Vida VAJDA